COLABORARE SAU CONFRUNTARE PE ARENA INTERNAŢIONALĂ

Dan COSMULESCU

Cea de a doua conflagraţie mondială a secolului XX a zdruncinat din temelii rânduieli ce păreau definitiv statornicite pe mapamond.

La sfârşitul acestei conflagraţii s'au produs schimbări radicale în înfăţişarea geopolitică a lumii. Au dispărut fostele imperii, mai mari sau mai mici, au apărut numeroase state cu forme de guvernământ diferite, creând premisele unei noi ordini politice şi economice mondială.

În acest inedit context geopolitic s'a impus dela sine nevoia elaborării unor noi norme de reglementare a relaţiilor dintre state şi, mai ales înfiinţarea unor instituţii care să supravegheze şi să asigure respectarea şi aplicarea lor, în scopul stabilirii unui climat cât mai prielnic înţelegerii şi competiţiei internaţionale.

Această imperioasă nevoie şi-a aflat împlinirea la 26 Iunie 1945 când a fost elaborată şi adoptată, la San Francisco, Carta Naţiunilor Unite care a intrat în vigoare la 24 Octombrie 1945, în acelaşi timp cu Statutul Curţii Internaţionale de Justiţie. Pe baza Cartei a luat fiinţă Organizaţia Naţiunilor Unite. Aceasta, pe parcursul existenţei ei, a adus numeroase amendamente şi adăugiri Cartei determinat de sporirea numărului membrilor, de adoptarea anumitor hotăriri ale Consiliului de Securitate în probleme de procedură, ca şi de revizuirea Cartei.

Organizaţia Naţiunilor Unite şi-a stabilit prin Cartă principalele idei şi scopuri, dintre care merită a fi subliniate cele mai importante:

- să menţină pacea şi securitatea internaţională prin măsuri colective eficace;
- să dezvolte între naţiuni relaţii prieteneşti întemeiate pe respectarea principiului egalităţii în drepturi a popoarelor şi dreptului lor de a dispune de ele însele;
- să realizeze cooperarea în rezolvarea problemelor internaţionale cu caracter economic, social, cultural şi umanitar, precum şi promovarea şi încurajarea respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale pentru toţi.

Sub egida ONU, în baza Cartei, s'au desfăşurat acţiuni şi tratative care au vizat codificarea şi dezvoltarea progresivă a dreptului internaţional, ca şi unele demersuri cu caracter economic, social cultural şi umanitar care au fost rezolvate prin intermediul instituţiilor specializate anume create, ca de pildă: OMS (pentru sănătate), OACI-ICAO (pentru navigaţia aeriană), IMCO (pentru navigaţia maritimă), OIM (organizaţie autonomă pe lângă Liga Naţiunilor, creată în 1919 şi devenită instituţie specializată a ONU în 1946), ISO (pentru promovarea şi dezvoltarea activităţii de standardizare în lume), OMM (pentru colaborarea mondială în domeniul metrologiei), FAO (pentru urmărirea nivelului de trai al oamenilor din întreaga lume), UNESCO (având drept ţintă statutară sprijinirea educaţiei, răspândirea culturii sub toate aspectele, conservarea tezaurului mondial de cărţi, de artă, de ştiinţă, monumente istorice etc.).

Trebue amintit că prima organizaţie cu caracter general a fost creată după Primul Război Mondial, numită Liga Naţiunilor, cu sediul la Geneva, în scopul menţinerii păcii, reglementării armamentelor, dezvoltării colaborării între popoare, respectării dreptului internaţional şi a obligaţiilor decurgând din tratate etc., organizaţie care a avut ca principale organe: Adunarea, Consiliul şi Secretariatul. România a fost membru fondator al acestei Ligi.

Continuare în pag. 4

ISSN
0705-8365

Preţul unui abonament anual:
40 $ / 50 EURO

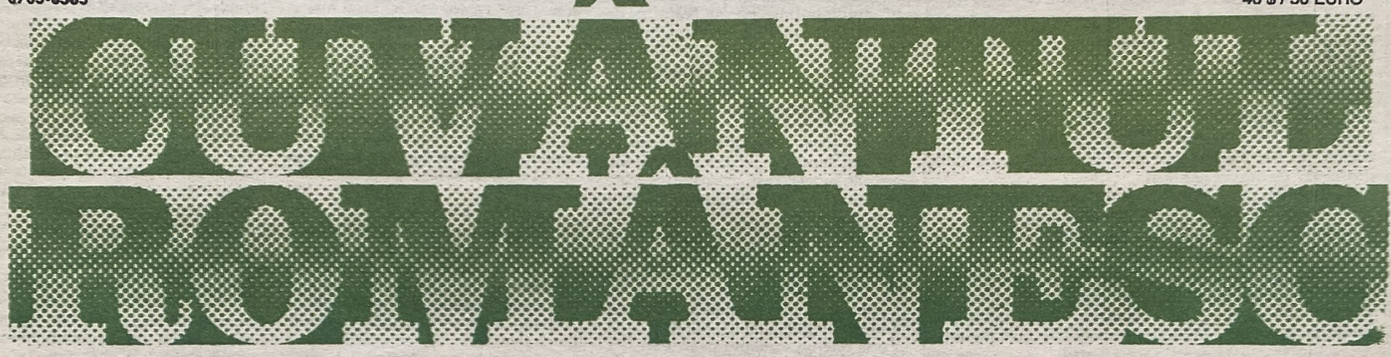

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 31 Nr. 338 OCTOMBRIE 2005 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

VARA NEMULŢUMIRII NOASTRE

Radu DUNĂREANU

Se apropie sfârşitul anului şi fiindcă vara ce a trecut a fost o vară tristă şi plină de evenimente nedorite, aş vrea să fac câteva comentarii, căci cine ştie cât voi mai apuca să scriu şi să public pentru cititorii din Ţară. Noi Românii suntem sub influenţa unui fatalism necreştin, aş zice de joasă condiţie, deşi pretindem că suntem creştini vechi.

Am avut inundaţii. Rezultatul a fost o serie de lamentări: pedeapsa lui Dumnezeu, suntem un neam oropsit, plătim pentru păcatele noastre, etc.

Nimic mai fals şi mai degradant decât aceste lamentări ieftine, rezultatul leneviei şi a tolănirii la poalele Carpaţilor cum zicea Eliade. Florida şi alte state din Sud au în fiecare an uragane, distrugerile sunt masive, dar oamenii nu se plâng de Dumnezeu şi pedeapsa lui ci pun mâna şi repară mai bine decât în anul precedent. Ultimul exemplu a fost distrugerea din New Orleans şi Texas cu acele două Katrina şi Rita.

Noi Românii ar trebui să ne uităm la rezultatele imbecilităţii *"ştiinţifice"* a ocupaţiei comuniste care a distrus natura şi nu s'au luat din timp măsuri, în decurs de 50 de ani, să se construiască diguri unde erau necesare şi, mai recent, guvernările neocomuniste, furând fără ruşine din tezaurul ţării, nu au avut nici un plan în caz de mari urgenţe - şi nicidecum să ne plângem de *"pedeapsa lui Dumnezeu"*.

A fost o vară tristă deoarece s'a *"sărbătorit"* în anumite cercuri a 61-a aniversare a *"eliberării"* noastre de către armata sovietică, invitată să intre, fără oprelişti, ca la nuntă, de politicieni fără chemare, fără competenţă, sub egida unui şef de stat imatur şi influenţabil. Caracterele nefaste care au adus ocupaţia în Ţară sunt toţi trecuţi dincolo de râul Styx, în afară de unul care, cu obstinaţie, tace şi nu vrea să explice exact cum a decurs actul de trădare dela 23 August 1944. Probabil că nici nu e în stare să o facă. Dar încă acceptă decoraţii şi medalii pentru o faptă care ar trebui să-i dea coşmaruri şi să-l împingă a se duce la mănăstire.

După 61 de ani încă se mai băiguie despre *"salvarea"* a nu ştiu câte mii de suflete de Români prin capitularea fără condiţii şi se omite *"detaliul"* pierderii a sute de mii de tineri soldaţi împinşi în prima linie contra

Continuare în pag. 3

CÂT VA MA REZISTA MARIAJUL DE CONJUNCTURĂ PNL-PD ?

Andrei BĂDIN

La nici un an de când se află la guvernare, Alianţa D.A nu mai funcţionează. Practic, disputele dintre Preşedintele Traian Băsescu şi Premierul Călin Popescu Tăriceanu au fost cele care au tensionat şi mai mult relaţiile dintre democraţi şi liberali. Şi aşa, încă dinainte de campania electorală lucrurile nu stăteau prea bine. *"Căsătoria"* a fost una de interes, cu un scop clar: înlăturarea dela Putere a PSD. Cele două partide nu aveau prea multe puncte comune doctrinare: PD venea dinspre centru stânga, iar PNL dela dreapta. Toate aceste aspecte, dar şi altele, sunt cele care au contribuit major la răcirea de astăzi. Ruptura nu a avut încă loc, probabil din calcule politice, deoarece ar fi însemnat pulverizarea Alianţei D.A. la câteva luni dela preluarea Puterii şi implicit o şansă de revigorare pentru PSD-ul, aflat încă în stare de şoc după pierderea alegerilor.

"Tubire" de ochii lumii.

Deocamdată, deci, Alianţa D.A. nu are altă şansă decât, ca de ochii lumii, să păstreze unitatea dintre democraţi şi liberali, chiar dacă de dragoste nu mai este de mult vorba. Totuşi, datorită faptului că această piesă este una artificială, se observă dela distanţă că mariajul este unul de suprafaţă. Partea proastă pentru D.A. este că riscă să repete mult mai devreme experienţa nefastă a Convenţiei Democrate. Care, să ne reamintim, a fost *"dinamitată"* de acelaşi Traian Băsescu, politicianul care trăieşte numai din declanşarea de scandaluri. *"Piesa"* a primit până acum aplauzele publicului şi deci a fost una de succes. Rămâne de văzut însă dacă ulciorul merge de mai multe ori la apă şi Traian Băsescu nu va deveni, din vedeta de astăzi, un personaj detestat. Viaţa ne va lămuri care va fi calea pe care va merge Traian Băsescu.

Iluziile pierdute din nou ?

Războiul PNL-PD nu va face decât ca, în ultimă fază, Românii să-şi piardă, din nou, speranţele puse când au pus în ume voturile pentru D.A. Războiul dintre cele două partide va compromite probabil şi ultima speranţă de a se vedea ceva schimbat în bine în România. Semnele care vin dinspre Cotroceni, Victoria şi sediile celor două partide nu indică existenţa şansa unui divorţ amiabil. Din autocopromiterea Alianţei D.A. nu vor profita decât PSD şi PRM, iar Românii vor pierde, din nou. Şi probabil că în viitor nu vor mai crede în mult trâmbiţata Schimbare şi în acelaşi timp îşi vor pierde şi mai mult încrederea în clasa politică. Una care, trebue să spunem, a clacat în faţa intereselor naţionale.

PROCESUL COMUNISMULUI

Ileana BIDIAN

Procesul în care este implicat fostul deputat PSD Ristea Priboi pare a fi un reflex al problemelor ridicate până astăzi de regimul comunist de dinainte de 1989. Rezolvarea acestor probleme şi o condamnare a comunismului şi-o doreşte cineastul şi membrul în consiliul director al Academiei Civice Sorin Ilieşiu care va trimite la Cotroceni, spre analiza Preşedintelui Băsescu, o propunere de raport în acest sens. Procedura ar fi similară modului în care în România s'a condamnat oficial Holocaustul.

Raportul prezintă în cea mai mare parte un grupaj de fragmente reluate din materialul documentar al memorialului victimelor comunismului şi al rezistenţei iniţiat în 1994 de poeta Ana Blandiana.

Gestul lui Sorin Ilieşiu de a prezenta un asemenea proiect de raport vine în urma unor declaraţii ale Preşedintelui Băsescu legate de posibilitatea condamnării comunismului pe baza unor documente fundamentate. Cele 7 pagini ale documentului care va fi supus analizei Preşedintelui Băsescu conţin 18 capete de acuzare care ar putea sta la baza unui raport oficial pentru condamnarea comunismului. Învinuit: regimul comunist între anii 1945 şi 1989 pentru fapte criminale, chiar genocid.

Domnul Ilieşiu spune că sute de mii de oameni au fost trimişi în lagăre de muncă şi că numărul deţinuţilor politici este estimat ca fiind între 500.000 şi un milion.

Continuare în pag. 6

Pag. 8
PROTEST STOICIU-GOMA
Lista semnatarilor

Pag. 9
SRI A DISTRUS DOSARELE DE SECURITATE

CRONICI LITERARE
Pag. 12-13

Pag.16
UN DOCUMENT INCENDIAR AL JAMESTOWN FOUNDATION

ŞTIRI DIN ŢARĂ
Pag. 20-21

ŞTIRI INTERNAŢIONALE
Pag. 22-23

editorial

REAL ŞI FALS ÎN POLITICA ROMÂNIEI DE AZI

Orice analist obiectiv poate constata că situaţia economică şi politică în România de azi nu e chiar roză. Dar nici deosebit de catastrofală aşa cum o prezintă unii gazetari pesimişti şi doritori de popularitate rapidă şi ieftină.

Înainte de orice concluzie, cei care scriu trebue să analizeze situaţiile reale, fără a încerca să incendieze spiritele, şi aşa confuze, ale Românilor. Unii gazetari au reuşit să creeze o serie întreagă de confuzii în mintea cititorilor privind starea de lucruri din ţară. Fără nici un fel de discernământ activităţile Guvernului sunt prezentate ca haotice şi contradictorii, fără sens şi ineficace.

Lumea nu mai poate înţelege nimic din relatările contradictorii ale unor publicaţii care apar pline de tot felul de ştiri, multe din ele, neverificate şi care induc în eroare pe cititori.

Nu este exclus ca să existe un efort organizat cu scopul de a fabrica confuzii care să inducă în eroare pe cititori şi chiar pe cei ce au răspunderea actelor de guvernare. Declaraţiile lui Băsescu sunt totdeauna prezentate ca explozive chiar dacă sunt numai nişte opinii legate de vreo problemă de interes naţional.

Declaraţiile preşedintelui sunt de multe ori puse într'un context de confruntare deşi sunt simple precizări de poziţie. Sunt unii setoşi să inflameze starea de spirit şi să creeze tensiune publică?

Nu este exclus ca în spatele acestora să fie grupuri legate de interesele PSD-ului, care se găseşte într'un impas serios în relaţiile interne ale partizanilor săi, deoarece nu au ajuns încă la o potolire a spiritelor din interiorul dezordinii în care se găseşte acest partid.

Năpasta inundaţiilor care a afectat România a dat apă la moară PSD-ului, ca să-i ofere prilej de critici Guvernului, care nu ar fi intervenit eficace, în momentele de dezastru. Este important de subliniat că nu a trecut prea mult timp şi au apărut documente care arătau contribuţia guvernării Năstase la dezastrul inundaţiilor. S'a descoperit că miliarde de lei fuseseră alocate de PSD în măsuri de prevenire a dezastrelor naturale, dar în realitate acestea nu au fost puse la dispoziţia autorităţilor locale, atunci când a fost nevoie. Toate cheltuielile au fost făcute pentru orice dar nu pentru materiale necesare în bătălia cu natura. În plus, s'a constatat că o bună parte din viiturile de apă au fost înlesnite de defrişările nesăbuite de păduri, în anii precedenţi precum şi ca urmare a politicii ecologice aberante din timpul regimului comunist. Totuşi, cu specifica lipsă de decenţă, pesediştii au avut curajul să aducă învinovăţiri actualului Guvern.

Un alt aspect ridicol şi trist în România de azi este şi acela că Parlamentul nu are deloc caracterul de adevărat Parlament, adică de a fi o instituţie de înaltă ţinută morală şi demnitate a unei ţări.

Azi, privind la dezbaterile parlamentare, parcă privim la o şatră ţigănească, cu insulte, bătai şi manevre nedemne în activităţile zilnice. Aici presa din România ar trebui să arate portretul penibil al parlamentului care a devenit o năpastă în viaţa politică şi nu a contribuit cu nimic valoros în viaţa acestui popor.

Ar trebui de asemenea să se analizeze şi moştenirea politică a lui Adrian Năstase. La începutul guvernării PSD din 2004, ca prim-ministru, a venit cu nişte promisiuni prin care vroia să facă din viaţa societăţii româneşti un adevărat rai.

Ce a realizat în cei patru ani de guvernare? Absolut nimic demn de menţionat, totul banal. Nici nu putea să facă ceva căci nu s'a dovedit decât un politician mediocru, care nici măcar nu are o viziune sau ideologie, prin care să exprime specificul realităţilor româneşti. El nu are structura intelectuală de gândire românească.

Era imposibil să aibă o asemenea structură deoarece el a fost pregătit de către educaţia marxistă la care s'a adăugat o spoială de educaţie capitalistă cu studii parţiale la Harvard. Marxismul iniţial cu elemente de capitalism şi liberalism au dus la un hibrid, care este caracteristica specifică a aşa-zisului om politic Adrian Năstase.

Nimic din promisiunile de guvernamentale, făcute la începutul lui 2004 nu s'a realizat. Nici nu putea să se realizeze, căci nu dispunea de priceperea necesară şi nici dragostea faţă de poporul român, căci aceasta nu intră în structura marxistă a educaţiei sale. În toată încrengătura politică a principiilor politice, din sursă marxistă, nimic din tradiţiile româneşti nu a intrat şi nici una din valorile spirituale a creştinismului românesc nu s'a regăsit în pregătirea sa.

Din nefericire, în România de azi nu se întrezăreşte încă un grup de politicieni cu calităţi de adevăraţi lideri, doritori de a readuce România în circuitul democratic european.

De aceea analizele, oricât de obiective ar fi ele, nu pot avea rezultate reale, deoarece premizele - în contextul politic de azi - sunt falsificate de neocomunismul care încă controlează în mare parte structurile ţării.

George BĂLAŞU

RENAŞTE SECŢIA DE PRESĂ C.C. AL P.C.R?

Mihai CREANGĂ

Nu-i chiar lipsită de temei întrebarea din titlu. De câţiva ani (buni? Nu, hotărît nu!), nu trebue să fii neapărat *"om de presă"* ca să observi că, tam-nesam, un subiect din actualitatea imediată devenea brusc tema unei *"campanii de presă"* (cum le numeau, pe vremuri, tovarăşii activişti), abordate la unison de ziare diferite, ca şi de majoritatea posturilor de televiziune. Unanimităţi suspecte de păreri, vehemenţe colective, condamnări aşijderea... Ultimul caz, mai cunoscut, privea împrejurările în care murise tânăra Irina Cornici la Mănăstirea Tanacu. Dau doar un exemplu, nu-l analizez aici.

Pe vremea Guvernului condus de Adrian Năstase era destul de limpede cine pornea hărmălaia şi în ce scop era deturnată, dar şi manipulată, atenţia opiniei publice. Altădată, însă, nu prea se desluşeau cei care ofereau, spre linsaj mediatic, anumite ţinte oferite *"câinilor de pază a democraţiei"* (vorba vine, *"câinii"* înşişi au sfâşiat-o nu o dată!). Dar se puteau ghici, în umbră, fie importante personaje din serviciile secrete, fie interesele unor oameni de afaceri suprapotenţaţi, care şi-au oferit şi luxul de a patrona afaceri în media, mai ales dacă aveau şi *"susţinere politică"*, dar şi foarte activele societăţii sau persoane fascinate de *political-corectiness* dincolo de limitele bunului-simţ.

Dela un timp, au apărut şi instituţii specializate în vânarea opiniilor, fireşte în numele drepturilor omului şi al libertăţii de exprimare - culmea!

Excluderea (mă rog, *"suspendarea"*, *"Evenimentului Zilei"* din Clubul Român de Presă este un exemplu pentru această mentalitate recent (?) instituţionalizată.

Pe lista asta s'a înscris mai nou, în mod cu totul regretabil şi Uniunea Scriitorilor, care a calificat publicarea în *"Viaţa românească"* (Iunie-Iulie 2005) a unor file din *Jurnalul* lui Paul Goma drept un *"text cu conţinut antisemit"*. De asemenea, a fost amendată ca *intolerabilă* (subl. ns.) *"îngăduinţa cu care redacţia <Viaţa românească>"* a găzduit *"idei contrare valorilor normale acceptate în lumea contemporană"*. Urma şi *judecata şi condamnarea făptuitorilor* (în ţintă: poetul Liviu Ioan Stoiciu), *"destituirea din Direcţia revistei "Viaţa românească"*. Da am citit ce a scris Paul Goma şi a publicat *"Viaţa românească"*.

De data asta nu unele acuze la adresa unor confraţi de breaslă sau a unor personalităţi ale societăţii civile au iritat (vor fi fost şi acestea), dar nu ele au stârnit reacţia acuzator-vehementă a U.S.R., ci critica pe care Paul Goma o face Raportului Comisiei Internaţionale pentru Studierea Holocaustului în România, cunoscută şi sub numele *"Comisia Elie Wiesel"*.

Ba, mai mult, Paul Goma a mers direct la originea *înfiinţării şi finanţării* de către Statul Român a respectivei comisii *"internaţionale"*, indicându-l ca principal autor pe *"acest răufăcător, acest trădător al României şi al românismului"* - Ion Iliescu, fără voia noastră primul pe listă... Şi nu-i aşa? Pentru cei care nu-şi mai amintesc, Ion Iliescu (a treia oară preşedinte al României... sau a patra oară? În fine...) a vorbit vrute şi nevrute într'un interviu acordat cotidianului israelit *"Ha'aretz"*, comparând în mod aberant *"suferinţele"* ilegaliştilor cominformişti (ca taică său!) cu suferinţele reale ale Evreilor, în perioada premergătoare şi în timpul celui de al Doilea Război Mondial.

Eu, unul mă întreb, mă întreb, nu *afirm*, fiindcă nu am dovezi, dacă Iliescu nu a făcut-o intenţionat, pentru a oferi un punct de pornire a ceea ce a urmat. Iată ce a urmat: ca reacţie firească a unor personalităţi şi a unor organizaţii evreieşti (slavă Domnului, sunt multe şi influente!) Ion Iliescu face nişte paşi împleticiţi înapoi şi, ca să-şi dobândească iertarea (i s'a acordat, fireşte!), pune la cale vizita lui Elie Wiesel la Sighet, unde i se amenajează, de urgenţă, acestuia şi o *casă memorială*, pe care o inaugurează împreună, neavând - evident - timp să mai treacă şi pe la Memorialul Sighet, muzeul ororilor comuniste amenajat în sinistra închisoare în care au pierit elita politică şi culturală a societăţii româneşti interbelice. Iliescu acceptând imediat formarea Comisiei Internaţionale pentru Studierea Holocaustului în România şi, fără a cere minime garanţii ale obiectivităţii acesteia, oferă şi fondurile necesare. În mod normal, era o bună ocazie pentru *punerea în discuţie* în Parlament, a depăşirii atribuţiilor constituţionale ale preşedintelui României.

Cum ştim, Comisia a fost înfiinţată, iar cine citeşte componenţa Comisiei poate să îşi dea seama de *"obiectivitatea"* ei. Raportul se afişează pe site-ul Preşedinţiei României şi începe să-şi producă efectele ca *"document oficial"*. Apoi, prin Ordonanţa de Urgenţă nr. 31 a Guvernului Adrian Năstase (13 Martie 2002), votată de Senat în Mai 2005, esenţialul Raportului Comisiei Wiesel capătă putere legală. Se interzic organizaţiile cu simbolurile cu caracter fascist, rasist sau xenofob, ca şi promovarea cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii (printre principală: Mareşalul Ion Antonescu, dar şi membri ai Guvernului său). Încă de atunci, singurul comentator din presa noastră care a observat că *"pedepsirea negaţionismului loveşte serios în libertate de expresie"* a fost - spre cinstea lui - Gabriel Andreescu (*Încriminarea negaţionismului şi saltul românesc peste cal*", *Ziua*, 12 Mai 2005). Să ne înţelegem: nimeni nu absolvă negaţionismul în materie de genocid organizat contra Evreilor (dar nu numai a lor). Paul Goma însuşi nu este un negaţionist. Ceea ce însă nu i se iartă este că el a pus în cauză şi unele vinovăţii ale Evreilor.

Dar mai are Paul Goma dreptul să scrie şi să fie tipărit în România? Sau îi dăm pe mâna unui Pleşiţă, mai viguros şi evident, găsim motive pentru a-l expulza şi din Franţa?

Fiecare poate să răspundă la aceste (nu chiar) ipotetice întrebări după cum îi dictează conştiinţa. Dumnezeu, însă, le vede pe toate... Şi, la Apoi, judecă.

P.S. - Avem pentru această speţă de intoleranţă şi instituţia, înfiinţată, ce-drept, înaintea Comisiei Wiesel: Consiliul Naţional de Combatere a Discriminării, creat tot printr'o OUG 137/2000. Suntem înaintea U.E.!

PREŞEDINTELE PLUTEŞTE PE VALURI TULBURI

Florin Oprea SĂLCEANU

Ceva confuz se întâmplă în momentul acesta în România. Criza ziariştilor este intens exploatată de toată mass-media şi se lasă loc unor speculaţii, nu tocmai oneroase, din partea unei anumite părţi a naţiunii, care continuă să rabde lipsurile nemeritate, deşi a muncit pe brânci în *"epoca totalitarismului"*, în aşteptarea intrării pe rol a sloganului des repetat de preşedinte: *"să trăiţi bine"*. Dar cum se vede tot aşa a rămas şi va rămâne ca un reflex dominant al perioadei FSN, PDSR, PSD şi nici un semn că invazia mult aşteptată a marilor concerne americane şi de aiurea deja a început şi că nu va mai exista nici un dubiu asupra relansării economice cum nu a mai avut naţiunea română. Clasa politică nu se lasă nici ea mai prejos. Îşi întăreşte cu rapiditate interesele, devenind tot mai bogată pe zi ce trece, în detrimentul a milioane de Români din ţară şi din cele patru zeniturі ale pământului. Nu este intimidată de nimic şi coabitează în secret la menţinerea unei stări clar-obscure pentru a se intra în UE.

Ciudat hibrid, politic trăieşte într'o simbioză de vampir în toate nivelele statului român. SRI este condus de un potentat PSC, SIE este condus de un potentat PSD, Parchetul General şi PNA conduse de aliaţi ai PSD, Justiţia Română este imobilizată de legi antinaţionale şi antijustiţie făcute de camarila hoţilor PSD, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea Constituţională, Radioul public şi Televiziunea controlate cu o majoritate zdrobitoare de politruci ai PSD, Parlamentul condus de cei mai compromişi reptilieni politici ai PSD. Pe unde priveşte Românul nu vede decât pe tredul hoit comunist şi neocomunist numit PSD.

Preşedintele a promis că în şase luni totul va merge ca un accelerat şi România va trăi sentimentul purificării de efectul corupţiei la toate nivelele, că Adevărul este unul asemenea lui Dumnezeu, că milioane de Români nu vor mai trăi supliciul incertitudinii.

Cât neadevăr *"înfloreşte cu buruienile nefolositoare"* pe temeiul istoric al Românilor şi numai din vina preşedintelui care pluteşte pe valuri tulburi...

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice/La Voix Roumains
ISSN 0705-8365

Redacţia şi Administraţia
P.O. BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5

TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

CE E NOU PE LA GUVERN?

Mihaela MOISIN

Furtuna într'un pahar cu apă ce a bântuit clasa politică a României în timpul acestei veri s'a potolit. Nici demisia primului ministru, nici alegeri anticipate, nici schimbarea președinților consiliilor județene. Totul a rămas ca înainte. În ce privește schimbarea președinților de camere, în timpul vizitei sale în SUA, la Washington, Președintele Băsescu a afirmat că schimbarea acestora nu este o prioritate.

La Poiana Brașov, la o întâlnire cu reprezentnații administrației publice locale din întreaga țară, Președintele Băsescu a declarat că prefecții nu trebue să facă politică: *"Nu avem de unde lua alți prefecți, dar aceștia trebue neutralizați politic imediat!"*

Traian Băsescu a propus ca reprezentanții guvernului în teritoriu să devină funcționari publici. În acest context, Vasile Blaga a propus organizarea unei întâlniri de lucru unde să se dezbată chestiuni de principiu privind Legea Administrației locale și Legea finanțelor locale; totodată, ministrul de Interne i-a asigurat atât pe președinte cât și pe prim-ministru că dela 1 Ianuarie 2006, toți prefecții care doresc să facă politică vor fi schimbați din funcții. De asemenea, Traian Băsescu a asigurat pe președinții Consiliilor Județene că ei nu vor fi schimbați din funcție până la terminarea mandatului. *"Nu sunt de acord cu legea schimbării președinților Consiliilor Județene în timpul mandatului. Este toxică"*. În plus, *"Constituția României din punctul de vedere al juriștilor cu care am discutat, nu dă dreptul la această oră unui vot uninominal pentru alegerea președinților CJ."*

Această declarație a nemulțumit pe mai mulți reprezentanți ai PNL, care au criticat declarațiile președintelui. Adrian Videanu, pedist, însă a recunoscut că amânarea schimbării președinților Consiliilor Județene *"poate avea rolul de a stimula rezolvarea mai rapidă a problemei Regulamentului celor două Camare"*.

Mircea Geoană a prins din zbor chestiunea cu toxicitatea lansată de președinte și în replică a spus că *"dacă Băsescu consideră schimbarea președinților CJ ca toxică, atunci încercarea de schimbare a președinților Camerelor este cancerigenă"*.

Liderii celor două partide ce constituie Alianța D.A. sunt tot mai nemulțumiți de ideile lansate recent de șeful statului: instituirea unui parlament unicameral, abandonarea alegerilor anticipate, tocmai acum când liberalii erau aproape gata să accepte această idee, neconstituționalitatea schimbării președinților Consiliilor Județene, precum și cea a președinților de camere.

Dela Paris, Adrian Năstase, care se temea de o serie de negocieri între PSD și Alianță de a sacrifica pe cei doi președinți de Cameră în schimbul menținerii președinților Consiliilor Populare, simțindu-se astfel trădat, i-a cerut președintelui PSD, Mircea Geoană să facă o declarație în plenul BPN în care să nege orice negociere cu puterea în această privință. Cu ocazia declarației solicitată de Năstase, Geoană a apreciat și că întâlnirea dela Poiana Brașov este *"un prim pas realist făcut de coaliție dela preluarea puterii"*.

PSD însă *"insistă să tragă de timp"*, ne asigură *România Liberă*. Miron Mitrea, vicepreședinte pesedist al Camerei Deputaților a propus creșterea timpului dedicat legilor integrării europene la o săptămână, în dauna Regulamentului Camerei. Cererea sa a fost respinsă însă și din 11 Octombrie va începe discutarea Regulamentului. Vom urmări desfășurarea evenimentelor ce vor duce sau nu la schimbarea președinților celor două Camere.

VARA NEMULȚUMIRII NOASTRE

Urmare din pag. 1

nemiloasei mașini de război germane, plus victimele gulagului românesc.

După 61 de ani, cu tristețe observ, că mai sunt minți total confuze și neinformate care teoretizează că *"actul"* a fost o acțiune înțeleaptă. Înțelepciunea se demonstrează prin prevederea ultimelor consecințe ale unei anumite acțiuni. Din nefericire consecințele mai mult decât nefaste ale capitulării din 1944 dovedesc cu prisosință lipsa de înțelepciune a actului. De aceea mă întristează și mai mult atitudinea de tolănire la poalele Carpaților așteptând o iluzorie și ridicolă monarhie să salveze Țara de toate relele și *"blestemele"*, ca un act teatral antic de *"Deus ex machina"*. Să nu uităm că înțeleptul antic a zis că actele unui om sunt reflectarea caracterului său.

Sfârșitul verii mi-a mai produs o altă mâhnire. Uitându-mă înapoi la deceniile mele de Exil și făcând bilanțul cunoștințelor mele despre Exilul Românesc (termenul biblic de *"diaspora"* e fals și îmi repugnă) am constatat că energii intelectuale cinstite s'au irosit în vânt, încercând să contribuim la eliberarea României de sub marasmul moral comunist și balcanic. Rezultatul la ora actuală este trist deoarece populația României, otrăvită de microbul comunismului și neocomunismului, continuă să privească tot mai *"spre stânga"* preferând să continue sloganul cu *"noi ne făcurăm că muncirăm iar ei se făcură că ne platiră"*. Elementele intelectuale valoroase emigrează în valuri iar pe plan local economia este la nivel de lumea a treia. În *"țara turmelor și-a pâinii"* cum zicea Crainic, în țara care a fost, cândva, grânarul Europei, acum se importă roșii, ceapă, castraveți și cartofi din Turcia, Spania, Ungaria, etc.

E trist că Exilul adevărat anticomunist s'a subțiat și au rămas doar câteva persoane bătrâne. La început, cei scăpați de sub ocupația comunistă, în Exil, s'au definit în două grupuri destul de distincte: foștii așa zișii *"democrați"*, foști membrii ai partidelor așa zise *"istorice"*, care și-au unit glasurile contra *"fasciștilor"* adică contra mișcării naționaliste a generației dela '22, așteptând să vină Americanii să-i aducă înapoi la putere la moara de vorbe de pe dealul Mitropoliei, între timp formând comitete și comitzii caragialești, cu pretenții arogante diplomatice. Luptători anticomuniști adevărați și-au jertfit viețile cu arma în mână, în munți, abandonați și trădați de *"democrație"*, iar cei din Exil au făcut eforturi de a demasca în fața lumii ororile săvârșite pe teritoriul României.

În Exil s'au scris cărți cu nume, date și fapte care ar fi trebuit să formeze un dosar al procesului contra ocupației comuniste. Cu ani în urmă s'a propus (eu am fost unul din autori) să se formeze un centru de documentare pentru pregătirea viitoarei judecăți a celor care au comis crime contra umanității și de genocid național.

Nu s'a realizat nimic. Comitetele și comitziile caragialești democratice au avut prioritate. După '89 am crezut, propunând mereu, că în Țară se va constitui un asemenea centru de documentare anticomunistă pentru judecarea crimelor contra umanității.

Din nou nimic. Câteva emisiuni de TV, din nou exaltând suferințele celor ce au contribuit la *"actul măreț"* din 1944. Acum e prea târziu: criminalii s'au pus la adăpost, cei care mai trăiesc, iar victimele au trecut întru cele veșnice.

Noi, Românii, cu supraviețuitori la îndemână, gata să depună mărturie, nu am fost în stare să-i aducem în fața justiției pe cei ce au ruinat o națiune. În schimb am votat, mereu și încă, pe comuniștii revopsiți democrați și o vom face din nou, în timp ce foste țări comuniste se orientează tot mai mult spre dreapta (vezi Polonia, Cehia, Țările Baltice, etc.). Fataliștii vor spune: toate acestea ar fi rezultatul unui blestem dela Cel de Sus. Nimic mai simplu decât să stai cu capul plecat. Rezultatul neîndeplinirii visurilor noastre din Exil nu mă deprimă, deși sunt trist. Probabil că poporul Român încă nu e copt istoric să aibă conducători ca cei din generația unică până acum dela '22 care să reînvie moralul național, care să electrizeze un neam întreg trezindu-l la realitate și făcându-l să muncească spre a-l aduce în circuitul Europei civilizate.

De fapt nu a fost numai o vară a nemulțumirii noastre. Modificând vorbele marelui Will aș zice că au fost deceniile mâhnirii noastre.

Radu Dunăreanu

DETERGENT DE SPĂLAT "PROSTĂNACI"

Viorel PALTIN

Se zice că nu se cade să faci cuiva cadou o bucată de săpun, oricât de fin ar fi și de valoros ca marcă. Ar sugera că persoana e... cam nespălată. Este ca și cum i-ai spune: *"Dar mai spală-te, bre, la răstimpuri și, dacă faci baie din când în când... cel puțin mai schimbă apa!"*. Dacă ar veni în România un marțian și ar dori să-și facă o impresie despre noi, judecându-ne după emisiunile TV, ar vedea că micul nostru ecran este invadat de tot felul de detergenți, paste de dinți, șampoane, cu proprietăți *"uimitoare"*, capabile să scoată chiar și mătreața de pe circumvoluțiuni sau petele din soare... Mi-au atras atenția, prin repetare obsesivă, câteva reclame cu totul și cu totul stupide, ca să nu zic idioate, între care și aceea cu *"bunicul"* pierdut în mina de cărbune... Respectivul bunic, murdar ca un porc din cap până în picioare de praf de cărbune, are indicibila nesimțire de a se lăsa dus sau... livrat de un poștaș în locuința nou-nouță a nepotului său, care strălucește de curățenie. Bunicul cu pricina ar fi fost, chipurile, *"pierdut și găsit în mina de cărbune"* și cineva - nu se știe cine - îl trimite prin poștă cu aviz de primire nepotului său. Poșta îl transportase probabil la... *"bou-vagon"*. Adus de poștaș nepotului *"andrisant"*, bunicul-colet zbiară la ușă entuziasmat *"nepoateee"* și își îmbrățișează așa murdar ruda pe nerăsuflate, umplându-l de cărbune. Apoi, ca un nesimțit, dă buzna în apartament și se trântește murdar, chiar pe fotoliu... Dar ce contează? Toate acestea numai pentru a putea lăuda respectivul detergent care ar spăla *"99 de pete"*. Fals! - pledoarie mincinoasă, pro domo. Eu, autorul acestor rânduri, am numărat petele și mi-au ieșit doar 97... În timp ce-și încălzește dizgrațios la un reșou degetele goale rășchirate dela picior, tânărul nepot din reclamă, vădit încântat de proprietățile miraculoase ale detergentului, zice - probabil către consoartă - într'o românească aproximativă: *"Uau - Wow, n.n. - ce baftă pe noi!"* Traduc: *Vai ce noroc pe capul nostru!* sau... *Câtă mai bafta pe noi... că se există așa un detergent!* În schimb, aș zice, dacă te spurcă Iliescu și te face *"bă, animalule"* nu te spală nici soda caustică. Mai deunăzi lui Iliescu i-a cășunat pe fostul ministru de Externe, Mircea Geoană. L-a făcut direct prostănac! Bine că avem și noi *"faliții noștri"*. Vorba ceea: *"Franța își are prostănacii ei, Anglia își are prostănacii ei, America pe ai ei... De ce să nu avem și noi prostănacii noștri?"*... Chipurile, din cauza lui n'a câștigat PSD președinția... că Geoană ar fi făcut în campanie declarații neroade... Eu cred însă că PSD a pierdut alegerile din cauza corupției și aroganței reprezentanților săi. Sigur nu am calitatea să-l contrazic pe Ion Iliescu în ceea ce privește aprecierea coeficientului mental al fruntașilor PSD, pe care *"eternul și fascinantul președinte indispensabil"* îl cunoaște mai bine, așadar, mă văd nevoit să-l cred... Le-aș sugera totuși celor care se ocupă de reclame să promoveze pe piață și un fel de detergent care scoate miile de pete făcute pe... conștiința și reputația șifonată a demnitarilor politici, când aceștia s'nt murdăriți de propriile lor acte mizerabile de corupție sau chiar de declarațiile făcute de tovarășii lor. Cu mare succes s'ar putea promova pe sticlă noul detergent de spălat prostănaci, care s'ar putea distribui gratuit, cu condiția să fii demnitar PSD... Deși nici altora nu le-ar strica!

Mănăstirea Dragomirna a fost construită la începutul secolului al XVII-lea, cu cheltuiala mitropolitului Anastase Crimca. Cu zidurile sale groase, care o înconjoară și cu turnurile de veghe, Dragomirna evocă și astăzi atmosfera de mănăstire fortificată, cum au fost atâtea în Moldova.

COLABORARE SAU CONFRUNTARE PE ARENA INTERNAŢIONALĂ

Urmare din pag. 1

Faptul că Liga Naţiunilor nu a reuşit să asigure aplicarea principiilor dreptului internaţional în vederea apărării păcii şi securităţii popoarelor, că sistemul de sancţiuni împotriva agresorului era ineficient şi tot mai evidentă lipsa dorinţei marilor puteri dominante în Ligă de a aplica prevederile Pactului ei au fost principalele cauze care au împiedicat ca această organizaţie să constituie un factor real de menţinere a păcii şi securităţii internaţionale. Liga Naţiunilor nu a putut împiedica agresiunea Japoniei împotriva Chinei, a Italiei împotriva Etiopiei, intervenţia Germaniei, Italiei şi URSS-ului în războiul civil din Spania. Până la urmă, s'a dovedit a fi o organizaţie internaţională neputincioasă care la începutul celui de-al Doilea Război Mondial a încetat să mai funcţioneze, iar în anul 1946 a fost în mod oficial şi formal desfiinţată.

Revenind la ONU, pentru buna sa funcţionare au fost create dela început principalele organe: Adunarea Generală, Consiliul de Securitate, Consiliul Economic şi Social, un Consiliu de Tutelă, Curtea Internaţională de Justiţie, un Secretariat, precum şi organe subsidiare de strictă specialitate. S'au creat astfel premisele asigurării dezvoltării unor relaţii deschise între toate statele, vizând cu precădere promovarea progresului economic şi social al tuturor popoarelor, într'o atmosferă de pace, de linişte şi de respect reciproc, în reafirmarea mai fermă, mai deplină a drepturilor omului, a demnităţii şi valorii umane, a condiţiilor necesare pentru menţinerea justiţiei, a îndeplinirii obligaţiilor decurgând din tratate şi din alte izvoare ale dreptului internaţional.

Se profila, astfel, construirea unei noi ordini mondiale, pe temeiuri mai propice pentru existenţa şi dezvoltarea întregului potenţial uman, pentru o lume ferită de pericole, mai senină şi mai prosperă în toate domeniile.

Dar, viitorul nu prea îndepărtat avea să infirme, uneori cu brutalitate, aceste frumoase proiecte.

În timp ce ostilităţile militare ale celui de-al Doilea Război Mondial se aflau încă în plină desfăşurare, între 4 şi 12 Februarie 1945, la Conferinţa dela Yalta, Roosevelt, Churchill şi Stalin, pe un petec de hârtie şi-au împărţit zonele de influenţă conform intereselor strategice ale fiecărei părţi, în Europa. La data încheierii acestui ruşinos şi blestemat târg nu se putea prevedea că foarte curând peste bătrânul continent se va lăsa o cortină de fier (dela Stettin, din Baltica, până la Trieste, în Marea Mediterană) ce va separa lumea liberă de aşa numitul lagăr al socialismului în care locuitorii ţărilor cedate Moscovei vor deveni prizonieri în propria lor ţară.

Aşa se face că Organizaţia Atlanticului de Nord (NATO), înfiinţată în anul 1949 - replică la expansiunea comunismului, şi Organizaţia Tratatului dela Varşovia, în urma declanşării războiului rece dintre foştii aliaţi (SUA, Anglia şi URSS), s'au angajat într'o competiţie nebună de înarmare până în dinţi.

Dar, în timp ce ţările din Vestul Europei beneficiau de avantajele planului Marshall şi reveneau repede la normal, cele transformate în sateliţi ai imperiului sovietic erau supuse unui proces sistematic şi de un feroce dramatism pentru răsturnarea din temelii a ordinii sociale existente.

Semnalul de alarmă al potenţialului conflict l-a dat Winston Churchill prin discursul pe care l-a rostit în ziua de 5 Martie 1946 la Universitatea din Fulton, în faţa studenţilor şi în prezenţa preşedintelui Truman al SUA. Churchill, cel care la Yalta a trădat principiile democraţiei şi ale prieteniei faţă de statele din centrul şi Sud-Estul Europei, având dovezi evidente că Uniunea Sovietică nu se opreşte în agresivitatea ei ideologică decât în faţa forţei, a declanşat cu fermitate şi cu toată energia o nouă politică anglo-americană faţă de sovietici, ceea ce a condus la confruntarea lor din perioada războiului rece. Dela data discursului lui Churchill, la Fulton, se poate aprecia că s'a profilat şi s'a afirmat tot mai convingător un curent anti-Yalta.

Lumea occidentală, inclusiv poporul american, era exasperată de agresivitatea sovietică ce se dezlănţuise în cele patru puncte cardinale ale planetei, dintre care amintim: agresiunea şi sovietizarea Europei de Răsărit, instigarea războiului civil în Indochina, determinarea crizei din Germania, sabotarea Conferinţei dela San Francisco a Naţiunilor Unite, criza dela Trieste (Italia), presiuni asupra Turciei pentru dobândirea Dardanelelor ceea ce a provocat trimiterea imediată a unei importante flote în Răsăritul Mediteranei care, ulterior, a devenit o bază permanentă în zonă, apoi, pretenţia asupra Congoului chiar în inima Africii, precum şi acţiuni subterane anti-americane în Cuba etc., etc.

Toate acestea au privat URSS de imensele avantaje oferite iniţial prea generos de SUA, ca de pildă: împrumuturi solicitate de Uniunea Sovietică, refuzul de a recunoaşte pretenţia de 10 miliarde de dolari pentru aşa zisele *"reparaţii"* cerute Germaniei de către sovietici la Yalta şi acceptate în principiu de Roosevelt etc., etc.

Pentru a înţelege mai bine îngrijorarea care cuprinsese Occidentul, ca efect al politicii agresive şi de expansiune a URSS pe toate meridianele lumii, este foarte semnificativă relatarea fostului ministru de Externe american la acea dată, Jimmi Byrnes, citându-l pe Karl Marx care, încă în anul **1853**, într'o serie de articole publicate în *The New York Tribune*, denunţa el însuşi politica de expansiune rusească, din care citâm: *"Dela Petru cel Mare, frontierele Rusiei au avansat cu 700 de mile spre Berlin şi Dresda, cu 500 de mile spre Constantinopol, cu 630 de mile spre Stockholm, cu 1000 de mile spre Teheran, dublându-şi în 60 de ani imperiul anterior"*, am încheiat citatul. Şi, tot Karl Marx, în anul **1853**, conchidea, citâm din nou: *"Rusia trebue oprită cu orice preţ"*.

Yalta, Februarie 1945

Ţinând seama de evoluţia evenimentelor în trecutul mai îndepărtat şi mai apropiat, ca şi în prezent, la rândul nostru putem afirma că fostul vecin dela Răsărit nu a renunţat încă la înfăptuirea testamentului lui Petru cel Mare.

Mai toate acţiunile acestei foste mari puteri constituie şi astăzi potenţiale provocări de noi conflicte care creează o reală temere în lume, punând în pericol pacea şi liniştea pe care cel mai mult o doresc statele mici.

Aceleaşi acţiuni, prin frecvenţa şi dimensiunea lor, pun sub semnul întrebării însăşi eficacitatea normelor de drept internaţional, ca şi a instituţiilor create în scopul supravegherii respectării şi aplicării acestora în relaţiile dintre toate statele lumii.

Pentru o mai completă edificare este necesar să prezentăm, cât de cât, acest fenomen în desfăşurarea lui recentă şi chiar în prezent.

Dispariţia URSS şi dizolvarea fostului bloc socialist a accentuat şi mai mult disensiunile deja existente între lumea occidentală şi cea răsăriteană.

Dintre multiplele cauze care au provocat apariţia şi menţinerea acestui fenomen, amintim: pe de o parte, eliberarea fostelor ţări socialiste din chingile sovietice care, treptat, treptat s'au reorientat tot mai ferm şi decisiv către Occident iar, pe de altă parte, Rusia (succesoarea fostei URSS), văzându-şi periclitată poziţia de fostă mare putere (justificat din punctul ei strict de vedere), a elaborat o nouă strategie care să-i permită revenirea la ceea ce a fost.

Conducându-se după ideea, ce o caracterizează, de fapt, că numai prin forţă se poate impune ca mare putere, cu influenţă în zonă, şi nu numai, Moscova şi-a menţinut bazele militare deja existente în spaţiul ex-sovietic.

Astfel, dacă în 1994, relata cotidianul rus *Nezavisimaia Gazeta* la jumătatea anului 2004, Rusia mai avea, după dizolvarea URSS, 28 de baze şi obiective militare în Republica Moldova, Crimeea (Ucraina), Armenia, Kazahstan şi Tadjikistan, numărul lor a scăzut în 10 ani, la începutul anului 2004, abia la 25, Statul Major General rus acordând o deosebită atenţie celor mai valoroase dintre acestea în cadrul planului său strategic militar.

De pildă, baza aeriană din localitatea kârgâză Kant, inaugurată chiar de Putin în luna Octombrie 2003. Această bază asigura atât securitatea Kârgâstanului cât şi îndeplinirea unor misiuni corespunzătoare obligaţiilor asumate de Rusia, Kârgâstan, Armenia, Belarus, Kazahstan şi Tadjikistan. De asemenea, în aceeaşi zonă, portul Sevastopol constituie principala bază de dislocare a Flotei din Marea Neagră. Aici se află, potrivit aceluiaşi ziar, întreaga escadrilă menită să asigure securitatea graniţelor de Sud ale Federaţiei Ruse. Statutul juridic al acestei baze a fost stabilit printr'un Acord semnat de Rusia şi Ucraina care conferă Moscovei dreptul de folosire a portului până în anul 2017. Este de presupus ca noua conducere a Ucrainei (instalată după recenta revoluţie portocalie) să sugereze sau chiar să iniţieze acţiuni menite să modifice termenii acestui Acord. Deoarece foarte mult de evoluţia relaţiilor dintre cele două state, ca şi de orientarea politicii externe ucrainene, despre care noul preşedinte, Victor Juşcenko, a declarat ferm că va fi preponderent occidentală. Vom vedea însă şi cât de sinceră a fost declaraţia sa.

La baza militară a Federaţiei Ruse din Republica Moldova, desfăşurată în regiunea separatistă Transnistria, potrivit aceluiaşi cotidian rus, staţionează încă dela terminarea celui de-al Doilea Război Mondial un aşa zis grup operativ de trupe (fosta Armată a 14-a sovietică), compus dintr'un stat major, o brigadă motorizată, un detaşament de rachete de croazieră, precum şi un detaşament separat de comunicaţii şi avangardă. De mulţi ani se află aici un impresionant arsenal militar care a devenit subiectul unor interminabile discuţii la nivel înalt. În ceea ce priveşte retragerea acestor trupe din Republica Moldova, cu toate că la începutul anului 2004 ministrul de Externe rus, Igor Ivanov, a menţionat că prezenţa acestor efective militare nu contravine Tratatului FACE (Forţele Armate Convenţionale din Europa) şi că nu este oportun a se discuta despre retragerea lor, foarte recent, Parlamentul dela Chişinău a solicitat Rusiei să-şi respecte obligaţia pe care şi-a asumat-o în acest sens la Summit-ul dela Istanbul, în anul 1999. Există temerea, foarte îndreptăţită de altfel, că Moscova îşi va continua politica de tergiversare privind rezolvarea acestei probleme, ştind că prezenţa forţelor sale armate în Transnistria (nerecunoscută de nici un stat ca subiect de drept internaţional) reprezintă un puternic cap de pod cu consecinţe favorabile pentru Federaţia Rusă în această zonă de mare însemnătate strategică.

Diferendul transnistrean a fost înscris şi pe agenda dezbaterilor la Summit-ul dela Chişinău, în cadrul organizaţiei regionale GUUAM, la data de 22 Aprilie 2005. Este pentru prima dată când aşa numitul *"conflict îngheţat"* de pe Nistru se ia în discuţie fără a fi prezentă Rusia care, de fapt, a provocat războiul din 1992, cu consecinţele nefaste şi încă nerezolvate ale acestuia. La summit-ul respectiv, Voronin a nădăjduit că în lipsa Federaţiei Ruse nu se va mai discuta soluţia federalizării Republicii Moldova propusă în respinsul Memorandum Kozak, prin care Moscova propunea configurarea unui stat federal cu trei subiecţi: Republica Moldova, Transnistria şi Găgăuzia, cu evidente oculte avantaje acordate separatismului transnistrean, gazda supusă şi devotată a arsenalului militar rus. Surpriza a venit însă dela Victor Juşcenko, noul preşedinte al Ucrainei care, drept soluţie a diferendului de pe Nistru, a propus federalizarea Republicii Moldova, dar cu excluderea Găgăuziei. Fiind pusă în temă cu această nouă diversiune, România a respins din capul locului ideea federalizării.

În laboratoarele strategiei politice dela Kiev se preconizează plasarea Transnistriei în componenţa Ucrainei, iar a Republicii Moldova în cea a României. Autorul acestei idei subversive nu putea să fie decât tot un nostalgic post-sovietic, *"tehnologul politic"* Stanislav Belkonski. Iată ce *"prietenul de altă dată"*, fostul colos dela Răsărit, încă nu s'a liniştit şi nu renunţă cu una cu două la politica de influenţare şi de expansiune moştenită dela Petru cel Mare, aplicată după aceea cu ferocitate de Tătucul Stalin.

În 1995, în perimetrul oraşului armean Ghiumri a fost dislocată baza militară nr. 102 a Forţelor Armate ruse care-şi desfăşoară activitatea şi în prezent în cadrul Sistemului Unic de Apărare Antiaeriană a zonei C.S.I.

În Georgia, fosta republică sovietică, după instalarea noului preşedinte, Mihail Şaakaşvilli, SUA a trimis în această ţară instructori americani care, potrivit ambasadorului acesteia la Tbilisi, vor rămâne în regim permanent, întrucât, citez: *"Prezenţa trupelor americane este necesară pentru paza conductei de petrol Baku-Tbilisi-Ceyhan, cu toată opoziţia şi piedicile pe care le ridică Rusii împotriva menţinerii lor aici"*, am încheiat citatul.

Federaţia Rusă, în cadrul strategiei ce o caracterizează, de trecută mare putere, pe care o impune cu precădere fostelor sale republici situate în zona Caucazului (şi nu numai), sub presiunea evenimentelor din această regiune, foarte recent a decis să înceapă retragerea trupelor din Georgia unde staţionează neîntrerupt încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, deci de peste 200 de ani. În prezent, în Georgia se află aproximativ 3000 de militari ruşi cantonaţi în cele două baze binecunoscute dela Batumi şi Ahalkalaki, ca şi un uriaş arsenal militar care le susţine. Totodată, trebue să se ştie că în Osetia de Sud (separată de Georgia în anul 1992, concomitent cu declanşarea războiului de pe Nistru de către aceeaşi fostă mare putere), Rusia a distribuit locuitorilor osetieni arme şi aproximativ 90 de blindate. Preşedintele Mihail Şaakaşvilli a propus organizarea unei conferinţe internaţionale pentru discutarea statutului Osetiei dar Rusia s'a declarat împotrivă, dovedind şi cu această ocazie că o supără liniştea în zonă. De asemenea, recent, însuşi ministrul rus al Apărării, Serghei Lavrov, declara, citez: *"Moscova nu va sta cu braţele încrucişate în faţa şantajului georgian"*, drept replică la atitudinea pro-georgiană afirmată de preşedintele George Bush în discursul rostit de acesta cu prilejul vizitei efectuată la Tbilisi în prima decadă a lunii Mai 2005. În continuarea cuvântului său, Lavrov, dorind să fie şi mai convingător, a spus, citez: *"nu este în interesul nostru ca spaţiul post-sovietic să se transforme într'un teren de luptă între noi şi terţe persoane"*, am încheiat citatul. Şi, Lavrov a concluzionat, citez din nou: *"nu pretindem monopolul în această regiune, dar nu vom permite ca altcineva (aluzie la SUA) să deţină acest monopol"*, am încheiat citatul.

Iată, aşa dar, că numai pe teritoriul Georgiei se află încă, faţă în faţă, forţe care reprezintă interese politice şi economice geostrategice de mare însemnătate ce constituie un potenţial motiv de declanşare a unui eventual conflict a cărui rezolvare pe cale paşnică este problematică.

O altă bază, încă nefuncţională, se află în împrejurimile oraşului Duşambe, la graniţa tadjico-afgană.

Continuare în pag. 5

COLABORARE SAU CONFRUNTARE PE ARENA INTERNAŢIONALĂ

Urmare din pag. 4

În afară de acestea, forţele armate ale Rusiei mai dispun, pe teritoriul altor state, de puternice staţii radar de supraveghere a spaţiului cosmic şi de prevenire a unor eventuale atacuri cu rachete.

Trebue amintit şi cosmodromul dela Baiconur, în Kazahstan, care dispune de 9 complexe tehnice, 3 staţii de alimentare a aparatelor cosmice şi 2 aerodromuri. Pe teritoriul acestei baze se află şi cea mai mare uzină de azot din lume.

Revenind la relatările cotidianului rus, *Nezavisimaia Gazeta*, subliniem că într'un articol dedicat celui mai *"îndrăgit subiect"* din presa rusă, citez: *"intenţia SUA de a înconjura Rusia cu un cordon de baze militare"*, aceasta menţionează cu vădită iritare că, *"în cel mai scurt timp în zona portului Constanţa din România vor fi create două baze militare unde vor fi dislocate din Irak unităţi de blindate şi de aviaţie"*. România ca membru NATO, în mod firesc a acceptat amplasarea acestora la Constanţa.

În scopul realizării intenţiilor sale hegemonice, care nu s'au stins niciodată, printre altele, Rusia a lansat şi conceptul de *"străinătate apropiată"*, ceea ce atestă pretenţiile ascunse, demonstrat chiar de refuzul lui Putin de a retrage forţele militare, aşa cum am amintit mai sus, din Republica Moldova (regiunea separatistă Transnistria) şi, problematic, din Georgia, în pofida obligaţiilor pe care şi le-a asumat în faţa organizaţiilor internaţionale. Este una din concluziile la care a ajuns şi cunoscutul analist politic german Jens Hattmann într'un articol publicat în prestigiosul cotidian austriac *Die Presse*. Acesta relatează că *"Rusia exercită presiuni politice şi şantaj economic prin Gazprom asupra Turkmenistanului şi, în perspectivă, chiar asupra Ucrainei, dacă va fi nevoie"*. Se poate afirma că în strategia sa, subtilă şi subversivă, Putin nu va ocoli această *"nevoie"*.

De fapt, chiar şi politologul rus, Andrei Piontkovski, considera în Iunie 2004 că, citez: *"pretenţiile hegemonice ale Rusiei înregistrează cote maxime"*. Iar, Robert Ebel, director al Programului cu privire la energie din cadrul Centrului pentru Studii Strategice şi Internaţionale dela Washington, susţine că, citez: *"Putin încearcă să se folosească de vastele resurse de petrol şi gaze ale ţării sale pentru a restabili puterea Rusiei în rândul naţiunilor lumii"*. Pe aceeaşi temă, Robert Ebel, afirmă, citez: *"Cred că Putin şi-a dat seama de importanţa petrolului ca mijloc nu doar de putere financiară, dar şi ca generator de putere politică. Este o pârghie însemnată de care se poate folosi or, nu este cale mai bună prin care să-şi atingă ţelul decât cu ajutorul petrolului şi gazelor, de care dispune din belşug"*, am încheiat citatul.

Ca să rămânem tot în domeniul strategiei economice, într'o călătorie pe care a făcut'o nu prea demult în Germania, Putin a declarat că nu exclude posibilitatea participării Companiei de Stat chineze la exploatarea resurselor petroliere ruseşti în condiţiile în care China a semnat deja un memorandum cu Gazprom pentru livrarea unei însemnate cantităţi de gaze. Această declaraţie reprezintă o replică indirectă a lui Putin la nemulţumirea exprimată de SUA şi Europa occidentală faţă de modul cum a fost organizată licitaţia pentru vânzarea principalei filiale a colosului Yukos Oil Company, iar Viktor Kremeniuc, cercetător la Institutul SUA-Canada al Academiei de Ştiinţe a Rusiei, opina, citez: *"Ceea ce a spus Putin în legătură cu China, înseamnă: Nu ne pasă, avem un alt partener, China"*, am încheiat citatul.

Se ştie că la ora actuală China este cel mai mare consumator de petrol din lume după SUA, iar necesităţile sale energetice sunt în continuă creştere, ceea ce constituie un argument în plus pentru a accepta oferta Rusiei, un important suport politic a acesteia în competiţia cu SUA şi Europa occidentală.

Succesul revoluţiei portocalii din Ucraina a accentuat frica atavică rusă de o iminentă încercuire, iar Kremlinul vizează intensificarea relaţiilor cu Beijingul pentru a-şi asigura o alternativă strategică în cazul în care legăturile cu Occidentul ar intra cu adevărat în criză.

În acest sens este foarte semnificativă opinia unor politologi ruşi dintre care cea mai tranşantă a lui Vladimir Portiakov, specialist în probleme chineze, care afirmă, citez: *"China se îndreaptă cu paşi siguri spre poziţia de a doua superputere mondială, unicul rival al SUA. Întreaga scenă mondială va fi dominată de afirmarea progresivă a marii ţări asiatice dar Rusiei nu-i convine un bipolarism sec. Putin vrea să între în <marele joc> de mâine şi să reuşească să creeze un triunghi în care Kremlinul ar domina o latură. În acest fel, Putin şi-ar acoperi spatele împotriva temutelor excese strategice ale Americanilor şi între timp ar putea să nu-şi sacrifice relaţiile bune cu Occidentul, inclusiv cu America. Crearea unui triunghi strategic între Ursul rus, Dragonul chinez şi Vulturul american ar fi un lucru bun pentru echilibrele internaţionale şi explică mâna întinsă de Putin, Beijingului. Dar pentru unii dintre noi, cel puţin pentru unii, ar fi şi mai bine un pătrat cu Europa"*, concluzionează analistul moscovit.

Recent, Putin a vizitat Egiptul şi Israelul din dorinţa de a restaura influenţa Rusiei în Orientul Mijlociu unde în ultimul timp Moscova a pierdut teren în faţa SUA. Cu această ocazie a iniţiat demersuri semnificative în scopul întăririi legăturilor cu lumea arabă pentru dezvoltarea cu precădere a cooperării economice în această regiune.

În luna Iunie 2005, la Vladivostok a avut loc o reuniune în cadrul căreia miniştrii de Externe ai Rusiei, Chinei şi Indiei au abordat ideea colaborării celor trei state în probleme privind geopolitica energetică şi securitatea regională, cu evidentă tentă anti-occidentală şi anti-americană.

Strategia Rusiei, mai bine zis a lui Putin, în plan economic, constituie de fapt, o sumă de contra-proiecte, cu scopul de a distruge sau de a deturna proiecte americane, europene şi mai ales euro-americane fondate pe interese generoase, şi să le substituie în scop personal. Tactica predilectă a Rusiei se bazează pe speculerea generozităţii democratice a Vestului pe care Moscova o consideră, din start, *"prostie profitabilă"*.

Cunoscând bine strategia politică şi economică a Rusiei, între timp, SUA au întreprins diferite acţiuni menite să contracareze planurile Moscovei, în acest scop, urmărind cu vădit interes reaşezarea bazelor militare în anumite zone, îndeosebi în Europa de Est, pentru a reduce cât mai mult posibil influenţa Rusiei.

Astfel, ministrul american al Apărării, în întâlnirile cu Preşedintele Azerbaidjanului, a discutat posibilitatea creării unei puternice baze militare pe teritoriul acestui stat riveran Mării Caspice, unitate destinată protecţiei obiectivelor petroliere din zona respectivă.

De asemenea, între SUA şi Georgia există un program de colaborare (pe 5 ani), iniţiat de Pentagon, numit *"instruieşte şi dotează"*, susţinut financiar de Americani. Pe baza acestui program, SUA pregăteşte pentru forţele armate ale Georgiei: Flota Maritimă Militară şi Forţele Aeriene Militare. Şi în Uzbekistan au instalat recent o bază americană, ceea ce a favorizat apariţia unor energice mişcări interne ţintind către o eventuală schimbare a conducerii acestei ţări, nemulţumind foarte tare pe Ruşi. Precum se ştie, NATO a amplasat deja baze militare în ţările baltice.

În viziunea strategilor euro-atlantici extinderea NATO va permite schimbarea hărţii Europei şi mutarea centrului de greutate spre Est, Alianţa Nord-Atlantică devenind astfel din ce în ce mai puternică. Foarte semnificativă în acest sens este afirmaţia recentă a ambasadorului american la NATO , citez: *"Acum ne putem gândi la Europa ca la un continent unitar, democratic şi liber, ce trăieşte în pace şi bună înţelegere pentru prima dată în ultima sută de ani"*, am încheiat citatul.

Este cert că liderii moscoviţi nu agreează această opinie, dimpotrivă.

La 10 Mai 2005 a avut loc summit-ul Rusia-Uniunea Europeană, în cadrul căruia nu s'a ajuns la un acord definitiv asupra întregului pachet de probleme propuse iniţial.

Aproape concomitent, la 9 Mai 2005, la ideea lui Putin, la Moscova a fost organizată o grandioasă ceremonie consacrată celebrării a 60 de ani dela aşa numita *"obţinere a victoriei URSS asupra Germaniei"*, dar şi în scopul nemărturisit al liderului dela Kremlin de a-şi recâştiga poziţia pierdută, de fostă mare putere. Şi cu ocazia acestei manifestaţii au ieşit la iveală contradicţii ce stăruie încă cu străşnicie în mentalul conducătorilor statelor lumii şi mai ales al marilor puteri.

Manifestaţiile dela Moscova au prezentat o dublă faţă care sugerează cu pregnanţă adevărata politică a Kremlinului în perspectiva relaţiilor sale internaţionale. Astfel, în timp ce în Piaţa Roşie se afişa o *"faţă democratică şi modernă"* a Rusiei, în faţa gării moscovite Beloruskaia erau montate portretele lui Stalin însoţite de lozinci cu text bolşevic purtate de manifestanţi nostalgici susţinuţi cu patetică vigoare de Ghenadi Ziuganov printr'un discurs rostit parcă de sinistrul Tătuc.

În zilele care au precedat ceremoniile dela Moscova din 9 Mai 2005, în cele două Camere ale Adunării Federative, reunite la Kremlin, cu o evidentă furioasă mâhnire în glas, printre altele, Putin a afirmat, citez: *"căderea URSS a reprezentat cea mai mare catastrofă a secolului trecut* (XX, n.n.), *iar pentru poporul rus a însemnat o adevărată dramă"*, am încheiat citatul.

La ceremoniile dela Moscova au refuzat să participe Preşedinţii Estoniei şi Lituaniei, iar Preşedinta Letoniei s'a deplasat acolo numai pentru a prezenta protestul şi punctul de vedere al celor trei ţări baltice în legătură cu evenimentul comemorat. În cuvântul său, aceasta a spus, citez: *"Evenimentele de acum şase decenii nu înseamnă pentru cele trei popoare eliberarea de sub ocupaţia germană, ci începutul ocupaţiei staliniste care a durat aproape 50 de ani şi care a însemnat pierderea statalităţii pentru tot atâta timp, precum şi sute de mii de victime în lagărele sovietice"*, am încheiat citatul. În semn de protest evident, ziua de 9 Mai nu a fost marcată oficial în capitalele ţărilor baltice.

Şi Polonia s'a simţit *"jignită"* de discursul lui Putin, iar Preşedintele ei, Alexandr Kwasniewski, amintindu-le Ruşilor de represiunea stalinistă din Polonia şi de masacrul executat de armata roşie în pădurea dela Katyn, printre altele, le-a spus, citez: *"să nu le fie teamă de adevăr"*. Cu acelaşi prilej, ministrul de Externe polonez, Adam Rolfeld, a declarat că va ridica problema Pactului Ribbentrop-Molotov, şi a consecinţelor încă nerezolvate ale acestuia, în faţa Adunării Generale a ONU.

Edificatoare şi deosebit de semnificativă este şi scrisoarea deschisă semnată de 71 de personalităţi Est-europene, publicată în cotidianul *"Financial Times"*, în care au calificat ceremoniile dela Moscova drept o *"parodie"*, iar fostul preşedinte ceh, Vaclav Havel, a declarat că deşi nu a semnat scrisoarea celor 71 de personalităţi europene, înţelege şi aprobă gestul lor.

Alexandr Soljeniţân a criticat sistemul politic rus şi, pe baza unei analize obiective şi profunde a stării reale din această ţară, a conchis că în Rusia nu există democraţie.

Trebue neapărat amintit că însuşi Mihail Gorbaciov, cu puţin înainte de dispariţia URSS, el aflându-se încă la timona fostului colos, a dezavuat ferm Pactul Ribbentrop-Molotov.

O notă ruşinoasă şi neonorantă pentru oficialităţile, în frunte cu preşedintele, care au reprezentat România la ceremonia amintită mai sus. Acestea nu au amintit nimic despre situaţia dezastruoasă pe care a creat-o ţării noastre şi poporului român aşa zisa *"eliberare de către armata roşie"*. O atitudine care pune în lumină total nefavorabilă conducerea României şi va constitui în viitor un predilect şi justificat subiect polemic. Numai în Decembrie 1989 România a plătit un preţ prea mare comunismului, susţinut în continuare cu ardoare nostalgică şi inexplicabilă inconştienţă de personaje sinistre ale eşalonului din partidul unic de atunci.

David Satter, un remarcabil gazetar american pe teme sovietice şi ruseşti, în cărţile şi comentariile sale atrage în mod foarte serios atenţia lumii occidentale asupra instaurării unui stat al fărădelegii sub Putin, referindu-se mai ales la vacuum-ul moral care îi face pe Ruşi să nu mai poată distinge între *"bine şi rău"*, spunând, printre altele că: *"Ruşii sunt hrăniţi de noii conducători cu nostalgii sovietice"*. Pe bună dreptate, colosul dela Răsărit a fost supranumit *"Imperiul Răului"*.

Participarea la festivităţile dela Moscova i-a prilejuit preşedintelui SUA, George Bush, să-şi exprime ferm punctul de vedere pe marginea evenimentelor legate de cel de-al Doilea Război Mondial. Astfel, la summit-ul scurt la care a luat parte, împreună cu liderii ţărilor baltice, Bush a subliniat, citez: *"Acordul dela Yalta a continuat tradiţia nedreaptă a celui dela München şi a Pactului Ribbentrop-Molotov. Captivitatea în care s'au aflat milioane de oameni în Europa Centrală şi de Est va rămâne în memorie drept una dintre cele mai mari nedreptăţi ale istoriei"*, am încheiat citatul, referindu-se la perioada de dominaţie sovietică din timpul războiului rece. Putin nu a împărtăşit opinia exprimată ferm de Bush.

În cadrul turneului său european, care a precedat vizita dela Moscova, la cimitirul soldaţilor americani din localitatea Margareta, aflată în Sudul Olandei, preşedintele SUA a declarat axiomatic, citez: *"Tiranii din lumea întreagă au învăţat o lecţie, că nu există forţă mai mare decât libertatea şi nici un soldat mai puternic decât acela care luptă pentru această libertate"*, am încheiat citatul.

Festivităţile dela Moscova, voit a fi grandioase chiar de către liderul dela Kremlin, precum şi vizitele lui Bush la Riga şi la Tbilisi, au accentuat încă o dată disensiunile deja existente între SUA şi Rusia pe plan politic, economic, social şi militar.

Un oarecare consens între cele două mari state s'ar părea că există în problema terorismului internaţional, dacă nu cumva şi acest *"consens"* ascunde anumite tactici care determină, în fond, susţinerea propriilor strategii specifice fiecărei părţi.

Este de reţinut că Moscova urmăreşte cu asiduitate dezvoltarea relaţiilor cu toate ţările interesate de resursele naturale ruseşti, precum şi o continuă şi tot mai evidentă dezvoltare a forţei sale militare în cele mai strategice puncte geografice ale globului pentru a-şi reface cât de cât sfera de influenţă pierdută şi de a-şi apropia şansele politicii expansioniste care o caracterizează de când există pe harta lumii.

Cunoscând foarte bine planul lui Putin şi eforturile pe care le face pentru ca Rusia să revină la ceea ce a fost, SUA şi-a reorientat întreaga strategie pe combaterea prin orice mijloace a tuturor acţiunilor ce ar submina şi ar împiedica respectarea şi aplicarea principiilor CARTEI ONU.

De aceea, scopurile diferite care domină în prezent scena politică mondială, cu excepţia pericolului reprezentat de terorismul internaţional, pun sub semnul întrebării însăşi colaborarea principalilor competitori chemaţi să rezolve problemele conflictuale în spiritul CARTEI ONU.

Făcând o analiză sumară a evenimentelor, ca şi a neînţelegerilor şi conflictelor de toate genurile care s'au petrecut pe mapamond dela data elaborării şi adoptării Cartei ONU şi până astăzi, se poate constata că în cele şase decenii care s'au scurs de atunci principiile acesteia nu au fost respectate, ci dimpotrivă. Se poate afirma că eforturile ONU de a-şi face respectate principiile şi scopul pentru care a fost creată au eşuat lamentabil.

Aşa dar, dovedindu-se a fi o organizaţie internaţională neputincioasă şi pentru a nu sfârşi ca predecesoarea sa, Liga Naţiunilor, având în vedere că în prezent naţiunile lumii nu prea mai sunt unite, fiind tot mai evidentă dezbinarea unora dintre ele, devine tot mai stringentă reformarea ONU şi a Consiliului de Securitate în concordanţă cu noua configuraţie geopolitică şi geostrategică a lumii, asigurându-se pe cât posibil un acord deplin şi statornic în relaţiile de putere dintre statele mari. SUA a avansat deja propuneri în sensul reformării acestora.

Această acţiune este cu atât mai imperioasă cu cât în ultimul timp au devenit tot mai frecvente şi mai accentuate mişcările unui islamism radical de o violenţă dementă care ameninţă liniştea omenirii. Se află, astfel, în plină desfăşurare o ideologie jihadistă ce se răspândeşte într'un ritm uluitor, cu precădere în Statele Unite şi în Europa, urmărind, probabil, extinderea islamismului la nivel planetar.

Islamismul, în faza lui actuală, prin ineditul şi ferocitatea acţiunilor lui, neţinând seama de nici o normă juridică internaţională, cu bună ştiinţă adaugă la arse-

Continuare în pag. 6

TRAIAN BĂSESCU PROPUNE INTERNAŢIONALIZAREA MĂRII NEGRE

Preşedintele Traian Băsescu a răspuns pe 14 Iunie invitaţiei de a intra în dialog cu studenţii români asupra problematicilor de politică externă ale noii Românii. Ziarul *ZIUA* şi Asociaţia de tineri jurnalişti *Civic Media* împreună cu Universitatea Bucureşti, Facultatea de Sociologie şi Centrul de Geopolitică şi Antropologie Vizuală al Universităţii au organizat dialogul preşedintelui cu studenţii, în amfiteatrul Facultăţii de Sociologie, dezbatere geopolitică desfăşurată sub tema *"Noile Direcţii ale Politicii Externe Româneşti"*.

Preşedintele a prezentat principalele direcţii ale politicii externe româneşti şi viziunea rolului pe care îl are de jucat noua Românie în regiunea Mării Negre. Principala problemă a acestei regiuni este, în viziunea Preşedintelui Băsescu, necesitatea imperioasă a internaţionalizării Mării Negre şi a stingerii conflictelor îngheţate....

Traian Băsescu

- Extras din cuvântarea Preşedintelui -

...O să mă opresc mai mult la Marea Neagră în efortul de politică externă şi, în primul rând, o să încerc să vă explic de ce România a făcut o prioritate din Marea Neagră. Elementele care reclamă implicarea României în Marea Neagră sunt cele care decurg, în primul rând, din obligaţia noastră de a avea o contribuţie pozitivă la securitatea europeană şi la securitatea statelor din Alianţa Nord-Atlantică.

Ce se întâmplă, de fapt, în Marea Neagră? În primul rând, Marea Neagră este o zonă de conflicte îngheţate. Imaginaţi-vă harta. În Nordul Mării Negre, începând de foarte aproape de frontiera românească cu Moldova sunt câteva conflicte îngheţate sau unele active, dar toate foarte periculoase şi continuu într'o acumulare de energii negative. Vorbim de Transnistria, de Osetia, de Nagorno Karabah, de Abhazia. Toate sunt apropiate de frontiera noastră de Est, de Răsărit. Toate sunt cu impact asupra evoluţiei viitoare a României. Dacă în Nordul Mării Negre avem patru conflicte îngheţate, din care conflictul transnistrean este cel mai apropiat de frontiera României, Marea Neagră şi zona extinsă a Mării Negre sunt afectate de acţiuni şi activităţi care periclitează securitatea naţională a României, periclitează securitatea altor state europene.

Cele trei elemente majore sunt: traficul de droguri din zona extinsă a Mării Negre către ţările UE, inclusiv România, dar care au destinaţie finală la fel de bine şi Germania şi Marea Britanie şi Franţa şi Olanda şi multe alte ţări europene; traficul de persoane, care de asemenea utilizează Marea Neagră şi zona extinsă a Mării Negre ca un pod de tranzit către ţările UE şi, nu în ultimul rând, traficul ilegal de armament, care se desfăşoară în volume considerabile, fără control, şi care alimentează conflictele locale şi regionale, fie că discutăm despre Balcanii de Vest, despre Iran, despre Irak sau despre orice altă zonă de conflict local sau regional din lume. De asemenea, Marea Neagră şi zona extinsă a Mării Negre se constituie în zona de resursă energetică esenţială a Europei. Din zona extinsă a Mării Negre se furnizează în momentul de faţă 50% din energia necesară UE şi perspectiva este că în următorii zece ani 70% din necesarul de energie al ţărilor UE să fie furnizat din această zonă. Iată, deci, elemente esenţiale care obligă România să fie parte a proceselor politice care au loc în Marea Neagră.

Şi, pentru că vorbim de procese politice, noi privim Marea Neagră şi din altă perspectivă, chiar din perspectiva strict politică - şi nu numai prin cea strategică şi militară - şi v'aş ruga să încercăm să ne aducem aminte valul de democratizare din Europa de Est de la sfârşitul anilor '80. Atunci, Polonia, România, Ungaria, fosta Cehoslovacie, Bulgaria, toate ţările fostului Pact dela Varşovia şi-au schimbat regimul şi au trecut la regimuri democratice. După acel val de democratizare a urmat o perioadă de aşezare a acestor ţări pe drumul democratic, după care influenţa pe care au exercitat-o, dacă vreţi, şi numai prin puterea exemplului, prin schimbările produse a început să genereze un al doilea val de democratizare în jurul Mării Negre, în spaţiul ex-sovietic. Acest al doilea val, care a început odată cu revoluţia trandafirilor din Georgia, a continuat în Ucraina, se manifestă în Moldova, prin reorientarea puterii dela Chişinău către accesul în UE. În aceste condiţii, România nu poate să rămână pasivă şi ea trebue să îşi activeze politica externă la Marea Neagră. Vă pot spune câteva fraze din discuţia pe care am avut-o cu Preşedintele Putin, ocazie cu care am recunoscut interesele pe care Federaţia Rusă le are la Marea Neagră. În acelaşi timp, am asigurat că vom respecta aceste interese, cerând ca şi interesele României la Marea Neagră să fie respectate. Şi interesele României la Marea Neagră sunt combaterea exact a ceea ce spuneam că se constituie într'un paradis la Marea Neagră. Avem interese de stingere a conflictelor îngheţate, pentrucă sunt foarte aproape de frontiera noastră şi, implicit, de frontiera NATO şi frontiera UE. Avem interese să putem combate eficient traficul de droguri, avem interese să putem combate eficient traficul de persoane, avem mari interese să combatem eficient traficul ilegal de armament care se exportă din Marea Neagră către alte zone. Şi, de asemenea, avem interes în perspectiva energetică a nevoilor României si a nevoilor ţărilor UE. Toate aceste lucruri ne-au făcut să ne orientăm puternic politica externă către relaţii în spaţiul extins al Mării Negre, pe de o parte şi, pe de altă parte, să încercăm să ne atragem aliaţi, fie că vorbim de SUA, fie că vorbim de Franţa, de Germania, de Italia, în soluţionarea problemelor din spaţiul extins al Mării Negre, pentrucă orice se întâmplă aici ne afectează şi din punct de vedere economic şi social şi din punct de vedere al securităţii naţionale. Aici lucrurile pot fi dezvoltate, luat fiecare element în parte. Cred însă că, odată provocaţi cu abordarea acestor direcţii, aveţi Dvs. întrebări foarte multe....

UNICAMERALISMUL ROMÂNESC

Unicameralismul a existat în România în două intervale de timp: între 1831 şi 1858 şi între 1944 şi 1991. Primul interval corespunde cu aplicarea Regulamentelor Organice, un document constituţional impus de Rusia, care creează principalele instituţii ale României moderne. Regulamentele prevedeau înfiinţarea unor parlamente unicamerale în cele două provincii, Ţara Românească şi Moldova.

În 1858, prin Convenţia dela Paris, se trece dela unicameralism la bicameralism, prin crearea Senatului, corpul ponderator al Adunării Elective. Convenţia a fost adoptată în 1864, la insistenţa lui A.I. Cuza, iar datorită unirii principatelor, a rămas un singur Parlament.

La unicameralism se revine după 1944, Parlamentul fiind redus la un singur corp legislativ, Adunarea Deputaţilor. Regimul comunist a suprimat instituţia Senatului, argumentând că existenţa acestuia ar reprezenta o piedică în calea adoptării cu operativitate a actelor legislative. Adunarea Deputatilor va fi transformată în 1948, în Marea Adunare Naţională, devenind rapid o instituţie decorativă, subordonată total Partidului Comunist.

În 1991, noua Constituţie consacră revenirea la bicameralism. Principalul argument pentru revenirea la bicameralism invocat nu numai de artizanii Constituţiei, dar şi de specialişti în istorie şi drept, este unul de natură istorică. Aceştia susţin că bicameralismul românesc a fost funcţional şi că a fost una din cauzele democratizării României moderne.

În ciuda suportului popular actual pentru unicameralism - în sondajele de opinie sunt circa 48% din respondenţi care ar dori un astfel de legislativ - există şi numeroase voci care continuă să susţină, deşi critic, sistemul parlamentar actual.

Avantaje: este mai ieftin la întreţinere şi mai rapid la adoptarea legilor, Ioan Stanomir, specialist în drept constituţional, ne-a declarat: *"O reformă constituţională de asemenea natură nu ar fi oportună în România. Noi ar trebui să fim atenţi, la sistematizarea regimului bicameral existent. Monocameralismul are un mare dezavantaj: lipseşte statul de un echilibru între cele două Camere. Pe de altă parte, este adevărat că procesul legislativ este mult mai rapid într'un Parlament unicameral, argument invocat şi de Preşedintele Băsescu. Dar unicameralismul, asociat eventual şi cu votul uninominal va da puteri sporite partidului majoritar, care îşi poate impune mai repede tirania. Unicameralismul ar fi mult mai puţin costisitor şi financiar şi ca timp şi dă într'adevăr iluzia unei reprezentativităţi mai bune. Dar Parlamentul nu se judecă în termeni economici. Efectele bicameralismului se pot optimiza şi altfel. Personal, cred că un Senat reformat ar fi mult mai de dorit. De asemenea, scăderea numărului parlamentarilor ar fi un lucru bun"*.

MASS-MEDIA INTERNETUL SUPRAVEGHEAT

Consiliul Europei şi UE încearcă să adapteze exigenţele libertăţii de exprimare, al cărei pilon este art.10 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, la noua realitate a spaţiului cibernetic. Nu-i simplu, însă. În Decembrie 2003, Comisia Europeană a dat în judecată nouă ţări - Franţa, Germania, Suedia, Olanda, Grecia, Portugalia, Belgia, Luxemburg şi Finlanda - care, aplicând o directivă privind protecţia datelor personale şi a comunicării

Continuare în pag. 7

PROCESUL COMUNISMULUI

Urmare din pag. 1

Este evocat regimul penitenciar, în fapt o exterminare lentă a deţinuţilor politici prin înfometare şi fenomenul Piteşti. Este vorba de aşa-zisa reeducare (cum o numea Securitatea) a deţinuţilor recalcitranţi prin torturi fizice şi psihice, prin denunţuri şi autodenunţuri forţate. În acelaşi timp, spune Sorin Ilieşiu, numai capul de acuzare cu numărul 18 - şi anume reprimarea revoluţiei anticomuniste din Decembrie 1989 cu peste 1000 de morţi şi 3000 de răniţi, ar putea constitui, în sine, un motiv pentru începerea unui proces prin care comunismul să fie condamnat. Se aşteaptă ca, după ce acest proiect va ajunge la Cotroceni şi va analizat, preşedintele să desemneze o comisie care să elaboreze un raport final.

Ileana BIDIAN

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru
Ontario College of Teachers ~ Medical Council
şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

COLABORARE SAU CONFRUNTARE PE ARENA INTERNAŢIONALĂ

Urmare din pag. 5

nalul sofisticat pe care-l foloseşte noi motive şi pretexte care pun în reală primejdie liniştea generală. Iar, conceptul globalizării, vânturat cu tot mai multă insistenţă astăzi, în condiţii politice, economice, militare şi nu în ultimul rând culturale şi religioase, evident neprielnice, pentru a-şi apropia şanse minime de împlinire ar trebui să se întemeieze neapărat pe respectarea celor mai elementare principii privind drepturile omului şi a relaţiilor interumane, dar şi pe existenţa reală şi nouă a raporturilor dintre state bazate pe legături oneste, deschise şi de reciprocitate deplină (principii stipulate deja în actuala Cartă ONU). La temelia conceptului de globalizare, ca o condiţie imperativă a înfăptuirii lui, fiind considerat ca o şansă vitală pentru viitorul omenirii, în noile instrumente ce vor cuprinde norme obligatorii internaţionale s'ar impune cu acută necesitate elaborarea şi aplicarea cu stricteţe a unui cod de etică planetară. Nu este uşor, dar este o condiţie primordială care poate asigura o viaţă liniştită şi durabilă pe pământ. Altfel, s'ar putea să asistăm la o continuă confruntare care nu va soluţiona problemele din ce în ce mai vitale ale omenirii, şi colaborarea ar fi doar o iluzie.

Totul ar deveni un perpetuu *"statu-quo"* care ne-ar aminti de prevenitorul semnal latin *"si vis pacem para bellum"*, învăluind ca un vis urât conştiinţa şi viaţa oamenilor.

Nădăjduim însă că cei ce se află la timona lumii vor găsi calea rezolvării neînţelegerilor şi conflictelor pentru a asigura tihna dorită de toţi cei pe care-i conduc, aceştia fiind îndreptăţiţi să spere că viaţa este prea frumoasă ca să nu poată fi trăită aidoma divinului îndemn din *"Mica serenadă"* a lui Mozart sau chiar a tulburătoarei *"Balade"* a lui Ciprian Porumbescu.

Tocmai de aceea, trăitorii lumii de azi, în deplină şi legitimă înfrăţire, s'ar cuveni să-şi înalţe glasul într'o entuziasmantă şi universală chemare: *"Sursum corda"*.

Ar fi un convingător şi unic semn de supravieţuire a imprevizibilului secol XXI.

Dan COSMULESCU

OPACITATEA SELECŢIEI PROCURORILOR: SUSPICIUNI ÎN LOC DE TRANSPARENŢĂ

Determinarea - salutată de comisarul european Olli Rehn - de a face reformă a făcut-o pe Monica Macovei să ignore principiile pe care le avea înainte de a prelua funcţia de ministru al Justiţiei, uitând locul de unde a plecat: Asociaţia pentru Apărarea Drepturilor Omului-Comitetul Helsinki.

Apărarea drepturilor omului, neimplicarea politicului în actul de Justiţie şi transparenţa au fost temele preferate ale Monicăi Macovei, în perioada ei de opoziţie. Dacă propunerea şi numirea lui Daniel Morar ca procuror general al Parchetului Naţional Anticorupţie (PNA) a fost discutabilă, procedura de selecţie pentru funcţiile de procurori generali adjuncţi şi procurori şefi ai PNA, precum şi pentru posturile de şefi din Parchetul instanţei supreme nu face decât să aducă aminte de vechile tertipuri ale predecesorilor lui Macovei. Astfel avem iar dovadă că oamenii se schimbă, dar sistemul nu, chiar dacă pe site-ul Ministerului Justiţiei a fost afişat anunţul public privind selecţia pentru ocuparea posturilor vacante la PNA şi Direcţia de Investigare a Infracţiunilor de Crimă Organizată şi Terorism (DIICOT).

Cine sunt însă cei 15 procurori aleşi care acced la funcţii de conducere în PNA sau câţi sunt cei triaţi pentru DIICOT din Parchetul înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, nu se ştie. Şi cine va decide care dintre ei merg mai departe, la interviurile în faţa membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, membri pe care Macovei a reuşit să-i discrediteze la fiecare ieşire publică şi care oricum nu au nici un cuvânt de spus, cât timp legea prevede că avizul lor e doar consultativ, deci de formă?!

Aşa că iar va fi o paradă a pinguinilor. Candidaţii au fost intervievaţi de o comisie formată din ministrul Justiţiei, Monica Macovei, procurorul general al PNA, Daniel Morar şi psihologul Mihai Anitei dela Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei. Potrivit Constituţiei, Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) este garantul independenţei Justiţiei. Tot Constituţia - legea fundamentală a ţării - arată că membrii Consiliului Superior al Magistraturii propun preşedintelui României numirea în funcţie a judecătorilor şi a procurorilor, cu excepţia celor stagiari, în condiţiile legii. Concret, CSM se ocupă de cariera magistraţilor, iar Ministerul Justiţiei de administrarea ei. *"Cariera magistraţilor, promovarea sau transferarea lor vor rămâne însă în seama CSM şi nimeni din sfera executivă nu va putea interveni în această materie"*, a declarat Monica Macovei, în 16 Iunie, după întâlnirea cu oficialii europeni la Luxemburg. Recentele modificări privind reforma Justiţiei permit ministrului să decidă cine va fi numit în funcţii de conducere, fără să dea explicaţii privind criteriile care au stat la baza selecţiei pe care a făcut-o cu ajutorul procurorului general şi al psihologului. Mai mulţi juriştii şi avocaţi au remarcat lipsa de transparenţă în trierea procurorilor în funcţii de conducere în cadrul celor mai importante Parchete, susţinând că ministrul Justiţiei nu ar fi trebuit să participe la procedura de selecţie, tocmai pentru a evita orice suspiciune privind competenţa celor desemnaţi.

Pe de altă parte, juriştii comentează faptul că CSM ar fi trebuit să aibă atribuţiile de alegere a procurorilor şefi, cu atât mai mult cu cât la şedinţele Consiliului participă mass-media şi reprezentanţi ai societăţii civile, iar o dezbatere publică se impunea în acest caz. Astfel, indiferent de cine se va perinda în faţa membrilor CSM, a presei, a reprezentanţilor Asociaţiei Magistraţilor din România şi ai societăţii civile, pare a fi greu de ignorat faptul că deja ministrul Justiţiei a ales. Aşa cum s'a întâmplat în cazul lui Daniel Morar. Ministrul Justiţiei l-a susţinut vădit pe Morar şi în momentul în care acesta, întrebat care va fi strategia de conducere pe care o are în ce priveşte PNA, a răspuns angelic că nu are aşa ceva.

Ioan Amarie a cerut să fie eliberat din funcţia de procuror general al PNA şi să fie pensionat. La scurt timp, Macovei a cerut ca Amarie să fie revocat din funcţie pe motiv de ineficienţă. Paradoxal, Macovei a subliniat ineficienţa lui Amarie, dar a susţinut un om care nu are nici o strategie. Sau poate are una pe care nu a făcut-o publică, având în vedere prima decizie a PNA de când Morar a preluat funcţia: redeschiderea cazului Puwak. Cazul privind suspiciuni de eludare a unor fonduri europene este unul de imagine, care *"dă bine"* în Europa. Aşteptările în ţară erau însă cu totul altele. *"Am stabilit criterii clare de revocare, iar ministrul Justiţiei nu se va putea scula într'o dimineaţă cu ideea de a revoca un procuror general, ci trebue să-şi argumenteze public hotărârea, în scris, despre motivele pentru care acel procuror general nu şi-a îndeplinit atribuţiile, iar avizul CSM trebue cerut"*, susţinea ministrul Macovei. Poate că Monica Macovei nu se va scula într'o dimineaţă cu ideea de a revoca un procuror-şef, dar, aşa cum este legea actuală, un alt ministru ce s'ar succeda la Justiţie are toate pârghiile necesare pentru acest lucru.

Comisarul Olli Rehn

GUVERNAREA TREBUE SĂ GĂSEASCĂ SOLUŢII PENTRU CORUPŢIA ACCENTUATĂ

Guvernarea din România trebue să găsească soluţii pentru percepţia corupţiei accentuate, serviciile publice ineficiente, centralizarea procesului decizional şi cadrele legale şi procedurale inconsistente, se arată în Raportul naţional al dezvoltării umane 2003-2005.

Potrivit documentului, elaborat de reprezentanţii PNUD în România, în ultimii ani a crescut numărul Românilor care consideră că forma de guvernământ influenţează dezvoltarea umană. Conform raportului, au înregistrat creşteri importante şi componente ale indicelui dezvoltării umane, cum ar fi speranţa de viaţă, educaţia şi nivelul de trai.

În document se arată că procesul guvernării în România a reflectat experienţa comună multor ţări în tranziţie din regiune. *"În timp ce se străduieşte să gestioneze costurile sociale ridicate cauzate de reformele economice, România depune mari eforturi pentru întărirea capacităţii unor instituţii democratice"*, se arată în document. Raportul subliniază faptul că, în privinţa tranziţiei, România a parcurs în ultimul deceniu mai multe etape: dela o societate deschisă, dela Pactul dela Varşovia la NATO, dela o economie de stat centralizată la o economie mixtă, dela partidul unic la o societate pluralistă din punct de vedere politic şi dela o societate legată economic de blocul sovietic la o societate care va deveni curând membră a UE.

Potrivit raportului, este nevoie de o mai mare transparenţă a legăturilor dintre sectorul public şi societate. Raportul constată de asemenea că vocea cetăţeanului începe să se facă auzită. Conform documentului, numai 9% din populaţia adultă a României a participat vreodată la vreo şedinţă a Consiliului local, participarea fiind mai mare în mediul rural decât în marile oraşe. De asemenea, doar 19% din populaţie a văzut proiectul de buget înainte de a fi adoptat de Consiliul local.

Raportul arată că în România există la ora actuală atât obstacole, cât şi oportunităţi privind dezvoltarea umană. *"Agenda de politici publice pentru întărirea capacităţii guvernării locale şi accelerarea dezvoltării umane ar trebui să conţină elemente cheie şi abordări strategice pentru realizarea unui consens între actorii naţionali, regionali şi locali"*, se arată în document.

Dorel Abraham, unul dintre autorii raportului, a afirmat că în 2005 România are un indice al dezvoltării umane de peste 0,8%, ceea ce situează ţara noastră printre statele dezvoltate, aceasta cifră fiind minimă pentru intrarea în această categorie. Abraham a spus, însă, că această ipoteză trebue să fie confirmată de statistică.

În raport se mai arată că în Romania există 1% din populaţie care trăieşte într'o sărăcie extremă, cu mai puţin de un dolar pe zi. De asemenea, 12% din populaţie trăieşte într'o sărăcie severă având nevoi intense şi cronice nesatisfăcute, iar 17% din populaţie trăieşte în sărăcie, respectiv o lipsă a resurselor comparativ cu standardul minim pentru o viaţă decentă. Sărăcia relativă poate afecta, potrivit documentului, aproape o treime din populaţia ţării, iar venitul minim relativ afectează 17% din populaţie. În document se arată că sub media naţională a dezvoltării umane se află regiunile din Sudul ţării, precum şi în cele din Est. Nivelul dezvoltării umane din Bucureşti se află peste media naţională.

Referitor la guvernarea locală, documentul precizează că este necesară o transformare în profunzime a întregului sistem al administraţiei publice şi guvernării locale. Potrivit raportului, aproape 50% din Români sunt nemulţumiţi de serviciile oferite de administraţia locală, experienţa guvernării locale în România fiind încă în proces de desăşurare. Pentru mulţi Români guvernarea la nivel local şi judeţean pare a se afla la mare distanţă de nevoile lor, mai ales în cazul implementării politicilor şi programelor.

MASS-MEDIA INTERNETUL SUPRAVEGHEAT

Urmare din pag. 6

electronice, obligau firmele furnizoare de Internet şi servicii de telefonie, să înregistreze datele de mail, fax, telefon pentru a le putea pune la dispoziţia Poliţiei sau Justiţiei.

Consiliul Europei a adoptat în 28 Mai 2003 Declaratia Libertăţii pe Internet pentru a se opune astfel oricăror măsuri (cu excepţia celor stabilite prin sentinţă legală) care ar duce la monitorizarea e-mail-ului, a convorbirilor telefonice, a mesajelor trimise pe fax, a navigaţiei pe Internet, considerate atingere adusă liberei exprimări.

Legalizarea supravegherii datelor online în SUA, după 11 Septembrie, a repus în discuţie marginile acestei libertăţi, provocând uriaşe controverse la nivel mondial. În România, unde navigarea fără restricţii sau ascultarea telefonului reprezintă numai o grijă printre alte o sută, încă nu s'a stabilit, prin studiu, cum arată libertatea pe Internet. Unele semnale îngrijorătoare s'au dat. Mai multe organizaţii de media au relevat, încă de anul trecut, că în Regulamentul de Ordine Interioară al TVR figura la art. 11 o prevedere care permitea monitorizarea şi controlul *"serverelor de e-mail şi comunicaţie"*, prin Direcţia IT&C, pentru uzul Preşedintelui-Director General. Acest articol a fost cosmetizat prin formulări ambigue, la începutul acestui an, numai pentru a închide gura presei. România se mai laudă cu câteva cazuri de jurnalişti sancţionaţi sau concediaţi pentru a se fi exprimat liber pe forumuri de discuţii. Nu România este exemplul de maximă alertă în privinţa supravegherii cyber-spaţiului. În lume există peste 70 de cyber-disidenţi, utilizatori de Internet care au fost aruncaţi în închisoare pentrucă au accesat site-uri considerate ilegale în ţările lor, sau, mai mult, au transmis opinii considerate periculoase, prin poşta electronică. Ei provin din Maldive, Uzbekistan, Vietnam, Burma, Ucraina, Belarus, Tunisia, Cuba, China, unde s'a înfiinţat o *"Poliţie specială pentru Internet"*. Cele mai multe state rezolvă cu metode electronice pretenţia guvernelor sau serviciilor secrete de a controla Internetul: filtrele şi, mai nou, redirecţionarea DNS.

Utilizatorul nu ştie că e filtrat sau monitorizat, el primeşte doar mesajul că pagina web solicitată n'a fost identificată sau adresa de e-mail n'a fost găsită. Niciodată, concluse un studiu al lui Ben Edelman, cercetător specializat în chestiune, nu va fi primit un mesaj *"sincer"*, de felul *"acest site a fost blocat din ordinul Ministerului de Tehnologie a Comunicatiilor"* sau *"Interzis de Serviciul de Informaţii Interne/Externe"*.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ, COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

Bucureşti, 11 Septembrie 2005

Protest Stoiciu - Goma

În legătură cu destituirea abuzivă a scriitorului Liviu Ioan Stoiciu din Direcţia revistei *"Viaţa românească"*, destituire dictată de conducerea Uniunii Scriitorilor din România ca urmare a publicării unui text cu pretins caracter antisemit aparţinând lui Paul Goma, semnatarii Protestului de faţă ne exprimăm dezacordul profund faţă de decizia conducerii USR. Regretăm, de asemenea, acuzaţiile de antisemitism care i-au fost aduse cu această ocazie lui Paul Goma de către Comitetul Director al Uniunii. Detractorii consacraţi ai scriitorului exilat i-au atribuit mai demult acestuia infamul calificativ, mai ales pentru lucrarea sa istorică *"Săptămâna Roşie sau Basarabia şi Evreii"*, pe care, s'a dovedit, nici unul dintre ei nu a discutat-o în fond, limitându-se să o eticheteze. Mulţi dintre semnatarii acestui Protest sunt desigur buni cunoscători ai operei lui Paul Goma, unii însă (din cauza cenzurii de presă la care autorul este supus în ultima vreme în România) cunosc doar în parte opera lui Paul Goma. Pentru noi toţi e totuşi evident că scriitorul Paul Goma nu este antisemit nu doar pentrucă este soţ şi tată de Evrei. Ci deasemenea şi pentrucă nu a negat si nu neagă Holocaustul şi toate celelalte crime grave comise împotriva Evreilor, inclusiv de conaţionalii săi. În chiar cartea amintită, Paul Goma califică, fără echivoc, drept *"inadmisibile, reprobabile, criminale şi condamnabile"* gravele abuzuri săvârşite de Români împotriva Evreilor ulterior *"Săptămânii Roşii"* (28 Iunie – 3 Iulie 1940), în care a avut loc evacuarea armatei şi civililor români din Basarabia ocupată în urma pactului criminal Hitler – Stalin, şi în care mulţi dintre Evreii localnici s'au dedat la crime şi alte samavolnicii împotriva Românilor siliţi să-şi părăsească ţara). Paul Goma nu a justificat niciodată aceste orori. Dacă ar fi făcut-o, nu ar mai fi denunţat *"crimele inadmisibile şi condamnabile"* ale conaţionalilor săi. În legătură cu acuzaţia de antisemitism, dar şi cu multe altele care i se aduc azi lui Paul Goma, este semnificativ faptul că practic toate i-au fost aduse în trecut şi de Securitate. Din chiar dosarele desecretizate recent se ştie deja că încă din primăvara anului 1977 şefii Securităţii au pus la punct *"planuri de măsuri"* de discreditare prin antisemitism a scriitorului disident. Iată cum sună una din directivele cuprinse în strategiile Securităţii: *"Să fie lansată acuzaţia de antisemitism, făcând apel la Evrei individual şi la Statul Israel, cu care ne aflăm în bune relaţii"*. Iar acuzaţia a fost, bineînţeles, lansată şi apoi susţinută cu metodă, aşa cum numai Securitatea ştia s'o facă. Sunt destule date care arată că în acest caz preşedintele USR, dl. Nicolae Manolescu, nu atacă o chestiune de principiu. Ne temem că în realitate nu e deloc vorba despre *"antisemitismul"* lui Paul Goma. Este ştiut că Paul Goma a fost exclus din Uniunea Scriitorilor – în Aprilie 1977, în plină teroare comunistă – inclusiv prin votul actualului preşedinte al USR. Dar Paul Goma este nu numai o amintire neplăcută pentru proaspătul preşedinte al scriitorilor români, ci şi un critic sever al atitudinii morale şi politice de după 1990 a acestuia. Imediat după ce incidentul dela Uniunea Scriitorilor a devenit public, şi înainte ca Liviu Ioan Stoiciu să fie destituit, Paul Goma a anunţat că de data aceasta îi va chema în justiţie pe cei care l-au acuzat de antisemitism (şi care i-au imputat d-lui Stoiciu publicarea textelor sale). Dacă pentru dl. Manolescu şi colegii săi problema ar fi fost într'adevăr *"antisemitismul"* scrierilor lui Paul Goma (ceea ce scriitorul exilat contestă de mult timp şi cât se poate de argumentat), atunci analiza şi deciziile în acest caz ar fi trebuit amânate până când justiţia se va pronunţa cu privire la sesizarea d-lui Goma. Neprocedând aşa, avem motive să bănuim că *"antisemitismul"* lui Paul Goma nu a fost decât un pretext pentru o răfuială meschină cu doi dintre scriitorii români demni de respect pentru opera şi viaţa lor publică. Ne adresăm conducerii Uniunii Scriitorilor şi tuturor membrilor USR, cerând revocarea deciziei de destituire a scriitorului Liviu Ioan Stoiciu şi retragerea, printr'o declaraţie publică, a acuzaţiilor calomnioase la adresa lui Paul Goma, considerând că celor doi le-a fost încălcat – printr'un act de cenzură greu de justificat – dreptul cel mai natural al oricărui scriitor, acela de a-şi publica scrierile. Semnează:

Lista semnatarilor

ACOSMEI Constantin scriitor, Piteşti,
ANDRONACHE Elena, matematecian, Bucureşti,
ANGHEL Novac Anca, medic, Toronto, Canada,
BARBU Marian, scriitor, Piteşti,
BADIN Andrei, jurnalist, Bucureşti,
BALAŞU George, editor *"Cuvântul Românesc"*, Hamilton, Canada,
BÂRGĂU Valeriu, membru al Uniunii Scriitorilor din România, director al revistei *"Ardealul literar"* şi al Editurii *"Călăuza V.B."*, preşedinte al Asociaţiei Scriitorilor din judeţul Hunedoara, director al ziarului regional *"Călăuza noastră"*, membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România,
BECESCU Enric, Dr. doc., filosof şi filolog, Bucureşti,
BENDU-Hohenlohe Michaela, semnatară a Apelului Goma din 1977,
BIANU Ştefania, vicepreşedinte al CMR (Consiliul Mondial Român),
BOGDAN Stanciu-Ioan, inginer tehnolog, membru UZP,
BOGDAN Paul, preot, scriitor,
BOGDAN Andreea Ioana, poetă, profesor de literatură română, editor pe www.poezie.ro,
BOJARIU Roxana, cercetătoare, Bucureşti,
BREGA Ghenadie, drd în Film, reprezentant *"Hyde Park"* la Bucureşti,
BREGA Oleg, preşedinte ONG *"Hyde Park"* Chişinău,
BREAZNA Constantin, inginer, USA,
BUCHIU Florin, cdr (r), Chicago, USA,
BUCHIU Ion, publicist, Chicago, USA,
BUCESCU Şerban Alexandru, scriitor, Piteşti,
BUCOVINA LITERARĂ, întreaga redacţie,
CĂLOIANU Bodiu Silvia, filolog, ziarist,
CANGEOPOL Liviu, ziarist şi scriitor,
CERGAN Cristina, scriitor, Piteşti,
CICA Emil, director al publicaţiei *"Românul Australian"*, Melbourne, Australia,
CIOACĂ Genuneanu, inginer, California, USA,
CONSTANTINESCU Silvia, editor *"Curierul Românesc"*, Stockholm, Suedia,
CRÂNGARIU Eugenia, avocat, Baroul Bucureşti,
CREANGĂ Ovidiu, scriitor, Toronto, Canada,
CULCER Dan, scriitor, membru al Asociaţiei Scriitorilor din Târgu Mureş,
CULIAN Grigore, editor al săptămânalului *"New York Magazine"*, New York, USA,
DAMIAN George, ziarist,
DELEANU Daniel, scriitor, Toronto,
DIACONU Virgil, scriitor, Piteşti,
FLOROIU Cătălin, editor *"Actualitatea"*, Toronto, Canada,
GÂDEA Anghel, scriitor, membru USR,
GHEORGHIU Mihai, editor, "Lumea Românească", Grand Rapids, USA,
GHERDAN Dumitru, inginer, inspector superior, Primăria Municipiului Bucureşti,
GOEAN Iulia Bianca, consilier juridic, Bucureşti,
GRECEANU Ioan Mihai, dr., medic primar, Spitalul Elias, Bucureşti,
HANU Bogdan Dan, scriitor, membru al USR, fiu de fost deţinut politic,
HEGBELI Adriana, jurnalist, New York, USA,
HENEGARIU Nicolae, publicist, Bucureşti,
IANUS Marius, scriitor,
IEREMIA Nicolae, scriitor, Piteşti,
ILIEŞU Petru, membru al USR, Timişoara,
IORDACHE Roxana, ziarist,
LUNGU Lia, artist, New York,
LENA Conita, scriitor,
MAGHIARU Mihai, preşedintele Asociaţiei Române din Australia şi editor al *"Buletinului de Informaţii"*, Sydney, Australia,
MARINESCU Teodor, inginer, Belgia,
MARINESCU Aurel Sergiu, publicist, ziarist,
MARÂSCU Constantin, realizator de emisiuni la TVR Timişoara, scriitor, lector universitar, membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România,
MEZDREA Dora, cercetător, Muzeul Naţional al Literaturii Române, Bucureşti,
MIHALCEA Aurora, publicist,
MIHALCEA ILIE, jurnalist, Paris,
MIHAESCU Octavian, scriitor, colaborator al Revistei Literare *"Observator"*, München,
MILLEEW James D., New York, USA,
MINA Marius, Business Admin-Manager, New York,
MOISIN Mihaela, preşedinte al Asociaţiei Culturale Române, Hamilton, Canada,
MUSCĂ Elena, istoric, şef de Secţie Istorie la Muzeul Judeţean de Istorie şi Artă din Zalău,
NANU Liviu, profesor şi scriitor,
NAGU Gheorghe, scriitor, preşedinte al Asociaţiei Culturale Duiliu Zamfirescu, red. şef la *"Oglinda literară"*, cetăţean de onoare al oraşului Panciu,
NEDELCU Codruţă, inginer geolog,
NEGRESCU - Suţu Radu, jurnalist, scriitor,
OLARU Dan, cercetător ştiinţific, expert tehnic în Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului,
OPREA Niculina, scriitor, membru al Asociaţiei Scriitorilor Bucureşti,
ORĂŞEANU Laurenţiu, editor, revista *"Conexiuni"*, New York, USA,
PANTELIMON Cristi, sociolog, Bucureşti,
PĂRASCHIV Vasile, dizident anticomunist, semnatar al Apelului Goma din 1977, Ploieşti,
PĂDUREAN Raisa, director adjunct al Liceului *"Lucian Blaga"*, Tiraspol,
PĂCURĂR Aurel Gheorghe, inginer software, teolog ortodox şi asistent social, Cluj Napoca,
PĂVĂLUCĂ Horia Cristian, inginer, membru al Ordinului Inginerilor din Quebec, conducător al trupei *"Cortina"*, Montreal,
PINTEA Ioan, scriitor,
PLESCAN Alexandru, scriitor, producător şi regizor TV, Noua Zeelandă,
PLEŞEA Gabriel, scriitor şi publicist, membru USR, preşedinte al Foreign Press Association, New York, USA,
POIENARU Antoniu, inginer mecanic, Cluj,
POP Rodica, cercetător ştiinţific, Institutul de Studii Orientale, Bucureşti,
POPA Radu Dumitru, scriitor, membru al USR, director al Bibiotecii de Drept şi decan-asistent, New York University,
POPA Ilie, prof. dr. ing, Universitatea Piteşti,
POPA Radu Dumitru, scriitor,
POPA Dorin, membru al USR, filiala Iaşi,
PROCOPIESCU Roxana, traducător, Bucureşti,
RACOVIŢĂ Ştefan, editor revista *"Căminul Românesc"*, Geneva, Elveţia,
RĂDULESCU-Zoner Şerban, doctor în istorie, fost deţinut politic,
REBEGEA Iulia, jurnalist,
ROGALSKI Mihaela, profesor, Lisabona,
ROMAŞCANU Dan, director al revistei şi editurii *"Dorul"*, Danemarca,
ROMILĂ G. Adrian, publicist,
RONCEA Victor, ziarist,
ROZNOVEANU Mirela, scriitor, membru al USR,
RUS Liliana, scriitor, Piteşti,
SABĂU Carmen, PhD, cercetător ştiinţific,
SABĂU Mircea, PhD, profesor,
SIMION Sergiu, psiholog,
SOLOMOVICI Tesu, ziarist,
STAN Laurenţiu, preot,
STAN Răzvan, avocat, Baroul Bucureşti,
STAN Valerian, publicist, Bucureşti,
STACIU Florian, scriitor, Piteşti,
STĂNESCU Flori, istoric, redactor, Bucureşti,
STĂNESCU Mircea, istoric, Bucureşti,
STOENESCU Ştefan, eseist şi traducător,
ŞERBAN Alexandru, scriitor, Piteşti,
TĂNĂSESCU Costin, scriitor, Piteşti,
TĂNĂSESCU Iris, scriitor, Piteşti,
TĂRZIU Cătălina, profesor şi publicist, USA,
TĂRZIU Claudiu, jurnalist, directorul revistei *"Rost"*, Bucureşti,
TOMESCU Alexandru, editor *"Alternativa"*, Toronto, Canada,
TOMESCU Fucă Loredana, jurnalist, psiholog,
TUGLEA Mircea, scriitor, fondator şi redactor-şef al *"Revistei de Marţi"*,
TUPA Răzvan, scriitor,
TUTUIANU Ana, reprezentant LADO, Paris,
URSU Timotei, scriitor şi regizor, USA,
VARLAM Ion, rezistent anti-comunist şi fost deţinut politic, analist politic,
VAKULOVSKI Mihai, scriitor, fondatorul şi realizatorul revistei *"Tiuk"*,
VARIESESCU Mitin George, preşedintele societăţii Mihai Eminescu şi redactor-şef al revistelor *"Mihai Eminescu"* şi *"Căruţa cu Poveşti"*, Sydney,
VARTIC Andrei, scriitor, membru USM din Basarabia, publicist, editor *"Dava International"*, redactor-şef al postului de radio Vocea Basarabiei,
VISAN Anelise, medic, Belgia,
VĂTĂTORU Mihai, inginer, USA,
VORNICU G. Liviu, economist, Atlanta, USA,
WANIEK, Dan, medic, Franţa.

Conflictul Cărtărescu - USR Reizbucnit din pricina Festivalului de Literatură

R. DRĂGHICI

Relaţia tensionată dintre Mircea Cărtărescu, cel mai vândut scriitor autohton al momentului, şi Uniunea Scriitorilor din România (USR), este veche şi de notorietate. În aceste zile, conflictul a reizbucnit, motivul fiind acela că actualul preşedinte al USR, criticul Nicolae Manolescu, nu l-a invitat pe Mircea Cărtărescu la Festivalul de Literatură dela Neptun, proaspăt încheiat.

Extrem de afectat de implicarea presei în toată această chestiune, Mircea Cărtărescu ne'a declarat că *"nu vrea ca jurnaliştii să se mai amestece şi că-i va telefona, personal, lui Manolescu pentru a discuta pe această temă"*.

Contactat, Nicolae Manolescu ne'a declarat: *"Nu a fost invitat, pentrucă nici nu era în stare. Pur şi simplu nu are de ce să fie invitat la o întâlnire a USR, împotriva căreia a scris de nenumărate ori. De ce să-i fac o nepoliteţe şi să-l chem la o reuniune a unei instituţii pe care o detestă. Nu vreau să-i fac o astfel de neplăcere! Dacă vrea să demisioneze din USR, e problema lui! Habar nu are de USR, nu a venit la nici o întâlnire a sa"*.

Vizavi de afirmaţia lui Mircea Cărtărescu potrivit căreia *"problema mea cu USR datează de pe vremea în care aceasta era condusă de Eugen Uricaru"*, actualul preşedinte al USR ne'a mai spus: *"Dacă este de părere că, în acest moment, Uniunea merge mai bine decât pe vremea lui Uricaru, şi afirmă acest lucru în public, atunci mai discutăm!"*.

Cărtărescu: *"Nu am un conflict cu Manolescu!"* Astfel, Mircea Cărtărescu a insistat în a ne spune că nu doreşte ca această chestiune să fie rediscutată, dat fiind faptul că *"a fost o neînţelegere pe care presa a speculat-o, făcându-mi astfel foarte mult rău"*. Totodată, scriitorul a precizat că nu are *"un conflict cu Manolescu"*. *"Între mine şi el este o necomunicare, amplificată de jurnalişti. Nu ştiu dacă demisia mea din Uniune este iminentă. Problema mea cu USR datează de pe vremea în care aceasta era condusă de Eugen Uricaru"*, a adăugat Cărtărescu.

*"De ce nu m'a mirat că Eugen Uricaru, preşedintele însuşi al Uniunii Scriitorilor, s'a dovedit un informator al Securităţii, însărcinat cu urmărirea Doinei Cornea? Păi, nu-l ştiam eu pe Uricaru? Nu m'am certat de-atâtea ori pentru el cu prieteni, scriitori adevăraţi, care lucrau cu el şi-i luau apărarea? N'am fost cu toţii martori la rotunjirea sa excesivă o dată cu cocoţarea în înaltele funcţii? N'am văzut toţi, fără nici o reacţie, cum acest învârtit de partid, stat şi Securitate cumulează salarii exorbitante pe posturi decorative, la televiziune, la Uniunea Scriitorilor, în Ministerul de Externe, încât puteai crede că are darul ubicuităţii? Cine ne'a pricopsit cu mediocritatea asta cumulardă? Ce caută el în elita culturii româneşti? Nu există cineva care să-i fi citit vreo carte. La Uniunea Scriitorilor a profitat de viciile fundamentale de gândire pe care se sprijină această instituţie – stranie ca un triceratops în mijlocul unei artere de circulaţie – popularismul ei, moştenirea ei comunistă, incapacitatea de reformare, ca să-şi construiască un fief de baron cultural (...) - l-ar invidia" notează într'un editorial, Mircea Cărtărescu.

SRI A DISTRUS DOSARELE DE SECURITATE

Președintele CNSAS, Gheorghe Onișoru susține că a văzut cu ochii lui dovezile unei practici pe care serviciul secret condus de Radu Timofte a negat-o întotdeauna.

Într'un interviu acordat *"Evenimentului zilei"*, Onișoru, povestește că a avut acces la procese-verbale prin care SRI consemna distrugerea unor documente din dosarele întocmite de fosta Securitate. De menționat că serviciul condus de Radu Timofte a negat mereu ca ar fi aprobat vreodată distrugerea *"hârtiilor"* oficiale.

Afirmațiile lui Onișoru sunt cel puțin bizare având în vedere că, în ultimii patru ani, a fost acuzat de nenumărate ori că este omul SRI și al PSD, pierzând chiar și sprijinul PNL, care l-a propus în 1999 în funcția dela CNSAS. Acum însă, el susține că s'a impăcat cu liberalii și speră chiar că va fi propus pentru un nou mandat de către aceștia.

Mai există CNSAS?

Da, pe Strada Dragoslavele, nr. 2-4. E o instituție care încearcă să-și facă datoria, în ciuda faptului că în ultima perioadă a existat un anumit scandal mediatic.

În ultima perioadă? Mai degrabă în ultimii șase ani...

Ultima perioadă însemnând ultimii șase ani, dar cred că în ultimele două săptămâni a izbucnit o discuție mai amplă între mine și domnul Claudiu Secășiu.

A rămas singurul dumneavoastră contestatar?

Nu e singurul, mai are un coleg care a intrat acum în Colegiu, domnul Dan Lazea, care l-a secundat în anumite mișcări. Domnul Secășiu este nemulțumit de orice se întâmplă în instituție. Ceilalți opt colegi văd că sunt de acord cu ce facem aici.

Și ce faceți aici?

În momentul de față avem câteva priorități foarte importante, care țin de niște termene care ne'au fost date pentru că țin de niște legi. Este vorba, în primul rând, de Legea 247 privind verificarea magistraților, cu niște termene foarte scurte, și e vorba de circa zece mii de procurori și judecători care urmează să fie verificați. În momentul de față am înțeles că toate notariatele din țară sunt blocate de magistrați care dau declarații privind colaborarea cu fosta Securitate.

Oprișan

Mai doriți un mandat de președinte al CNSAS?

În Martie expiră mandatul actual... E foarte greu de spus. Zilele acestea urmează să am o întâlnire cu domnul Președinte Traian Băsescu și urmează să am niște propuneri. Dacă propunerile mele vor fi acceptate de domnul Președinte, atunci cred că aș putea să fac niște pași înainte care să-mi permită un nou mandat. În momentul de față nu sunt însă decis dacă voi mai vrea să rămân în CNSAS sau nu. În primul rând va trebui să am această discuție cu conducerea PNL, să văd dacă mă mai nominalizează sau nu pentru această funcție.

Dar PNL v'a retras deja sprijinul...

E o poveste veche și a fost atunci o lipsă de comunicare.

V'ați împăcat cu partidul?

Eu, între timp, așa spun. După aceea am avut niște discuții și cu domnul Stolojan, și cu domnul Tăriceanu. Dar, mă rog, nu trebue înțeles că mor după funcția asta. Sunt totuși profesor universitar și decanul unei facultăți.

Dacă PNL nu vă susține pentru un nou mandat, ați discutat sau vă gândiți să discutați cu alte partide?

Nu. Nu mi se pare normal să port astfel de negocieri cu nimeni atât timp cât în anul 2000 PNL mi-a făcut onoarea să mă propună într'o astfel de funcție.

Ce propuneri îi veți face Președintelui Băsescu?

Principala propunere este legată de faptul că doresc să trecem dela această preluare dela SRI a dosarelor filă cu filă la o preluare integrală la volum. De asemenea, intenționez CSAT să intervină mai rapid pe lângă guvern ca să schimbe statutul juridic al arhivei dela Popești Leordeni. Oricum, vreau să menționez că în aceste zece luni am preluat dela SRI mai multe dosare decât în cinci ani.

A contat faptul că s'a schimbat puterea?

Am avut sprijinul Președintelui Băsescu clar. Am avut o întâlnire cu domnul Președinte imediat după înființarea noului CSAT și mi-a spus, în stilul său caracteristic: *"Domnule, pe mine nu mă interesează, eu vreau să văd această problemă rezolvată"*. Cu alte cuvinte: *"Onișoru și cu Timofte, ia luați-vă voi de mână. Domn' Timofte, dă-i arhiva lui domn' Onișoru"*. Cam asta era.

Și v'ați luat de mână cu Radu Timofte?

După aia ne'am luat și de mână, ce să facem? L-am luat de mână și i-am spus: ne dați ori nu ne dați? După această decizie a CSAT, SRI a făcut eforturi foarte mari să preluăm dosare din toată țara.

De ce credeți că și-a schimbat domnul Radu Timofte atitudinea?

Întrebați-l pe domnul Băsescu. Chiar am avut momente când am discutat cu domnul Președinte și i-am spus că operațiunea *"Pescărușul"* merge bine, adică are loc un transfer masiv de documente dela SRI la CNSAS.

În toți acești ani aveți garanția că i-ați verificat pe cei luați în discuție la CNSAS, în special demnitari, având la dispoziție toate documentele și informațiile?

Nu știu dacă toate informațiile care au existat în 1989. Sunt convins că foarte multe informații au dispărut.

Unde au dispărut?

Pe ici, pe colo. Unele au fost tocate, altele au fost arse, altele traficate. A mai fost și scandalul Berevoiești. Au fost documente pe care le-au distrus ofițerii SRI și sunt procese-verbale chiar.

SRI a negat întotdeauna că s'ar fi întâmplat așa ceva.

Nu. SRI are procese-verbale de distrugere a unor documente. În anumite secții unde a fost un comandant mai de mână forte, i-a luat la bani mărunți pe toți ofițerii: *"Tu ce dosare aveai în studiu?"* Se știe că un ofițer de securitate lucra de obicei cu o rețea care putea să ajungă până la 30-40 de persoane. Vă dați seama.

Au fost făcute publice aceste procese-verbale?

Nu, pentrucă n'au ajuns la CNSAS, dar eu am văzut procese-verbale de distrugere în comisia CNSAS-SRI. Sunt suficiente.

Cu soluția din dosarul *"Vadim"* sunteți mulțumit? Sunteți convins că nu a avut o relație de colaborare cu Securitatea, în condițiile în care documentele din dosar arată că se întâlnea la revista la care scria atunci cu șeful Securității, Iulian Vlad, căruia îi dădea informații despre alți intelectuali, precum Octavian Paler?

Corneliu Vadim Tudor poate face obiectul Legii lustrației. Prin poziția pe care o avea, avea acces la cele mai înalte structuri de partid, de stat, de ce vreți dumneavoastră. Totuși, pe Legea 187, cea care funcționează acum, el este acoperit. Nu există angajament din partea lui.

Ar putea o Lege a lustrației să scoată din Parlament persoane precum Corneliu Vadim Tudor?

Această chestiune este acum la mâna Parlamentului, unde există un proiect depus de istoricul Adrian Cioroianu. Dar dacă în Legea lustrației nu va exista un articol și cu pedepse, totul va fi degeaba. Oricum, cred că e târziu. Legea lustrației ar fi avut un efect în 1990.

Ar trebui să existe un dosar *"Ion Iliescu"*. De ce nu există, de exemplu, un dosar *"Ion Iliescu"*?

Nu există, și e greu de explicat de ce. În mod normal, ar trebui să existe. Eu cred că un dosar *"Ion Iliescu"* sigur a existat, pentrucă Nicolae Ceaușescu avea un interes. E foarte posibil ca dosarul lui Ion Iliescu să fi fost prezentat la cel mai înalt nivel, deci să fi ajuns direct la Nicolae Ceaușescu. Sau mai e posibil ca un astfel de dosar să fi dispărut. E cunoscut că foarte multe dosare au dispărut după 1990. Fapt e că în arhive, la cartotecă, nu există nici o fișă Ion Iliescu.

DETURNĂRI DE FONDURI DELA DRP LA PSD

Prefectul liberal de Iași, Radu Prisacaru acuză pe fostul șef al campaniei electorale PSD Iași, Doru Tompea, de deturnarea a 2,4 miliarde lei dela Departamentul pentru Românii de Pretutindeni spre campania electorală a PSD. Deși există un raport încă din luna Mai pe masa premierului, Guvernul Tăriceanu și MAE nu au luat nici o măsură.

"Banii Guvernului României au fost cheltuiți pentru campania PSD", a declarat prefectul de Iași. Potrivit acestuia, în anul 2004, Guvernul României a alocat 32,4 miliarde lei pentru finanțarea unui număr de 26 de proiecte care vizau sprijinirea societății civile din Republica Moldova și, în special, a massmediei din această țară. *"Banii au venit pe numele unor fundații din Iași, dintre care două, este vorba de Centrul pentru Democrație și Fundația Academică <Petre Andrei>, il aveau printre acționari pe Doru Tompea, pe atunci șeful de campanie electorală al PSD Iași"*, a afirmat Radu Prisacaru care a precizat că nu i se pare normal ca banii publici, alocați de Guvern pentru un anumit scop, să fie cheltuiți în cu totul alte scopuri, cum ar fi, de pildă, finanțarea campaniei electorale a PSD, relatează *A.M. Press*.

Noua conducere a Departamentului pentru Relații cu Românii de Pretutindeni (DRP) a trimis un expert în Basarabia care a făcut o evaluare a proiectelor finanțate în 2004 pe spațiul basarabean. Ca urmare a evaluării, au fost transmise premierului Călin Popescu Tăriceanu două materiale care cuprindeau evaluarea respectivă. Adresa de înaintare era semnată de Mihai Gheorghiu, secretar de stat la DRP, iar materialele poartă numerele 474 și 475 din 12.05.2005.

Pentrucă după trecerea DRP la MAE nu se mai aude nimic de acest raport care îi incriminează grav pe intermediarii și beneficiarii fondurilor și pentrucă se pare că acest lucru a fost atent supravegheat și dirijat de câțiva oameni care folosesc umbrela unui serviciu secret pentru a-și acoperi acțiunile și implicarea personală, *Romanian Global News* a anunțat că va publica în scurt timp raportul de evaluare. *RGN* dă publicității o parte a adresei semnate de Mihai Gheorghiu: *"...În cursul anului 2004, din 159 de proiecte de finanțare derulate de Departament, cu un buget de 147.940.000.000 ROL, 54 au fost dedicate Republicii Moldova, cu un buget de 105.000.000.000 ROL. Proiectele analizate în cuprinsul rapoartelor din acest material sunt în număr de 23 și, ca pondere financiară, reprezintă peste jumătate din fondurile dedicate Republicii Moldova și peste o treime din fondurile totale ale DRP. Din acestea, doar 3-4 proiecte au fost finalizate corespunzător, restul, a căror valoare depășește 20.000.000.000 ROL, prezintă grave carențe: absența documentelor justificative ale plății efective (chitanțe fiscale, dispoziții de plată, ordine de plată), selecții de oferte și achiziții fictive, prestări de servicii inexistente, contabilitate dublă, copii falsificate ale facturilor fiscale, nerespectarea termenilor contractuali, fals și uz de fals, posibile deturnări de fonduri (...)"*. (D.E.)

CAMERA DEPUTAȚILOR CHELTUIEȘTE DEFECTUOS FONDURILE PUBLICE

Institutul pentru Politici Publice (IPP) reclamă lipsa de rigoare în cheltuirea fondurilor publice și tolerarea de către conducerea Camerei Deputaților a carențelor de management în privința cheltuielilor făcute pentru parlamentari. Institutul pentru Politici Publice a făcut publică, o analiză privind eficiența cheltuirii banilor publici pentru cazare, diurna, suma forfetară, combustibil, telefonie mobilă și achiziționarea de mijloace fixe de către deputați în perioada 2001-2003.

Potrivit raportului furnizat de IPP, cele mai mari cheltuieli pentru cazare au fost înregistrate, în anul 2002, de deputatul PSD Constantin Niță, care a cheltuit peste 832 de milioane de lei. În document se menționează că, raportând sumele anuale la tariful de cazare la hotel pentru anul corespunzător, Niță ar fi decontat un număr de 492 de zile de cazare pe an la hotel. O altă variantă care ar explica, potrivit IPP, sumele decontate, ar fi aceea că deputatul PSD s'a cazat în același timp și la hotel și în alte spații pe parcursul a 389 de zile. Potrivit legii, deputații care nu au domiciliu stabil în București beneficiază de cazare la hotel sau *"în alte spații"*. Dacă nu li se asigură cazare gratuită, parlamentarilor li se acordă, pe noapte, pe baza unei declarații pe propria răspundere, 70% din tariful minim practicat de unitățile hoteliere și care este achitat pentru cazarea unui deputat sau senator.

IPP constată că, în anul 2004, pentru cei 210 deputați cazați, Camera Deputaților a plătit, în medie, 700 de milioane de lei anual pentru fiecare parlamentar cazat la hotel și 224 de milioane de lei pentru unul care a optat să stea *"în alte spații"*. Adrian Moraru, director programe partide politice și alegeri în cadrul IPP, a declarat, într'o conferință de presă, că ar fi fost mai eficient ca sumele alocate pentru cazare să fie folosite pentru construirea unui hotel al parlamentarilor. El a menționat că există situații în care unii parlamentari au solicitat și au primit decontări pentru cazarea în circumscripții, deși aveau locuințe proprietate personală în respectivele localități. Moraru a menționat că aceste situații vor fi făcute publice odată cu strângerea tuturor informațiilor.

O altă neregulă semnalată de Adrian Moraru este aceea că unii parlamentari plătesc chirii foarte mari pentru spațiul în care au biroul parlamentar, comparativ cu sumele plătite pentru camere din aceeași clădire, ocupate, în cele mai multe cazuri, de filiala partidului din care fac parte. El a opinat că, în aceste cazuri ar putea fi vorba de folosirea banilor primiți dela Camera Deputaților pentru a acoperi cheltuielile cu chiriile pentru sediul partidului.

ARHIVA SECURITĂȚII VA FI PREDATĂ ÎN VOLUME

Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) va prelua de acum încolo dela SRI dosarele fostei Securități la volum, și nu la filă, ceea ce, teoretic, ar trebui să accelereze ritmul transferului de documente. Președintele CNSAS, Gheorghe Onișoru, și cel al SRI, Radu Timofte, au avut recent o întâlnire în urma căreia au stabilit, de asemenea, că, pe măsura predării diferitelor fonduri arhivistice, Serviciul Român de Informații va preda și evidența informatizată a dosarelor preluate de Consiliu, după cum se afirmă într'un comunicat comun remis de cele două instituții.

Potrivit comunicatului, SRI va transmite CNSAS, în etapa următoare, copii electronice ale microfilmelor documentelor predate și preluate. Conform comunicatului SRI-CNSAS, Serviciul Român de Informații a predat Consiliului, în perioada Martie-Septembrie a.c, aproximativ 8.000 metri liniari, conținând circa 1.200.000 dosare.

Claudiu Secașiu, membru în Colegiul CNSAS, contestă însă aceste cifre. Secașiu a declarat, că SRI nu a predat efectiv decât 323 de metri liniari de arhive. Secășiu a adăugat că intenția SRI de a livra doar copii electronice după microfilme, i se pare *"un surogat"*.

V'AȚI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

FANTOMELE IES LA IVEALĂ

George GEORGESCU

Două dintre personajele cel mai profund implicate în declanşarea sângeroaselor evenimente din Decembrie '89, care fac obiectul unui dosar instrumentat de Secţia Parchetelor Militare şi au fost măturate din prim-planul vieţii politice din România, au scos capul la lumină prezentând de curând proiectul constituirii unui pol politic de stânga, ca alternativă la actuala putere de dreapta. Acest aşa zis *"pol socialist"* ne reaminteşte formaţiunea care a acaparat toate pârghiile puterii în timpul loviturii de Stat realizate cu sprijin logistic din afară, ducând ţara la situaţia catastrofală din punct de vedere economic cu care se confruntă astăzi. Dorinţa lor de a resuscita un concept politic anacronic reprezintă o încercare disperată de a reintra în plutonul politic funtaş de unde au fost îndepărtaţi şi trecuţi pe linia moartă de foştii lor tovarăşi de lupta. Cine sunt aceşti uzurpatori care au deturnat idealurile tinerilor ieşiţi cu piepturile goale în faţa blindatelor trimise să înăbuşe în sânge mişcarea de revolta împotriva comunismului şi a odioasei Securităţi? Timpul care a trecut dela acel Decembrie însângerat a demonstrat din plin activitatea lor nefastă în fruntea Statului, iar profilul lor moral este binecunoscut astăzi de toată suflarea românească.

Ion Iliescu şi-a făcut apariţia în balconul CC târziu în seara zilei de 22 Decembrie 1989, după ce solicitase printr'un ofiţer-interpret intervenţia trupelor de desant sovietice. Din acel moment el a preluat puterea în fruntea unei echipe de complotişti, în majoritate agenţi KGB, încheindu-şi activitatea de Preşedinte al României după cel de al treilea mandat neconstituţional, fiind nevoit să părăsească Palatul Cotroceni de unde a patronat o întreagă reţea alcătuită din foşti nomenclaturişti, membri ai aparatului represiv al regimului comunist şi aventurieri care au dezlănţuit cel mai mare jaf cunoscut în istoria României. Sub oblăduirea lui au apărut primii îmbogăţiţi ai tranziţiei, au fost devalizate unele bănci, s'au făcut primele privatizări frauduloase în favoarea unor apropiaţi ai puterii, a scăzut drastic nivelul de trai, aşa zişii *"baroni"* locali au constituit adevărate feude în teritoriu iar corupţia a cuprins ţara până în sferele cele mai înalte. În acel climat s'a dezvoltat extremismul iar violenţa a atins cote inimaginabile. Oameni de valoare care îşi manifestau dezacordul cu noul regim criptо-comunist erau calomniaţi, maltrataţi sau asasinaţi pe stradă ziua în amiaza mare. Se urzeau scenarii pentru destabilizarea opoziţiei democrate şi se împroşcau cu noroi toate personalităţile necompromise ale ţării. Au fost rechemaţi în ţară ambasadorii neînregimentaţi în partidul de guvernământ şi înlocuiţi cu oameni de încredere ai regimului, după care a urmat o masivă reactivare a unor foşti ofiţeri de securitate.

De-a lungul celor trei mandate Ion Iliescu a emis o sumedenie de decrete, a promulgat legi, a dat interviuri şi a făcut declaraţii din care a rezultat marea lui fidelitate faţă de principiile marxist-leniniste în care a fost crescut şi şi-a desăvârşit educaţia. Cu numai câteva zile înaintea depunerii mandatului, uzând în mod arbitrar de prevederile Constituţiei, l-a amnistiat pe teroristul Miron Cozma condamnat definitiv la 18 ani de închisoare, cel care venise la chemarea lui în fruntea bandelor de mineri să lichideze cu ranga fenomenul Piaţa Universităţii. După grăţierile scandaloase a celor din Lotul *"Timişoara"* şi *"Otopeni"*, după scandalul sutelor de recursuri în anulare, a emis decrete prin care a acordat Ordinul *"Steaua României"* în grad de Cavaler celor doi poeţi de curte Adrian Păunescu şi Vadim Tudor, decorând şi medaliind criminali, securişti şi escroci, fapt care a dus la returnarea unor medalii primite de personalităţi care şi-au păstrat verticalitatea morală. Pentru a-şi subordona forţele armate a avansat la gradul de general atât de mulţi ofiţeri, încât numărul lor l-a depăşit pe cel al tuturor ţărilor NATO, inclusiv Statele Unite. Abuzând cu cinism de puterile conferite de Constituţie, folosind un limbaj suburban în relaţiile cu presa şi cu adversarii politici, Ion Iliescu a lăsat în urma lui imaginea unui Preşedinte care s'a opus cu toate mijloacele intrării României în rândul naţiunilor civilizate. Se ştie astăzi că în perioada în care relaţiile ţării noastre cu *"marele frate dela răsărit"* se răciseră (1971-'72), Direcţia a II-a Contraspionaj din DSS i-a întocmit un dosar de urmărire penală, celebrul *"Dosar Iancu"*, după numele conspirativ al lui Ion Ilici Iliescu, dosar care conţinea documente privind activitatea lui în timpul studiilor la Moscova. Fiind suspectat datorită acestei activităţi, ţinându-se cont şi de faptul că tatăl lui, Alexandru Iliescu (nume conspirativ Ignat) cunoscut kominternist, fusese delegat la Congresul al V-lea al PCR la Gorikovo unde militase pentru dezmembrarea României, Ion Iliescu fost marginalizat pe linie politică, primind însă funcţii importante în aparatul administrativ al ţării.

Compromis cu desăvârşire, eliminat din fruntea PSD de către foştii lui ciraci care l-au îndepărtat ca pe un balast, încearcă acum să revină în actualitate şi să înghebeze o altă formaţiune politică, întrucât ştie că se apropie momentul în care va trebui să dea socoteală pentru rolul pe care l-a avut în genocidul din Decembrie '89, cât şi pentru crimele săvârşite de mineri la chemarea lui. În legătură cu trecutul controversat al lui Ion Iliescu, o întrebare care a suscitat mult interes şi a constituit chiar obiectul unui proces politic, este următoarea. A fost sau nu Ion Iliescu racolat de KGB în perioada studiilor sale la Moscova? Iată ce declară gen. Pacepa într'un reportaj realizat în condiţii de maximă securitate la postul maghiar *"DunaTV"* în luna Martie 2001: *"Acest om a fost interceptat ani de zile cu microfoanele tip <UM920A>, încă din anul 1972, datorită relaţiilor sale dubioase cu Moscova"*.

Al doilea personaj malefic este Petre Roman, cel care a născocit planul înghebării aşa zisului pol de stânga împreună cu fostul lui mentor spiritual. Petre Roman ne consideră probabil un popor de amnezici care a uitat rolul nefast ce l-a jucat atât în perioada cârdăşiei lui cu Ion Iliescu, alături de care a participat la toate scenariile şi diversiunile acestuia, cât şi după debarcarea sa din funcţia de prim-ministru cu ajutorul minerilor în luna Septembrie 1991. Au rămas ca o mărturie peste timp secvenţele filmate la data de 29 Ianuarie 1990, când, sub pretext că îl salvează de furia mulţimii, cocoţat pe o tanchetă, Petre Roman l-a ademenit afară din sediul PNŢ-CD pe Seniorul Coposu pentru a-l compromite, strigând către bandele de indivizi adunaţi dela periferia societăţii: *"Lăsaţi-l că s'au demascat!"* La această scenă am fost martor ocular aflându-mă în faţa sediului pentru a-mi reînnoi carnetul de membru de partid PNŢ pe care îl ţinusem ascuns sub podeaua casei de frica Securităţii. O altă secvenţă memorabilă a fost transmisă tot în direct de Televiziunea română în ziua de 1 Decembrie 1991 la Alba-Iulia, unde se sărbătorea Ziua Naţională a României de curând votată în Parlamentul ţării. Acelaşi Petre Roman instiga în văzul lumii bandele de huligani fesenişti şi peremişti să-l huiduie şi să-i blocheze accesul la tribuna oficială lui Corneliu Coposu care încerca să ia cuvântul în numele partidului care făurise România Mare. Chiar şi Ion Iliescu s'a văzut atunci nevoit să-i dea peste mână de câteva ori deoarece scena era transmisă în direct pe toate canalele de televiziune din ţară şi preluată în străinătate. Petre Roman, un maestru al minciunilor a contestat ulterior aceste secvenţe precum şi acuzaţiile care i s'au adus, dar în arhiva de filme a Televiziunii există dovada excesului său de zel păstrat în memoria peliculei. Cu acelaşi cinism el a mai declarat că sângele de pe asfaltul din Piaţa Universităţii era în realitate vopsea roşie. Datorită funcţiei de prim-ministru al României, Petre Roman ar fi putut stopa fărădelegile ortacilor lui Miron Cozma, dar nu a făcut-o deoarece era conştient de faptul că *"Zona liberă de neocomunism"* din inima Capitalei însemna începutul sfârşitului epocii în care au huzurit toţi nomenclaturiştii şi cei aflaţi în slujba aparatului de represiune. Încercând să conteste acuzaţiile care i s'au adus pe această temă şi să se detaşeze de acele convulsiuni sociale pe care şi-a pus şi el amprenta, Petre Roman a declarat ulterior că *"minerii au căzut pradă unor machiavelice manipulări a inocenţilor"*. Nu se poate contesta faptul că minerii au fost manipulaţi, dar în nici un caz ei nu au fost nişte *"inocenţi"* cum a dorit să ne convingă prin declaraţii demagogice care frizează cinismul, deoarece se cunosc toate atrocităţile pe care le-au săvârşit şi cu consimţământul lui tacit. Nici împrejurările participării lui la genocidul din Decembrie '89 nu au fost pe deplin elucidate, rămânând câteva semne de întrebare asupra motivului pentru care echipa de puciştі a numit un necunoscut în funcţia de prim-ministru.

Tot Petre Roman este autorul moral al debarcării prin santaj a celui mai onest prim-ministru al perioadei postdecembriste, al implicării lui Emil Constantinescu în compromisuri care i-au erodat imaginea şi au dus la dezmembrarea CDR în urma deselor scandaluri pe care partidul al cărui preşedinte era le provoca cu perfidie machiavelică. După ce a fost îndepărtat în anul 2001 dela conducerea Partidului Democrat, Petre Roman a strălucit prin absenţa un timp îndelungat din prim-planul vieţii politice. Când a revenit cu partidul lui de buzunar intitulat *"Forţa Democrată"*, aroganţa specifică din perioada când muncitoarele dela APACA îi purtau fotografia în poşetă îl părăsise. Cariera lui politică era încheiată. Pentru a reveni în actualitate i-a propus fostului său tovarăş de *"revoluţie"* Ion Iliescu constituirea unui aşa zis *"pol de stânga"*, în speranţa că vor mai putea obţine un loc în Parlament care să le asigure imunitate întrucât Secţia Parchetelor Militare este pe cale de a definitiva Dosarele Revoluţiei şi Mineriadelor care în curând vor intra pe rol.

Cum pot prezenta încredere aceste personaje compromise, care au trasat un alt drum ţării noastre după evenimentele din Decembrie, decât cel la care avea dreptul după lunga noapte comunistă în care au fost decimate elitele şi valorile neamului românesc? Astăzi adevărata lor faţă de slugi ale imperialismului roşu se cunoaşte, iar polul comunist pe care vor să-l instaureze în ţara noastră este sortit eşecului. Locul lor nu este pe scena politică ci acolo unde merg toţi trădătorii de ţară şi autorii de genocid.

REACŢII POLITICE DUPĂ ARESTAREA LUI MIRON COZMA

Instanţa supremă a stabilit că Miron Cozma trebue să facă 10 ani de închisoare. Avocatul lui Miron Cozma, Viorel Dumitrescu, a anunţat că a depus cererea de eliberare a clientului său din arest şi că aşteaptă ca în următoarele zile să afle când va lua justiţia în discuţie această solicitare.

Miron Cozma a fost reîncarcerat Miercuri, 28 Septembrie, ca urmare a unei sentinţe a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în dosarul mineriadei dela Costeşti, din 1999.

Instanţa supremă a stabilit că Miron Cozma trebue să facă 10 ani de închisoare, iar alţi 5 foşti lideri sindicali - câte 5 ani de detenţie.

Avocatul lui Miron Cozma spune însă că actuala sentinţă va fi cumulată cu anii petrecuţi anterior în închisoare de liderul minerilor.

Reacţii politice

În mediul politic, reacţiile faţă de condamnarea şi arestarea lui Miron Cozma au fost dintre cele mai diverse.

Emil Constantinescu, şef al statului în 1999, spune că minerii au fost instigaţi şi susţinuţi de către forţe politice din cadrul opoziţiei de atunci. El a apreciat că mineriada dela Costeşti a fost unul dintre cele mai grave acte teroriste petrecute într'un stat european.

Teoria lui Emil Constantinescu este confirmată în parte de fostul premier Radu Vasile, care susţine şi el că a fost evident amestecul politicului în manifestările sindicale de atunci.

Un alt fost şef al statului, Ion Iliescu, s'a ferit să dea un răspuns concret la acuzaţiile domnului Constantinescu.

Însă preşedintele Partidului România Mare, Corneliu Vadim Tudor, a respins categoric acuzaţiile lui Emil Constantinescu, afirmând că a depus personal eforturi pentru a preveni degenerarea situaţiei în momentul în care minerii luau decizia de a pleca către Bucureşti.

Corneliu Vadim Tudor mai spune că membrii PRM care l-au însoţit pe Miron Cozma în tentativa sa de a ajunge la Bucureşti erau chiar mineri.

Reacţia sindicatelor miniere

Liga Sindicatelor Miniere din Valea Jiului afirmă că a luat act cu surprindere de decizia din 28 Septembrie 2005 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

Sindicatul apreciază că această condamnare reprezintă o atingere a drepturilor la liberă organizare sindicală şi la libertăţi.

Asociaţia Victimelor Mineriadelor din România s'a declarat nemulţumită de activitatea procurorilor care au instrumentat cazul Cozma şi i-au cerut ministrului Justiţiei să se implice în soluţionarea dosarului mineriadelor.

Miron Cozma a fost graţiat de Ion Iliescu

Miron Cozma, condamnat definitiv la 18 ani de închisoare pentru mineriada din 1991 şi la 7 ani de închisoare pentru mineriada dela Stoeneşti din 1999, a părăsit închisoarea la sfârşitul anului trecut.

El a fost graţiat prin decret de către fostul preşedinte Ion Iliescu.

Ulterior decretul a fost revocat, dar justiţia a hotărît că revocarea decretului este nelegală şi Miron Cozma a fost repus în libertate.

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL
CUVÂNTUL ROMÂNESC
Abonamentele şi reînnoirea lor se pot face după cum urmează:
Din Canada şi U.S.A. se pot trimite *"Cecuri Personale"*
Din Europa numai *"Mandat Poştal"* sau *"Euro Cec"*
Alte continente - *"Cec Internaţional"*
Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet, Hamilton Ont. Canada
Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

UNDE ZBOARĂ ŞOIMII CÂINII N'AJUNG!

V. NEŞTIANU

Şcoala de vară dela Sighet din acest an a dezbătut din nou aspecte mai mult sau mai puţin cunoscute ale universului concentraţionar românesc. Sfârşitul acestei acolade istorice face exerciţiul de memorie motivant şi onorabil. Foarte oportun, totodată.

Dar opinia publică, împovărată de canoane şi rigidităţi ideologice, nepusă bine la curent cu trecutul naţional şi cu actualitatea, uneori incapabilă de detaşare înţelegătoare, poate fi uşor manipulată pentru a blama, detesta, ignora, în **corpore**, aportul dreptei naţionaliste în mişcarea de rezistenţă naţională anticomunistă. Sub pretextul cinic că anticomuniştii radicali sunt şi împotriva... antifasciştilor!

O incursiune în dimensiunea românească a industriei urii, a neadevărurilor, e plină de dificultăţi şi de *"riscuri"*. De exemplu, s'a ajuns să se afirme că Barbu Catargiu, şeful primului guvern unitar al României, a fost asasinat, în 1862, de... legionari! Minciuni şi jumătăţi de adevăr curg printr'un fluviu larg în mass-media. Oare câţi sunt convinşi actualmente de calităţile (şi defectele) Neamului nostru? Oare naţionaliştii *"extremişti"* au ucis mii de ţărani răsculaţi în 1907? Tot ei pe muncitorii grevişti din 1933? Şi-s autorii abominabilelor crime din Noaptea Sf. Andrei 1938 şi dela echinocţiul negru de toamnă 1939?!? Căci încă înainte de-al Doilea Război Mondial, în anii 1933-1934, adversari politici ai demo-liberalilor sunt trimişi în lagăre şi închisori. Se înfiinţau locuri noi de detenţie, chiar pe lângă aşezăminte mânăstireşti, precum Tismana, Dragomirna, Galata, Slatina (unde fu depus generalul Antonescu). Iar represiunea, cu preludiul ei în timpul dictaturii regale, a început nu la 6 Martie 1945, cum se susţine prin adevăruri facile, superficiale, de propagandă sau impuse cu forţa. Ea a debutat în seara de 23 August 1944, odată cu *"legitimarea"* ocupaţiei sovietice, care a dus la: vânătoare de refugiaţi basarabeni şi Nordbucovineni, vânătoare de elemente antibolşevice, deportarea a zeci de mii de etnici germani în U.R.S.S., jafuri conform *"Convenţiei de armistiţiu"*, înăsprirea cenzurii, controlul strict al radioului, cinematografului, teatrelor, tipăriturilor, interzicerea organizaţiilor anticomuniste ş. cl. De ce nu este permisă astăzi, la modul concret, corectarea falsului despre mişcarea de rezistenţă naţională, cu startul în 23 August 1944, nu la 6 Martie 1945? Fals pe care oficialii au libertatea deplină să-l propage şi să-l difuzeze, inclusiv în învăţământ. Fără nici o reticenţă, fără nici o limitare. Dar asupra lagărelor din Germania hitleristă, rezervate între anii 1941 şi 1944 sutelor de naţionalişti români, cui foloseşte chirurgia adevărului? Aşa democraţie...

Numai şi numai adepţilor românismului creştin nu le este permis să-şi propage concepţiile şi ideile. Li se interzice nu doar să combată părerile antiromâneşti, anticreştine, să polemizeze în vreun fel cu adversarii furibunzi ai naţionalismului curat şi sănătos. Pur şi simplu, nu li se îngăduie să-şi apere convingeri proprii, ori cele generale umane, faţă de atacurile chiar cele mai insultătoare ori ţipătoare. Nu serveşte dezvoltării societăţii democratice ponegrirea (în continuarea propagandei roşii) a românismului şi ştergerea cu toate mijloacele posibile a contribuţiei pozitive a acestuia la apărarea identităţii naţionale. Până una alta, cine-s vajnicii combatanţi ai *"extremei drepte"* (despre extrema stângă, de bine se rosteşte!)? Foşti activişti de partid şi de stat, culturnici, autori de cărţi ce-au trecut înainte *"fără probleme"* de cenzură, (cei ce scriau la gazete comuniste, (au călătorit pe meridianele lumii cu **ausweiss** dela poliţia politică; şi alogeni care n'au fost frustraţi, antedecembristic şi postdecembristic, de *"succese"*... Actualmente, unii ca aceştia doresc să comunice (chiar şi la Sighet), lumii româneşti şi Europei despre *"rezistenţa lor curajoasă antitotalitaristă"*. Fapt comic. Rareori conştiinţa persecuţiei şi-ar găsi altundeva un domiciliu mai greşit!

Apreciem, oricum, aptitudinea pentru ficţiune a multor impostori cu performanţe declamatorii şi cu norocoasă glorie sub ceauşism! Nesurprinzătoare, totuşi, când ţii cont de termenii reali ai ecuaţiei valorice. Să recunoaştem, e irelevant să se stabilească ierarhii în materie de suferinţe îndurate de-a lungul istoriei contemporane. Dar ar fi o gravă ofensă adusă Naţiunii române să se accrediteze ipoteza că acolo unde zboară şoimii pot câinii vreodată s'ajungă...!

Alexandru Paleologu, unul dintre marii aristocraţi ai culturii româneşti, s'a stins din viaţă

Alexandru Paleologu a murit în noaptea deVineri 2 Septembrie, la vârsta de 86 de ani. Scriitor, eseist, istoric, politician a fost lăudat, iubit, criticat şi înlăturat. Indiferent ce a făcut este sigur că nu a trecut neobservat. Cu numai două zile înainte de a intra în nefiinţă a fost recompensat cu Premiul Diplomaţiei pentru o carieră diplomatică de trei decenii. Corpul neinsufleţit a fost depus la Biserica Patriarhiei.

A dispărut "ambasadorul golanilor"

Alexandru Paleologu s'a născut la 14 Martie 1919, în Bucureşti. Tatăl lui a fost avocat, deputat PNL şi secretar general în Ministerele Justiţiei şi Finanţelor. Alexandru Paleologu a învăţat la Liceul *"Spiru Haret"* din Bucureşti şi a fost licenţiat al Facultăţii de Drept, Bucureşti. A urmat trei ani la Facultatea de Teatru, secţia Regie şi Teatrologie. A fost referent în Comisia română pentru aplicarea armistiţiului în perioada 1944-1945 şi ataşat de legaţie în Ministerul Afacerilor Străine (1946-1948).

După instaurarea comunismului, scapă o vreme de securitatea bolşevică şi, până în 1955, se ascunde la Câmpulung, sub numele de Craifaleanu Ion sau Craifi. Este arestat şi condamnat la 14 ani de muncă silnică. Mai târziu va recunoaşte că, din cauza fricii, a acceptat să colaboreze cu Securitatea.

Între anii 1956-1959 a fost cercetător ştiinţific la Institutul de Istorie a Artei, secţia de Artă medievală, iar apoi la secţia de Istorie a teatrului. În 1967 a devenit secretar literar al Teatrului *"Nottara"* din Bucureşti, iar în 1970, redactor la Editura *"Cartea Românească"*.

La peste 80 de ani, privea comunismul cu detaşare. În 1990 i se propune să fie ambasadorul României la Paris. Avea 71 de ani. Protestele maraton din Piaţa Universităţii din 1990 îl găsesc la Paris. Scandalizat că Ion Iliescu îi numeşte *"Golani"* pe cei care îl contestau, Alexandru Paleologu se distanţează de guvern şi devine ambasadorul golanilor la Paris. Aşa se încheie cariera de diplomat şi cartea *"Minunatele amintiri ale unui ambasador al golanilor"*.

Activitatea lui politică continuă. Liberalul Paleologu este membru fondator al Grupului pentru Dialog Social, al Alianţei Civice şi apoi al Partidului Alianţei Civice. Între 1992 până în 2004 este senator. La 85 de ani, se retrage din politică. A fost descris ca un francofil cu alură de lord britanic, un conservator membru al Partidului Liberal, un parizian îndrăgostit de Bucureştiul vechi. Un lucid pentru care speranţa era susţinută cu argumente.

Este autorul unor volume, precum *"Spiritul şi litere"* (1970, eseuri şi studii); *"Bunul simţ ca paradox"* (1972, eseuri); *"Simţul practic"* (1974, eseuri şi polemici); *"Treptele lumii sau calea către sine a lui Mihail Sadoveanu"* (1978); "Ipoteze *de lucru"* (1980, eseuri); *"Alchimia existenţei"* (1983, eseuri); *"Souvenirs merveilleux dun ambassadeur des golans"* (Paris, 1990); *"Minunatele amintiri ale unui ambasador al golanilor"* (trad. rom. 1992). A fost distins cu Premiul Uniunii Scriitorilor. În 1997, a scris *"Despre lucrurile cu adevărat importante"*, în 1998 a publicat *"Interlocuţiuni"*, iar în 2000, *"Politeţea ca armă"*.

În 1967 a devenit membru al Uniunii Scriitorilor, iar din 1992 era membru al Asociaţiei Ziariştilor Români (din 1992). A fost preşedinte al Ligii pentru Apărarea Drepturilor Omului şi preşedinte de onoare al Asociaţiei Ziariştilor Români din Occident (Paris), din 1991. În 2000 a primit un premiu pentru Excelenţă în cultura românească.

S'a distins ca un om deosebit, de o vastă cultură şi o adâncă înţelepciune. Va fi foarte greu, pentru cei din jurul lui, să acopere această lipsă de neînlocuit.

Dumnezeu să-l odihnească!

Răsfoind presa de-acu' 25 de ani...

Valeriu ARBORE

● Ziarele comuniste din R.S.R. afişau în luna lui Brumar 1980 titluri care par a fi şi astăzi semnificativ de actuale: *"Unitatea stângii - chezăşie a dezvoltării procesului democratic (din Spania)"*; *"Cum au acumulat bogăţiile... bogaţii lumii"*; *"Mîlioane de dezrădăcinaţi în angrenajul supraprofiturilor"*; *"Turnanta periculoasă a căpătuielii"*; *"Bunăstarea, fără muncă?"*; *"Dela comerţul cu sclavi la racolarea de specialişti"*; *"Când ţara noastră era un <teritoriu al tuturor posibilităţilor pentru prosperarea> capitalurilor străine"*; *"Când pădurile erau prădate <ca'n codru>"* etc.

● Şi majoritatea semnatarilor de articole foarte... partinice, comunist-militante, mobilizatoare, din organul pecerist *"Scânteia"*, nu sunt nume necunoscute cititorilor *"presei democratice postdecembriste"*: Al. Andriţoiu (poate cel mai activ), C. Stănescu (tovarăş de nădejde), D. Tinu (Dumnezeu să-l ierte!), Constanţa Buzea, Platon Pardău, Ilie Tănăsache (reporter angajat nonstop), I. Ianoşi (marxist incoruptibil), M. Stoian (anchetator social dur şi pur), Mircea Iorgulescu (!), H. Y. Stahl (!!), Emil Manu (?); să nu-i omitem injust pe *"toboşarii vremurilor noi"*: M. Beniuc, N. Ţic, Paul Anghel, Z. Ornea, Traian Coşovei - toţi actualmente, *"recuperaţi"* obligatoriu! Enigmatică noblеţe metamorfozoare (sic) în a-ţi închiria talentul după cum bate vântul, supunându-l scamatoriei pantalonilor crăpaţi unde nu trebue! Şi când te mai gândeşti că unii ca aceştia dau lecţii de... antinaţionalism. Românilor.

● Nici multe materiale oficiale nu-s deici-de-colo, par rupte din realitatea zilei de astăzi. Să citâm, pe sărite: *"Lege pentru modificarea legii (?) de organizare şi funcţionare a consiliilor populare"*; *"Deschiderea Târgului internaţional Bucureşti"*; *"Legea privind organizarea excursiilor cu turişti români în străinătate"*; *"Lege privind obligaţia cadrelor de conducere din activitatea economico-socială şi a activiştilor de a declara bunurile de valoare, proprietate personală"*; *"Comportări nesatisfăcătoare în cupele europene de fotbal"* (iscăleşte Gh. Mitroi); *"Ziua recoltei"* (26 Octombrie); *"Depunerea jurământului în şcolile Ministerului de Interne"*; *"Marea sărbătoare naţională a poporului chinez prieten"* (!) ş.a.

● Gazetele se îngrijeau copios la vremea ceea de facerea zgomotului, chiar dacă anonimii *"făcători"* lucrau în tăcere şi comiteau editoriale cu subiecte *"babane"* ca: *"Bătălia ultimului trimestru al cincinalului"*; *"Societatea noastră socialistă - societate a deplinei egalităţi, a echităţii sociale"*; *"O săptămână hotăritoare pentru însămânţat!"*; *"Locuitorii din Scorniceşti au terminat recoltatul"* (pe 12 Brumar!); *"România la confluenţa dintre două cincinale"*; *"Învăţământul politico-ideologic, mai strâns legat de cerinţele vieţii impuse de Congresul al 12-lea al P.C.R."*. Unele se citesc şi amuză. Majoritatea - de necitit. Toate însă relevă serenitatea, laborator, pulsaţie. Penibilii articleri au transformat textele în incubatoare: se clocesţe repede şi ies pui mulţi...

● În dorinţa de a servi partidul (împărţind peste tot felii de pepeni), de a răspunde prezent la metabolismele Cetăţii, publiciştii dădeau zilnic zeţarului materiale generoase pe teme comandate, câteodată imprevizibile, ca şi viaţa. Era un exerciţiu de digitaţie. Rezultatul? O expoziţie continuă de trufandale şi preparate abia retrase de pe foc, unele izbitoare pentru curiozitatea ochiului sau a urechii. Iată: *"Vizita în Canada a lui N. Ceauşescu şi El. Ceauşescu, prevăzută pentru 6-10 Octombrie 1980, a fost amânată la o dată ce se va stabili ulterior"*. Fără explicaţii şi comentariu (de regret, evident...); *"Vizita lui Todor Jivkov în R.S.R."*, *"Vizita lui N. Ceauşescu şi El. Ceauşescu în Iugoslavia"*; România-Anglia 2-1, în preliminariile Campionatului mondial de fotbal!; Apariţia volumul 9, de *"Opere"* - Eminescu, cuprinzând articole politice şi comentarii (ediţie retrasă apoi de pe piaţă, sub presiunea lui **Moise Trandafiri eiujdem farinae**)...

● Ce filme rulau pe ecranele cinematografelor din ţară? *"Lumina palidă a dureriі"*, *"Cântec pentru fiul meu"*, *"Vânătoarea de vulpi"*, *"Rug şi flacără"*, *"Burebista"*, *"Columna"*, *"Vlad Ţepeş"* etc. Programul televiziunii, în cea mai mare parte propagandistic, se întindea între orele 16 şi 22,30. Cărţi noi? Alte volume *"Din gândirea tov. N. Ceauşescu"*.

CU ADÂNCĂ DURERE, FAMILIA,

anunţă că la 26 Octombrie 2005 se împlineşte un an dela trecerea în nefiinţă a

SILVIA-EUGENIA IASINSCHI, (VASILIU)

Fiinţă de o bunătate sufletească şi frumuseţe morală deosebită. A lăsat în sufletul nostru durere, suferinţă şi tristeţe ce nu se vor stinge niciodată. Pentru noi, amintirea ei este o Binecuvântare !

Mulţumim celor ce o vor readuce o dipă în memoria lor ! Dumnezeu să o odihnească în Pace şi Linişte !

Cei ce doresc să fie alături de noi îi anunţăm că slujba de pomenire va avea loc, *Sâmbătă 22 Octombrie, la Biserica "Boteanu"*, la ora 12.00

Soţul şi Familia

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

Arhim. Dr. Iuvenalie Ionașcu, *Pe urmele Sfinților Apostoli la Roma*

Apare cu binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Calinic, Episcop al Argeșului și Muscelului

Dacpress, (Curtea de Argeș, 2005) 96 p.

Două lucruri atrag imediat atenția la această carte: titlul și autorul. Fiindcă poporul român are pentru orice cuvânt legat de Sfinții Apostoli sau de Roma atașament cu nuanță istoric sentimentală. Apoi a fi pe urmele Sfinților Apostoli creează un sentiment de mare pioșenie pentru Românii care își au obârșia credinței dela Sf. Apostol Andrei. Iar autorul, deși tânăr ca vârstă, a devenit deja o figură binecunoscută în lumea academică printr'o erudiție și activitate pastorală de excepție dublată de una științifică aparte și ea. În sprijinul celor afirmate stau mărturie nenumăratele articole și studii din revistele bisericești și laice, ortodoxe și catolice, românești și italiene cât și câteva cărți despre *Starețul Gheorghe dela Cernica și Mișcarea paisiană*, (București, 1999); *Sfânta Liturghie și Împărăția lui Dumnezeu* (București, 2000); *Experiența rugăciunii lui Iisus in spiritualitatea românească* (București, 2001), aceeași în limba italiană: *L'esperienza della preghiera di Gesù nella spiritualità romena*, (Vatican, 2002) și în curs de apariție *Una civiltà di stampo esicasta. Storia della spiritualità ortodossa romena dal IV al XX secolo* (Vatican). Toate aceste frumoase realizări științifice în baza unor studii strălucite la Teologia din Sibiu și la Universitatea Pontificală *"Sfântul Toma d'Aquino"* din Roma unde a trecut și doctoratul, continuate cu studii de bioetică la Universitatea Pontificală *"Sfântul Ioan din Lateran"* (Roma). Dintre aceste cărți, *L'esperienza...* a fost prezentată în una din cele mai prestigioase reviste ale lumii catolice care apare din 1852 la Roma, *La Civilta Catholica*.

Părintele oferă dela Roma și un exemplu de pastorație complexă, modernă și ne prezintă rezultatele căutărilor sale de câțiva ani reușind să interpună asupra activității pastorale una științifică - neodihna cărturarului - prin aducerea la lumină a mărturiilor existente din primele veacuri ale creștinismului.

Volumul este împărțit în două, fiecare dintre ele conținând scurte incursiuni istorice cu explicarea locurilor pe unde a început istoria creștină. Toate propunerile autorului sunt extrem de interesante și determină citirea volumului cu mare interes, care captează pe oricine. Și mai are o mare calitate această cercetare: bazându-se doar pe dovezile istorice autentice, înlătură toate *"poveștile"* care circulă fără nici un temei în lumea clericală sau laică neimplicată în aflarea adevărurilor istorice.

Volumul se deschide cu întrebarea tulburătoare: *Hristos a fost la Roma?* Deși răspunsul ar fi foarte simplu, autorul se angajează într'o prezentare clară a faptelor în baza unor dovezi științifice indubitabile. Plecând dela afirmația istoricului roman Suetoniu corelată cu citate biblice din *Faptele Apostolilor*, explică confuzia dintre folosirea termenilor de Chrestus și Christus. La urma urmei, totuși Hristos a fost prezent la Roma: prin mărturisitorii creștini! Următoarea căutare se referă la *urmele Apostolului Petru la Roma*. Nefiind intimidat de importanța subiectului, autorul enumeră dovezile patristice existente: Sf. Clement Romanul (88-97) al treilea succesor al lui Petru în epistola trimisă credincioșilor din Corint (96) vorbește de prezența acestuia la Roma. În afara mărturiilor cunoscute ale lui Ieronim, Eusebiu din Cezareea, Papias din Ierapolis, Clement Alexandrinul sau Sf. Irineu, autorul dezvăluie diverse locuri din Roma prea puțin cunoscute celor care nu au viețuit acolo. Este amintit în *Persecuția neroniană și arestarea lui Petru* (după Tacit), locul executiei Apostolului Petru și alte câteva privind detenția lui. În legătură cu aceasta din urmă pe locul unde a fost deținut în lanțuri este Biserica *San Piedro in Vincoli* și unde se păstrează, sub altar, într'o urnă cu pereții de sticlă, lanțul cu care a fost legat. În secolul I în acest loc se afla casa poliției unde erau aduși în prima fază cei care urmau să fie judecați. În altă Biserică *Santa Francesca Romana* se păstrează două pietre mari de formă concavă cunoscute sub numele de *"pietre apostolice"*, pe care ar fi îngenunchiat pentru rugăciune Apostolul Petru ca să risipească vraja lui Simon Magul.

Autorul ne poartă spre locurile unde și-a avut *Apostolul Petru la Roma* câteva din locuințele sale. Sau mai exact unde era îngăduit să poposească, unde celebrau Euharistia și ascultau cuvântul Evangheliei. Fiindcă creștinismul s'a răspândit până în cele mai înalte sfere politice ale timpului, în familiile aristocrate - unele botezate chiar de Sf. Petru - s'au găsit numele unora chiar în *Faptele Apostolilor* reușindu-se apoi localizarea lor la Roma. Astfel pe locul unde astăzi se ridică biserica *Santa Pudenziama* se afla palatul lui Caius Mario Pudente, bogat senator roman unde umilul pescar Petru a fost deseori oaspete. Aici ar fi hirotonit pe primii dintre succesorii lui: Linus, Cletus și Clement. Chiar Apostolul Pavel amintește între prietenii comunității din Roma pe Pudente (II Timotei, 4, 21). Casa lui a devenit o *domus ecclesiae*, o biserică domestică. Tradiția spune că prima biserică la Roma a fost tocmai aceasta, fiind cea mai veche *"parohie"* romană. Fetele senatorului erau și ele creștine și adunau trupurile martirilor suferind și ele martiriu. În Biserica *Santa Prassede* din apropiere există un puț în care surorile adunau sângele martirilor. O altă locuință a Sf. Apostoli Petru și Pavel la Roma a fost și casa soților Acvila și Priscila, astăzi ridicându-se acolo biserica *Santa Prisca*. În apropierea ei se poate vedea și astăzi un baptisteriu în care Petru a botezat-o pe Priscila.

Cu mare emoție, în 1953, caseta cu moaștele Apostolului Petru a fost dusă spre a fi supusă unui minuțios examen antropologic ceea ce s'a întâmplat în 1962. Rezultatul a fost comunicat de Papa Paul al VI-lea în 29 Iunie 1976 ca fiind ale lui Petru. Prin urmare, ne istorisește autorul, Împăratul Constantin, prin 315, a mutat moaștele învelite într'o purpură, doi metri mai sus de locul înhumării inițiale, în monumentul construit de el, *"zidul g"*, pentru a facilita inchinarea și a le feri de umiditate. Deasupra acestui monument, Papa Grigore cel Mare a construit altarul ce-i poartă numele, peste care Calist al II-lea (în 1123) și Clement al VIII-lea (în 1594) au mai construit două. Ele se află sub Basilica San Piedro, sub altarul lui Clement într'o urnă metalică frumos impodobită. Toate se completează prin inscripția *"Petrus eni"*, (*Petru este aici*) descoperită în dreptul *"zidului g"*. Revenind cu mai multe detalii, autorul afirmă că în secolul al II-lea s'a construit deasupra mormântului, un monument funerar cunoscut sub numele *"trofeul lui Gaius"*. Acest monument a fost înglobat în biserica construită de Constantin în prima jumătate a secolului al IV-lea, peste care Papa Grigore cel Mare a construit un altar. Chiar pe acest altar credincioșii ortodocși români trăitori la Roma au avut bucuria să participe la Sf. Liturghie săvârșită de sfințitul autor.

Este imortalizată prezentarea în detaliu a închisorii în care au fost întemnițați Sf. Apostoli Petru și Pavel - temnița Mamertinum. Convertirea celor doi soldați care-i păzeau, Procesus și Martinian cu apa care izvora din piatră (la rugăciunea lui Petru), a înlesnit posibilitatea de a fugi dar întâlnirea de pe drum cu Iisus - Quo Vadis? astăzi o biserică pe acel loc - l-a întors spre martiriu care s'a și întâmplat în prezența lui Nero într'un stadion chiar în Vatican așa cum mărturisește Tacit, în mijlocul unei mulțimi sângeroase. Dar până atunci Petru și Ioan, Apostolul și Evanghelistul au fost martori ai lui Hristos la Roma. Iar Ioan, căruia nu i-a lipsit curajul martiriului, a fost pus într'un cazan cu ulei încins din care a ieșit nevătămat - mărturie fiind templul *San Giovanni in Oleo* și mărturia lui Tertulian și Ieronim - abia după care a fost exilat la Patmos.

Un alt subiect extrem de interesant este dezbaterea asupra apariției primelor biserici la Roma cunoscutele *domus ecclesiae* unele chiar din epoca apostolică, puse la dispoziție de oameni înstăriți: casa lui Pudentius, a Aquilei și Priscilei. Autorul caută și documente păstrate, cele mai de preț fiind *Actele Martirice*, scrieri epigrafice, în vestigii arheologice sau acel *Liber pontificalis* din secolul al VI-lea. Din acestea rezultă că primul papă al Romei, Cletus (76-88) a hirotonit 25 de preoți iar papa Evarist (97-105) a recunoscut tot atâția tituli - parohii, ceea ce indica o viață creștină înfloritoare la Roma. După edictul lui Constantin (313) pe temeliile acestor case au fost construite primele biserici. Autorul enumeră nouă biserici cu origine preconstantiană. După care prezintă pe scurt situația vieții creștine din secolul al III-lea, începutul celui de-al IV-lea incluzând și persecuția lui Dioclețian. Era vremea bisericilor aflate în acele *domus ecclesiae* când creștinii nu aveau lăcașuri impunătoare sau locuri de închinare publice. Însă Papa Miltiade (311-314) a redobândit dela Maxentiu acele *loca ecclesiastica* confiscate cu 8 ani înainte. Sunt prezentate, în contextul legilor romane, nașterea celor mai vechi cimitire romane și catacombele fiind identificate până acum peste patruzeci de cimitire de diverse dimensiuni exemplificând cu cimitirul Domitilei unde au fost îngropați câțiva membri ai dinastiei Flavilor și care s'a dezvoltat apoi ajungând la 12 km de galerie. Și sunt încă multe catacombe și cimitire necunoscute. *Se pare* - afirmă autorul - *că Roma subterană este la fel de fascinantă ca și cea dela suprafață*, fiind îngropați în catacombe în jur de 750 de mii de creștini și un număr de 20 de mii de inscripții.

În partea a doua a volumului este prezentat locul unde Românii își au sediul la Roma - prin bunăvoința Bisericii Romane - un loc istoric de mare însemnătate pentru Biserica lui Hristos, locul de execuție a Sf. Apostol Pavel *ad Aquas Salvia*, într'o pădure de pini. Pe acest loc s'a construit o biserică închinată Apostolului cu numele de *Tres Fontanes* (Trei Fântâni). Cu dezinvoltura specifică unui istoric, Părintele autor ne trece prin întreaga istorie a locului unde s'a construit o mănăstire folosită, la început de cilicieni, apoi de benedictini, cistercieni, trapiști, tot aici având Sf. Bernard viziunea despre *"Santa Maria - Scala Coeli"*, sub a cărui altar se află osemintele a 10203 martiri (Sfântul Zenon și prietenii săi), soldați romani decapitați în persecuția lui Dioclețian. În biserică sunt cele trei fântâni care au luat naștere în clipa decapitării Apostolului când capul a săltat de trei ori. Iar în subsolul bisericii se păstrează o încăpere în care a stat Apostolul în noaptea dinaintea execuției. Printre izvoarele istorice găsim și *Martirologiul Ieronimian* și *actele sinodului dela Roma din 649*. Autorul nu uită să ne arate și împrejurimile acestui loc venerat, cu mărturiile arheologice, bisericile, inscripțiile, Arcul lui Carol cel Mare, unde a curs sângele Apostolului Neamurilor.

Este un mare dar să ai privilegiul de a trăi prin locurile cele mai sfinte ale creștinătății care devin cu atât mai copleșitoare cu cât ești în cunoștință de cauză cu cele întâmplate realmente pe aici. Eruditul monah, autorul de față, ne prezintă într'o limpezime cristalină locurile unde trăiește și unde simte apăsarea zdrobitoare a istoriei. Și cu mare emoție ne-o transmite și nouă. Autorul este un prolific scriitor și am îndrăzni să zicem model prin dimensiunea participării tinerilor intelectuali români preocupați de viața creștină autentică, - participă la sesiuni științifice din lumea catolică reușiind să convingă de autenticitatea unui monahism elevat, prin el însuși.

Salutăm frățește și cu mare bucurie spirituală reușitele fratelui nostru intru Hristos și avem nețărmurita bucurie să le avem și în viitor.

Pr.Gh.NAGHI

UN ISTORIC ROMÂN ÎN CANADA: NICHOLAS CONSTANTINESCU

Cultura românească cunoaște mulți autori care au scris și încă scriu despre istorie și numărul de volume dedicate acestei discipline este cu adevărat impresionant. Dar ceea ce ne lipsește sunt opere de istorie la nivel academic, stil apusean, în care autorul se duce direct la sursă, verifică toate faptele relatate, dă prioritate nu stilului ci materialului discutat și care tratează acest material în mod cărturăresc, nepărtinitor, în care datele pot fi verificate și autorul le redă cu desăvârșită probitate intelectuală. Astfel de istorici sunt rarisimi în România care, ieșind prea încet din atâtea decenii de istorie falsificată de ideologii politice, are mai multă nevoie acum decât oricând să studieze trecutul în mod onest și obiectiv.

O mare contribuție la istoria României ne vine dela un istoric relativ puțin cunoscut, Nicholas Constantinesco[1], profesor de istorie, pensionat, cu reședința în Ottawa, Canada. Deși pensionat, totuși, Constantinesco continuă să fie foarte activ în domeniul istoriei și a produs și publicat deja două lucrări la nivel academic universal. Prima, *"Romania on the European Stage, 1875-1880"*, a fost publicată de East European Monographs, în 1998; și a doua *"Romania in Harm's Way, 1939-1941"*, a fost publicată în 2004 tot de prestigioasa editură americană East European Monographs[2].

În prima carte *"Romania on the European Stage, 1875-1880"*, autorul tratează, în mod clar și obiectiv această perioadă crucială în istoria României. Tânărul stat român era confruntat cu o problemă fundamentală: cum să se scape de anacronica suzeranitate otomană și să-și făurească independența și suveranitatea fără a risca să piardă vreo parte din teritoriul său, sau chiar mai grav, să cadă sub jugul vecinului imperiu rusesc.

Lucrarea lui Constantinesco, bazată pe un studiu meticulos al surselor primare și secundare, ne prezintă un studiu fascinant al

Continuare în pag. 13

Marginalii La Mioriţa

Prof. Dr.Viorel Ţigu

Specialiştii în probleme de istoria literaturii operează cu date şi izvoare mai puţin cunoscute publicului larg, de strictă specialitate, clădindu-le când cu o logică fermă, când lăsând o portiţă pentru mai puţin fermul *"ar fi posibil"*. Dar cum spunea cineva că nu tot ce este logic este adevărat (sau invers), poate, zic poate, nu ar strica ca problema genezei Mioriţei să fie privită şi dintr'un alt unghi (sau punct de vedere) a celui care s'ar încumeta să spună că ea a *"început"* înaintea transhumanţei, a început din pierdute şi vechi timpuri la poalele muntelui COGAIONON, muntele sfânt al Dacilor.

În acest sens trebue să plecăm dela însăşi afirmaţia: *"Balada (ori colindul) s'a născut plecând dela un fapt real"*. Timpul a şters amănuntele întâmplării, circulaţia a eliminat din cuprinsul baladei elementele concrete legate de un anumit timp şi de un anumit loc[1]. Într'adevăr geneza baladei a plecat dela un fapt real, dar, după opinia noastră, nu cel, sau cele, ce se vehiculează în literatura de specialitate, legat strict de viaţa păstorească încadrată (ori flancată) de *"probleme economice"*. Ciobanii, mioarele şi presupusul motiv (material) de ucidere se conturează, în cazul punctului nostru de vdere, ca un pretext, iar balada devine un ecou al unor vechi practici a populaţiei băştinaşe de pe aceste meleaguri, ceea ce face să crească în valoare, deoarece prin ea răbufnesc rezonanţele străvechi ale etnicului nostru.

Dacă timpul a şters amănuntele întâmplării, tot acesta a conturat esenţa, supraconcentrând-o pe o linie compoziţională precisă, căreia i s'a pus de-a-lungul veacurilor un înveliş specific zonelor folclorice ale ţării. Nu ni se pare lipsită de semnificaţie afirmaţia specialiştilor că versiunea *"Colindă"* a baladei Mioriţa, din zona Transilvaniei, poate fi mai veche. Cercetătorii spun de data aceasta *"poate"*, dar vechimea colindei este mai mult decât o certitudine. Se poate susţine că Ideea Genezei Mioriţei are o vechime ce se măsoară în milenii, punct de vedere enunţat şi de N. Densuşeanu, dar nu ştim în ce măsură a putut fi demonstrat la vremea respectivă. Ceea ce dorim noi să arătăm este, poate, nu o argumentare care să răstoarne demonstraţiile istoricilor literari, ci ceea ce este astăzi o necesară subliniere - existenţa pe acest teritoriu a unei permanente continuităţi istorice, culturale şi spirituale.

Pe la sfârşitul secolului al II-lea e.n., Clement Alexandrinul spunea următoarele: *"De voieşti să te iniţiezi în misterele Coribanţilor află că aceştia **au ucis pe cel de-al treilea al lor frate**, au înfăşurat capul mortului într'un zăbranic de purpură, după ce l-au dus pe un scut de aramă, încunună̆ndu-l, îl îngroapă. Şi preoţii lor Anactotelesti, **numind pe Coribanţi CABIRI**, numesc şi misterul cabiric"*[2]. În rândul populaţiei traco-frygiene, s'a născut o idee care se întrupă în cultul cabirilor. Această doctrină cabirică s'a rezumat în dogma mântuirii naturii prin moartea zeului principal, căreia veneau să i se adauge periodica lui reînviere şi apoteozare. Soarele ucis de cei doi luceferi - de seară şi de dimineaţă[3].

Încă din secolul IV î.e.n., în Peninsula Balcanică, tineretul era iniţiat în misterele Cabirice, iniţiere ce mergea în a arăta o dragoste cu mult mai mare pentru unul din Cabiri, lucru ce se vede şi pe monedele macedonene bătute pe timpul imperiului roman, dela Claudiu încoace[4]. Femeia din grupul lor este Rheea, care îşi recrutează, după Nonus Panopolitanul, primii soldaţi dintre Cabiri. Aceştia nu erau altceva, după spusele unui grămatic al lexicului lui Gude, după mărturia lui Strabon, Aristid, ori după dovezile date de monedele insulei Samotrache, decât *"genii în serviciul Rheei"*[5]. *"Marea zeiţă"* face parte, fără îndoială, din marele Panteon al celei mai primitive umanităţi. Domnise în tot neoliticul şi eneoliticul Daciei şi urme ale cultului său trăiau încă pretutindeni în ţinutul tracic. Dela început ea a fost privită ca *"mamă a zeilor"* şi adorată sub multe şi diferite nume. În Creta, urmele cultului său sunt mai vechi de 3500 de ani. Este străvechea Rheea-Cybela **stăpâna munţilor** şi a peşterilor. Sacrificiul omenesc, ceea ce priveşte cultul său dela Dunăre şi din Rusia meridională, pare să fie un produs local, preindoeuropean, ale cărei reminiscenţe se văd în cultul lui Zamolxis[6].

Cultul Cabirilor provenea din Troia. Ca şi Dacii, pedeştri sau călări, călăreţii cabiri de pe monumente au mantia scurtă şi prinsă cu o fibulă pe umeri. Figurile feminine ca şi femeile dace, poartă chiton şi deasupra himetion, în care se înfăşoară ca într'o vastă maramă. Dacă cabirii ar fi fost zeităţi străine pe malul Istrului, deci zeităţile altor popoare atunci de ce să le vină ideea Romanilor de a înălţa numai în Dacia asemenea monumente şi de a înveşmânta figurile de pe dânsele cu haine dacice?[7]. Aşa dar cei doi fraţi Cabiri au pe al treilea frate, acesta renaşte şi adoraţia lui creşte până ce pune în umbră pe ceilalţi doi. Acest fapt al omorului il găsim şi în legenda lui SABAZIUS, care trece din Tracia, prin intermediul sectei orfice, pentru a forma începutul legendei lui Dionysos Zagreus[8]. **La Cabiri găsim nota fundamentală a cultului: omorul unuia din fraţi de către ceilalţi doi - lucru ce nu-l mai întâlnim la popoarele din jur**, decât la cultul zeului trac Sabazius, care şi el este sfâşiat de Titani, fraţii săi. De fapt însăşi Strabon afirma că ritualul cultului lui Sabazius şi cel al Cabirilor din Samostrache erau întrutotul asemănătoare[9].

Triada Cabirică (Axieros, Axiokersa, Axiokerson) aveau puteri depline peste **cer, pământ şi apă**. Cultul luminii, al soarelui, care dacă la Greci se petrecea în jurul lui Apollo, dominat de frumuseţea formelor, la Traci, cultul apare mai barbar, mai neomenos - omorul, patricidul. **Ideea morţii premature, omorîrea din invidie de către fiinţe ce-i stau alături, care e plâns şi cântat cu grijă de o fiinţă femeiască (Rheea ori Cotty - zeiţa Tracilor Edoni, n.n.) ce-l iubea - ca mamă ori soţie, se pare că este fundamentul religiei naturaliste traco-frygiene**[10].

Atât Dioscuri cât şi Cabirii au avut o origine ariană comună, care a înlesnit identificarea lor. Deci mitul Cabiric era format din două scene caracteristice: uciderea unui frate de ceilalţi doi, însoţită de jeluirea femeii şi întâlnirea în lumea Infernului a celor trei fraţi, la o tainică cină, care determină învierea. Munţii şi colinele au avut din totdeauna ceva atrăgător pentru oameni. Prin munţii Traciei, Orfeu a plâns pe Euridice, Hera a fost adorată pe muntele Acha, iar Zeus pe muntele Lyceu. Noi am avut Cogaiononul, muntele sfânt, care ca simbol întruchipa spiritualitatea, iar ca o rezonanţă de lait motiv avem în colindele şi poveştile noastre - munţii. *"Pe munţii cei mari, merg trei păcurari"*[11].

Ca o amintire a faptului că Rheea recruta primii soldaţi dintre Cabiri, se pare că au rămas tot în colindele Transilvaniei câteva cuvinte, dar semnificative: *"...Cu fluiera la cap şi lancea la picioare..."* ori: *"...Păcurar cu lancea, dă-ţi oile-ncoace"*[12]. În ceea ce priveşte *"nunta mortului"*, se pare că este analoagă cu **ospăţul Cabiric**, ipoteză la care ne conduc şi cele două ospeţe mistice ale lui Vicenţiu şi Vibiei reprezentate pe pereţii catacombei frygiene din cimitirul lui Pretextat.

Prin fiecare creaţie populară românească răzbat rezonanţele arhaice ale unor practici ale strămbunilor noştri, prin fiecare creaţie a neamului nostru, răzbate permanenta spiritualitate a etnicului traco-getodac, împletită organic în plaiul acestei ţări. Şi pentrucă poporul, acest imens tezaur de înţelepciune, a ştiut ce să asimileze şi cum să le adapteze cerinţelor vieţuirii sale, a creat, în epoca transhumanţei bocetul mioritic şi apoi colinda, ca o aducere aminte a timpurilor când se plângea lunga agonie şi moartea vegetaţiei în cinstea Rheei sau *"Marei Zeiţe"*.

NOTE:

[1] Fochi, A, **Mioriţa**, Ed. Academiei R.P.R., Bucureşti, 1964, pag. 531.
[2] Antonescu, T., **Cultul cabirilor în Dacia**, Bucureşti, 1889, pag. 33.
[3] Ibidem, pag. XII-XIII
[4] Ibidem, op. cit. pag. 34
[5] Ibidem, op. cit. pag. 37-38
[6] A. Nour, **Credinţe, rituri şi superstiţii getodace**, Bucureşti, 1941, pag. 18-19, 20.
[7] T. Antonescu, op. cit. pag. 74-75.
[8] Ibidem, op. cit. pag. 108
[9] Ibidem, op. cit. pag. 110
[10] Ibidem, op. cit. pag. 126
[11] A. Fochi, op. cit. pag. 649
[12] Ibidem, op. cit. pag. 648, 926

BIBLIOGRAFIE

1. Antonescu, Teohari, **Cultul cabirilor în Dacia**, Bucureşti, 1889.
2. Bogdan, Ion, **Cogaionon the "holy mountain" of Dacia**, Ed. Nagard, Milano, 1976.
3. Fochi, Adrian, **Mioriţa**, ed. Acad. R.P.R., Bucureşti, 1964.
4. Genet, Louis, et. Boulanger, Andrè, **Le gènie grec dans la Religion**, Paris, 1932.
5. Gheorghe, Ion, **Cultul Zburătorului**, Ed. Eminescu, Bucureşti, 1974.
6. Hirt, H., **Die Indogermanen, Ihre Verbreitung, Ihre Heimat und ihre Kultur**, Strassbourg, 1905.
7. xxx **Legende mitologice**, Ed. Albatros, Bucureşti, 1972.
8. Kazarov, G.I., **Beiträge zur Kulturgeschichte der Thzaker**, Sarajevo - 1916.

UN ISTORIC ROMÂN ÎN CANADA: NICHOLAS CONSTANTINESCU

Urmare din pag. 12

eforturilor neîncetate ale statului român de a-şi menţine integritatea teritorială, de a se detaşa treptat de suzeranitatea titulară a Porţii (Turcia) şi de a nu se implica în războiul ruso-turc în 1877. Totuşi nici unul din aceste obiective nu a putut fi atins în întregime şi nici la timpul cuvenit. Contrar intenţiilor lor şi contrar raţionamentelor bine întemeiate, Românii au devenit implicaţi în acest război de partea Rusiei. Turcii au pierdut războiul, dar Ruşii victorioşi au violat integritatea teritorială a României cerând şi obţinând jumătatea sudică a provinciei Basarabia; Românii şi-au proclamat independenţa în Mai 1877, a fost însă abia în 1880 când marile puteri au acordat acceptarea diplomatică a statului român, care astfel a devenit un factor independent pe scena Europei.

În a doua carte, *"Romania in Harm's Way, 1939-1941"* Constantinesco tratează gravele, ireductibilele şi insolubilele dificultăţi ameninţând statul român în această perioadă. Ocupând o poziţie geografică strategică în care interesele Reichului German şi ale Uniunii Sovietice se intersectau, şi posedând bogate resurse economice, România este prinsă între ambiţiile acestor mari puteri. Pactul realizat de aceste două mari puteri agresive în August 1939 a cauzat României pierderi teritoriale de nepreţuit, cedate vecinilor din Est, Vest şi Sud, precum şi mari convulsii interne care au condus la dictatură. Neînţelegerile între aceste două puteri, un an mai târziu, împreună cu o promisiune dela Germani de a recăpăta unele din teritoriile pierdute, au obligat România în Iunie 1941 să se alăture puterilor Axei în campania lor militară împotriva Uniunii Sovietice.

Ceea ce caracterizează opera lui N. Constantinesco este impresionanta probitate intelectuală şi extrema capacitate de muncă şi cercetare minuţioasă şi directă a surselor istorice existente. Redarea veridică a faptelor, dar şi stabilirea relaţiilor între evenimente, între cauză şi efect, între propagandă şi date veridice, necesită nu numai un efort intelectual, dar şi un proces specific de evaluare şi interpretare.

Constantinesco totdeauna caută să trateze pe protagonişti aşa cum se vedeau ei înşişi, interpretând atitudinile lor şi considerând eşecurile şi succesele lor conform standardelor perioadei respective şi în contextul felului de viaţă în care se trăia atunci.

Scriitoarea canadiană Margaret Atwood exprima un adevăr în lucrarea ei, cunoscută sub numele de *The Handmaid's Tale*, când spune că: *"trecutul este un întuneric enorm plin cu ecouri"*, ca *"voci ne parvin de acolo; dar mesajul lor este afectat de obscuritatea genezei din care provin; şi indiferent de eforturile depuse, nu putem să le descifrăm totdeauna în mod precis, în lumina mai clară a zilelor noastre"*.

Din acest punct de vedere lucrările lui Nicholas Constantinesco se găsesc la acel nivel academic comparabil cu cele mai bune lucrări din Occident. Ele sunt bazate pe cercetări temeinice, ducându-se direct la surse, cercetări la care N. Constantinesco a dedicat ani de zile, realizând o operă de o indiscutabilă deontologie profesională.

Recomandăm călduros aceste două lucrări tuturor celor interesaţi în istoria României aşa cum a fost, scrisă de un istoric dedicat şi onest.

F.I. Dworschak[3]

[1] Adresa: niconsta@storm.ca
[2] Ambele pot fi obţinute prin Amazon.ca pe Internet
[3] Adresa: francisdworschak@rogers.com

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI Culegere de Zahu PANĂ	$ 20
DIN ŢARA LUI CAIN de Dumitru PHILIP	$ 20
ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA de Aurel S. MARINESCU	$ 20
O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC de Aurel S. MARINESCU	$ 20
MĂ APLEC PESTE ANI de Aurel S. MARINESCU	$ 20
ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA de Aurel S. MARINESCU	$ 20
PITEŞTI, de Dumitru BACU	$ 20
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) culegere de texte	$ 15
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI de Petru GHEORGHEONI	$ 10
ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN de Nicolae CIACHIR	$ 20
CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI de Nicolae CIACHIR	$ 15
ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE dela Pacea Vestfalică (1648) până în contemporniitate (1947) de Nicolae CIACHIR	$ 20
SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME de Radu GYR	$ 15
POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE de Nichifor CRAINIC	$ 10
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE de Nicolae DIMA	$ 10
EXIL-OAMENI şi IDEI de S CONSTANTINESCU	$ 10
FÂNTÂNA LUMINII, poezii de Dumitru ICHIM	$ 10
CU ACUL PE SĂPUN, poezii de Zahu PANĂ	$ 15
LA PORŢILE DISPERĂRII de Floria BAŢU-ICHIM	$ 10

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE by Alx. CREŢIANU	$ 20
A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON	$ 30
JOURNEY TO FREEDOM by Nicholas DIMA	$ 20
THE ANTI-HUMANS (Piteşti) by D. BACU	$ 20
RED HORIZONS by Ion Mihai PACEPA	$ 20
PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comuniet Romania by Leonard KIRSCHEN	$ 20

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela
Dl. Tudor Murgoci
39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. N2B 1T1

În duh şi adevăr

PĂRINTELE IOSIF TRIFA

Sergiu GROSSU

S'au împlinit, în luna Februarie, 66 de ani dela trecerea în veşnicie a preotului ortodox Iosif Trifa, întemeietorul mişcării religioase *"Oastea Domnului"*, pe care fiii săi duhovniceşti îl numeau - lăcrămând de dragoste, admiraţie şi recunoştinţă - *"pasărea măiastră"* a ortodoxiei româneşti.

Cutremurat de decadenţa spirituală a poporului dela poalele Carpaţilor şi de formalismul vieţii bisericeşti, profund conştient că, de fapt, chipul mutilat al societăţii oglindea, chipul Bisericii sale, care şi-a pierdut prestigiul de odinioară, devenind o instituţie statică, anchilozată de excesive atitudini confesionale, comodă şi satisfăcută de poziţia sa privilegiată, vajnicul preot transilvănean nu se va sfii să pună degetul pe rană, arătând în ce constă răul (un rău care, din nefericire, domină şi astăzi viaţa bisericească, fără ca ierarhii B.O.R. să dea vreo importanţă acestui fenomen dureros de involuţie spirituală): ***"Nu este destul ca în mijlocul fiecărui sat să stea o biserică, iar oamenii să meargă Duminica la crâşmă"***. Despre creştinii cei dintâi ne spun Scripturile că ***"petreceau în învăţătura apostolilor, în legătura frăţească, în frângerea pâinii, în rugăciuni; în toate zilele erau în biserică, lăudând pe Dumnezeu, şi era una sufletul şi inima lor"*** **(FAPTE, 2.41-47)**. De aceea era atâta putere în viaţa lor. De unde concluzia: ***"Biserica este - şi trebue să fie - o Biserică vie, o Biserică învăţătoare şi luptătoare contra răutăţilor şi păcatelor"***.

Părintele Iosif Trifa era, de altfel, de multă vreme nemulţumit de cei dintâi ani de preoţie la ţară. Ori de câte ori citea Sfânta Scripturâ, găsea un loc care, parcă, dojenea şi-l făcea să se ruşineze. De pildă, versetele acestea din proorocul Isaia: ***"Toţi păstorii lui Israel sunt orbi, fără pricepere (...), aiurează, stau tolăniţi şi le place să doarmă"*** **(ISAIA, 56.10-11)**. Iată dece, în cartea sa ***"Munca şi lenea"***, el mărturiseşte, fără nici o urmă de ipocrită smerenie: ***"Cuvântul lui Dumnezeu mă târa şi pe mine în faţa acestei judecăţi. Eram şi eu un păstor leneş. Şi atunci m'am ridicat şi am zis: Doamne, eu nu mai pot suferi această mustrare! Ajută-mă să mă trezesc şi să întru cu adevărat în lucrul Tău!"***.

Într'o altă carte, ***"Să creştem în Domnul"***, spovedania lui pare şi mai categorică, subliniind cu cuvinte de foc dualitatea unei trăiri naturale, lumeşti: ***"Mulţi ani am fost şi eu un om lumesc. Chiar ca preot la ţară, eram într'o bună parte un om lumesc. Trăiam şi eu în judecata nebună că sunt preot numai când sunt îmbrăcat în haine de slujbă, încolo sunt şi eu un om, ce trebue <să-mi trăiesc viaţa>. Această cumplită judecată, care (durere!) se mai menţine şi azi, mă împărţea în două: în omul dela altar şi în celălalt, de prin sat şi de pe la petreceri. Ce nebunie! Lumina era pusă să locuiască împreună cu întunericul. Slăvit să fie Domnul că nu m'a lăsat să pier în această nebunie de suflet pierzătoare. Am început să mă trezesc la o viaţă nouă..."***.

Această ***trezire***, această înnoire indispensabilă, această regenerare duhovnicească o visa, o aştepta, o dorea cu neastâmpăr tânărul preot şi pentru ţara lui, pentru *"România Mare"*, abia scăpată din lanţurile unei robii seculare, dar căzută într'o altă robie, mai gravă şi mai umilitoare, pentrucă poporul român şi-a stricat ***"năravurile şi purtările"***. În numărul 1 al gazetei *Lumina Satelor*, pe care o redacta la Sibiu părintele Trifa scria cu amărăciune: ***"Prin vânturile şi furtunile pline de otravă, ni s'a înveninat credinţa, ni s'a pierdut dragostea şi ni s'au umplut sufletele de otrava păcatului. O vedem această otravă, o simţim pe toate drumurile şi ne întâlnim cu ea. Ea este aceea care a golit bisericile de oameni şi sufletele de credinţă"***.

* * *

Ca să înţelegem mai bine de ce a fost atât de necesară apariţia Oastei Domnului în cadrul Bisericii ortodoxe, vom face apel la gândurile luminoase şi înţelepte ale scriitorului creştin Al. Lascarov-Moldovanu, care un timp a făcut parte din aşa-zişii *"ofiţeri"* ai Părintelui Iosif şi n'a trecut de partea mitropolitului Nicolae Bălan decât mai târziu, după aprobarea caterisirii de către Sf. Sinod. După scriitorul de mai sus, viaţa creştinilor ortodocşi se mărginea, înainte de înfiinţarea Oastei Domnului, la ascultarea sfintei slujbe şi la frecventarea periodică a bisericii, ocazionată de botezuri, cununii, înmormântări, stâlpănii şi acatiste. În felul acesta, viaţa în biserica Domnului devine o simplă formalitate. Duminica, după liturghie, biserica se închide şi se deschide abia Duminica viitoare, sau la vreo sărbătoare oarecare. Se trăieşte prea departe şi prea mult despărţiţi de biserică, în loc ca biserica să constituie ***"un cort larg care să umbrească întreaga noastră viaţă"***; în loc ca între biserică şi viaţa credincioşilor să existe un ***"şuvoi neîntrerupt de legătură duhovnicească, fără oprire, fără amestec, fără întunecare..."***.

Să urmărim, şi în continuare, gândirea lui Lascarov-Moldovanu, înflăcăratul ortodox, pe care-l ascultam la strângerile ostăşeşti dela biserica Sfânta Ecaterina, din preajma anilor 1948-1949, şi pe care nimeni nu-l putea învinui că, dând în vileag slăbiciunile observate de el în bisericile noastre ortodoxe, era un adversar sau un duşman al Bisericii: ***"Ei bine, rostul acesta şi l-a luat, printre altele, sfânta ostăşie Oastea Domnului, care vreme de atâţia ani, a stat şi stă în slujba Bisericii, unealtă supusă a ei şi întru toate ajutătoare, pentru ca lucrarea Bisericii în suflete să fie mai adâncită, cât mai vie şi cât mai neîntreruptă. Să nu mai fim credincioşi ai Bisericii, numai cât stăm în faţa altarului, la vremea sfintelor slujbe, socotind că prin aceasta ne-am făcut întreaga datorie, ci să simţim peste tot îndatorirea de a trăi aşa, ca şi cum necontenit am fi în faţa altarului, în lupta făţişă şi nedespărţită împotriva păcatului"***.

* * *

Ceea ce a reproşat părintele Iosif Trifa Bisericii, din care făcea parte, este superficialitatea slujirii, starea de indiferenţă duhovnicească a preoţimii, vina că nu *"arde"*, că-i lipseşte *"focul"* vestirii Domnului şi Mântuitorului Iisus Hristos. ***"Nu se poate tăgădui faptul că în Biserică s'a neglijat şi se neglijează <partea Mariei>, latura misionară, trezirea sufletelor şi convertirea lor la o viaţă nouă*** (scria el în revista ***Ostaşul Domnului***, n-rul 1/1937). ***Aproape toată activitatea Bisericii şi a preoţilor se apleacă spre <Marta>, spre partea administrativă, gospodărească, formalistă. A slăbit partea cea adevărată; marea luptă spirituală pentru trezirea şi renaşterea păcătoşilor la o viaţă nouă"***. Adăugăm câteva rânduri şi din celebra sa carte *Focul cel ceresc*: ***"Ne plângem mereu că se golesc bisericile, că nu mai merge lumea la biserică. Eu însă cutez să zic*** - accentua părintele - ***că nu vine lumea la biserică din pricină că nu <arde>. Oriunde <arde> - bisericile sunt pline. Oriunde slujitorul Domnului-preotul <arde> şi aprinde, bisericile sunt pline"***.

Pentru *"gornistul din Sibiu"*, pentru trâmbiţaşul Domnului, chemat, cum o spune el-însuşi, dela ţară şi adus la Sibiu ca să sufle ***"din trâmbiţă, în faţa primejdiei"***, pentru un astfel de apostol al ortodoxiei din ţara noastră, ***Biserica este chemată să ardă***, să aprindă *"cunoştinţa"* de Dumnezeu de-a lungul şi de-a latul României, deoarece ***"fără această cunoştinţă*** (îi plăcea lui să insiste) ***nici Biserica în care slujesc, nici tainele pe care le administrez n'au puterea pe care trebue să o aibă.*** (...) ***Falimentul creştinismului este o Biserică fără Hristos, iar culmea falimentului este o Taină fără Hristos. Când fiii Bisericii în care slujesc îl cunosc cu adevărat pe Iisus cel Răstignit, acolo e Biserica cea vie, care lucrează şi face adevărate minuni"***.

* * *

Viziunea strategiei spirituale, propusă - prin mişcarea Oastea Domnului - Bisericii ortodoxe, nu putea să nu atragă, încetul cu încetul, împotrivirea îndârjită a unei anumite preoţimi şi ierarhii, nemulţumite de creşterea vertiginoasă a ***"vântului de primăvară religioasă"***, stârnit de un modest şi umil duhovnic, născut în ziua de 3 Martie 1888, în satul Certege din judeţul Turda. Rolul predominant al părintelui Iosif Trifa înspăimântă pe mitropolitul Nicolae Bălan care, ros de invidie şi greşit sfătuit de o mână de preoţi în dezacord cu duhul

→

TABLETA LUNII

MICUL BOTEZĂTOR

Într'o zi Dumnezeu, binecuvântat să fie numele Lui din veac şi până'n veac, a venit la Munte. *"Munte, i-a zis după o îndelungată tăcere, dă-mi şi Mie unul din cele şapte izvoare ale tale."* Muntele încremeni la o asemenea neaşteptată cerere din partea Vecinului. Apoi, zburătăcindui-se gândul, grăi către Domnul - Savaotul Munţilor: *"Doamne al Puterilor, noi care pe altul nu-l ştim, Izvorule al izvoarelor, pre care din izvoarele mele le vrei?"* Şi Muntele începu să-i repete lui Dumnezeu, binecuvântat să fie numele Lui din veac şi până'n veac, izvor după izvor, fiecare blagoslovenie după fiecare blagoslovenie, aşa cum i se dăduse fiecărui izvor din cele şapte la naştere: *"Pe care îl vrei Doamne"? "Pe cel mai mic"*, răspunse scurt Dumnezeu, binecuvântat să fie numele Lui din veac şi până'n veac. *"Dar, Doamne, acesta e cel mai prostuţ*, răspunse Muntele, care iubea ca pe lumina ochilor pe ultimul născut. *Alege pe care vrei dintre ei şi va fi al Tău, dar nu-mi răpi tocmai pe acesta - bucuria bătrâneţilor mele! Doamne, toate izvoarele mele sunt lauda Ta, nu ruşina părul meu alb. Acest prunc al jertfei cerute nu are nici măcar un nume de botez. Vrei Tu să fii naşul lui? Desigur că nu". "Desigur că da,* răspunse Dumnezeu, binecuvântat să fie numele Lui din veac şi până'n veac, *de azi înainte finul meu se va numi Micul Botezător."*

Dis-de-dimineaţă Muntele luă de mână pe Micul Botezător şi îl duse până în vârful plaiului, îi sărută toate apele, dedicându-l Prea-Înaltului-Stăpân-Peste-Abisuri: *"A Domnului este pământul, Micule Botezător, lumea şi toate izvoarele ursite din cuvântul Lui. Mergi în pace fiul meu, până când norii te vor aduce din nou în braţele mele!"*

După plecarea Muntelui, printre teii înfloriţi apăru Bătrânul cu faţa strălucindă ca a soarelui iar veşmintele lui erau albe ca zăpada *"Pace ţie Micule Botezător!"* Izvorul, care abia împlinise 12 ani, a îngenunchiat la picioarele Lui, sărutându-i mâna iar Dumnezeu, slăvit să fie numele Lui din veac şi până'n veac, il ridică îmbrăţişându-l: *"Binecuvântarea Iordanului să fie peste tine, harul Sfântului Duh să te lumineze şi să-mi aduci din nou lumea întru învierea Fiului Meu."* Apoi l-a îmbrăcat pe Micul Botezător cu un stihar alb ca al îngerilor din ceruri şi în mână i-a pus sceptrul de lemn al Marelui Botezător. Teii se învolburară ca norii şi Bătrânul dispăru prin mireasma de tămâie a florilor de tei.

Cât de frumos era Micul Botezător! Părul blond cu cârlionţi de aur îi cădea pe umeri ca unui voievod din icoane, ochii albaştri erau dureros de adânci ca nişte ceruri de vară. Îl iubeau turturelele odihnindu-se pe umerii lui, peştii se jucau cu el, racii îl făceau să râdă când imitau mersul *"victorios"* al istoriei, iarba îi cădea la picioare, iar florile îl chemau la nunţile lor.

În prima zi Micul Botezător adună toate apele într'un sobor şi au sărbătorit naşterea curcubeului dela marginea împărăţiei neamurilor de ape: *"Tu să fii aşezământ picioarelor Lui! După numele tău să se cioplească grinzile şi căpriorii cerului!"* Apoi, până spre seară, îşi chivernisi timpul să-şi îndeplinească toate datoriile de botezător. Trecu prin poiană: *"Ale Domnului să fie toate pădurile, stejarul alb să vă împărăţească şi teiul rusalin să fie apostolul vostru!"* Înmormântă o veveriţă rugându-se pentru ea că a murit nespovedită, neîmpărtăşită şi fără lumânare. Un greier sări din cântec şi era cât pe ce să se înnece. Doi fraţi nori au început să se certe, să se omoare cu topoarele scăpărând scântei de-a lungul cerului şi a trebuit să-i împace. *"Doamne, greu e să fii Botezător! A trecut ziua şi fără să vreau Ţi-am îngropat talantul. Ce pot să fac acum?"* A început să culeagă de pe ape zodiile stelelor care sub ursita nopţii deveneau diamante sălbatice în străluciri şi nebănuite zvârcoliri ale luminii pe fiecare muche. Era târziu. Clopotele vecerniei, ca o lumânare sonoră, au ars până la ultima tăcere.

Micul Botezător îşi plecă genunchii de seară sub cupola de altar a unei sălcii: *"Doamne, toată ziua de azi nu am făcut nimic să fiu sfânt, dar poate, de asemenea, nu am făcut nimic împotriva voii Tale să fiu păcătos. Totuşi cerurile mele sunt pline de nămol, iar adâncurile de lumină mă dor la pârleazurile ispitelor spre haos."* Atunci Dumnezeu, slăvit să fie numele Lui din neam şi până'n neam, sărută pe frunte pe Micul Botezător, norii îi aşternură patul, luna îl acoperi până la ultimul murmur psalmodiat pe piatră. Când adormi Micul Botezător se făcu loc pentru visele lui. Era atât de linişte şi atâta pace că se auzea cum Dumnezeu, slăvit să fie numele Lui din neam şi până'n neam, despărţea cu migală razele de borangic ale luminii încălcite prin spinii întunericului.

Şi a fost seară şi a fost dimineaţă... Şi a fost şi ziua întâi pentru Micul Botezător.

Dumitru ICHIM

lucrării, reacţionă fără milă, pentru a lovi moralmente în conducătorul Oastei Domnului. El puse la cale monopolizarea tipografiei - rod al muncii şi al sacrificiului material al preotului *"recalcitrant"* - de către arhiepiscopia Sibiului. Drept consecinţă a refuzului său categoric, îi fu dat părintelui să se vadă acuzat de afacerism, de fraudă şi, în cele din urmă, de vina *"schismatică"* a ***neascultării***, concretizată în actul Sf. Sinod de caterisire. Deşi părintele Iosif şi fraţii din conducerea mişcării şi-au dat toate silinţele să aplaneze conflictul, solicitând pace şi îngăduinţă, deşi s'a propus Mitropoliei din Sibiu, de cinci ori, să se facă un mare Sfat al Oastei Domnului, în care să se pună la punct chestiunile care priveau bunul mers al lucrării duhovniceşti, ***nici o înţelegere n'a fost posibilă***: părintele devenise ***Dl. Iosif Trifa***.

Nu s'a ţinut cont că, prin această înverşunată atitudine ecleziastică, se stingeau, cum scria preotul caterisit, ***"ceea ce este fiinţa, viaţa şi biruinţa mişcării ostăşeşti: voluntariatul ei, duhul ei, spiritualitatea ei"***. Mai de preţ se vădeau a fi, în ochii celor mari, preoţii care făceau politică militantă sau aveau vădite deficienţe morale, întocmai unui protopop din oraşul Dej care, într'o adunare a Oastei, sugera să se deschidă un restaurant, în vederea colectării de fonduri băneşti...

Hărţuit de ierarhii Bisericii şi înlăturat din sânul preoţimii ortodoxe, părintele Iosif Trifa ***"a adormit în Domnul"***, aşa cum anunţa *"ediţia specială"* a foii ***Glasul Dreptăţii***, în noaptea spre dimineaţa zilei de 12 Februarie 1939. S'a stins în locuinţa sa din Aleea Filosofilor 18, din Sibiu. S'a stins ca o lumânare care luminează, consumându-se. S'a stins cu privirile aţintite la Iisus şi profund preocupat de viitorul Oastei Domnului. ***"Când voi trece din lumea aceasta*** - scria părintele Iosif de pe patul său de boală -, ***voi ţinea ridicată sus solia ce o am dela Domnul. Iar când veţi desface această solie, veţi afla cuvintele Lui: <Îndrăzniţi, căci Eu am biruit lumea. Nu vă temeţi, căci Eu sunt cu voi până la sfârşitul veacurilor>. Domnul a pornit această mişcare şi El va avea grijă de ea. Aceasta este ultima mea solie, scumpii mei fraţi ostaşi"***.

A fost înmormântat Marţi 15 Februarie, la cimitirul Central din Sibiu, după ce în prealabil, la ordinul mitropolitului Bălan, rămăşiţele pământeşti ale sfântului slujitor au fost dezbrăcate de haina preoţească, pe marginea gropii, sub rafalele unei ploi reci de iarnă. O mare nesfârşită de credincioşi din peste 200 comune şi oraşe, din 40 de judeţe, şi-au luat rămas bun dela ***"gornistul"*** lui Dumnezeu, care i-a trezit la o viaţă nouă cu Hristos şi le-a arătat lumina unui strălucit răsărit duhovnicesc prin Oastea Domnului.

Să-l ascultăm, repetându-ne, de dincolo de lespedea mormântului său provizoriu, cuvintele rostite la înmormântarea celui mai apropiat colaborator al său, preotul Vasile Ouatu, decedat numai cu un an în urmă: ***"Tu pleci acum la Domnul şi Stăpânul Oastei noastre. Spune-I Domnului Iisus, dragă Vasile, că noi luptăm înainte. Spune-I că suferim, dar luptăm înainte. Spune-I Domnului Iisus că ne-ai lăsat în Biserica Lui şi aici vrem să rămânem. Ca odinioară tânărul Samuil, noi ne-am trezit în Biserică şi în Biserică vrem să rămânem, în Biserică vrem să luptăm, pentru Biserică vrem să ne jertfim, ca să avem Biserica Lui cea vie, cea luptătoare, cea biruitoare, cea curată şi fără pată..."***.

Ipotezele anilor '90 se confirmă!

PRINCIPALUL CAL TROIAN SE ÎNTOARCE

Col (r) Marin PÂRVULESCU

Potrivit scenariului general al evenimentelor demarate acum 15 ani urma ca **tranziţia către capitalism să se afle sub controlul aceloraşi instituţii ale fostului stat comunist**, având însă de această dată în fruntea lor reprezentanţi ai eşalonului 2 ai nomenclaturii centrale şi locale.

Numai că plecând dela ipoteza falsă a *"prăbuşirii comunismului"* **opoziţia anti-comunistă cerea cu vehemenţă înlăturarea acestora** şi se considera îndreptăţită să-şi asume răspunderea puterii în statul post-ceauşist. Această pretenţie fusese prevăzută din timp de către specialiştii de înaltă clasă în diversiune şi manipulare şi **puseseră la punct un scenariu punctual de contracarare** în condiţiile în care dizidenţii nu mai puteau fi înlăturaţi prin represiune poliţienească.

Constituită din supravieţuitori ai partidelor interbelice aliate în ***CDR***, (Convenţia Democratică din România), ***opoziţia politică anticomunistă a fost atrasă în 1996*** (în urma unor alegeri pe care doar cu 35% din voturi, nu le câştigase), ***la o guvernare PROGRAMAT "dezastruoasă" pentru a fi compromisă prin boicotare şi eliminată pe această cale de pe scena politică, odată cu personalităţile care o susţineau.***

Partenerul, (necesar pentru a realiza de formă o majoritate parlamentară), **fusese din timp pregătit**: ***PD-FSN partidul lui Petre Roman*** creat în urma *"conflictului"* cu Ion Iliescu, revocat din funcţia de prim-ministru sub ***presiunea mimată*** a minerilor. Credibilitatea sa ca partener al CDR va fi astfel asigurată şi posibilitatea hărţuirii guvernului (căruia i se va aplica eticheta de *"fărânist"*), va fi lipsită de orice dificultăţi. Consecinţele hărţuirii miniştrilor PNŢcd, vor fi monitorizate în contul acestuia şi vor face deliciul unor *"analişti"* aserviţi specializaţi în defăimare. **PNL** (Stoica-Quintus) şi **PSDR** (A. Atanasiu), **vor fi protejate pentru nevoile ulterioare ale PDSR** (Iliescu-Năstase), ceea ce nu face obiectul prezentului nostru demers.

În loc de răspuns la previzibilele bănuieli potrivit cărora am emite **acum** ipoteze aparent greu de presupus cu mulţi ani în urmă, vom reda mai jos doar câteva texte din zecile de ***analize de situaţie*** **publicate încă de pe *atunci*, relevante prin coincidenţa aritmetică cu ceea ce avea să se petreacă ulterior.**

INFILTRAREA CA DIVERSIUNE COMUNISTĂ DE RUTINĂ
("Cuvântul Românesc"- Septembrie 2000)

*"... Se ştie acum că principala modalitate de acţiune a serviciilor secrete de sorginte KGB (încă dela apariţia acestora sub denumirea de CFKA), a fost aceea a **infiltrării masive a organizaţiilor rivale** de orice tip cu oameni de încredere **care să distrugă din interior credibilitatea acestora**. Odată pătruns în structurile organizaţiei vizate, agentul neo-comunist avea misiunea ca, prin declaraţii şi acţiuni de aparentă loialitate, să ajungă cât mai sus în ierarhia acesteia. Din această poziţie avea posibilitatea (prin acţiuni bine dozate), să o compromită şi să-i înlăture prin defăimare, calomnii şi dezinformare, pe conducătorii realmente loiali, căutând să nu se desconspire decât în cazul în care altfel nu-şi poate îndeplini scopurile. Locul îi va fi luat de către un alt agent aflat în rezervă. [...]*

Această metodă ridicată pe cele mai înalte culmi ale diversiunii, nu putea lipsi, ca moştenire, din arsenalul Securităţii şi urmaşului său SRI rămas în slujba formaţiunilor izvorîte din trunchiul FSN."

PROMISIUNI NEDATORATE
("Independentul"- 28.06.1997)

*"... Atunci când sunt făcute cu bună credinţă, **promisiunile din campania electorală au caracterul strict al unei oferte care devine obligatorie numai dacă majoritatea alegătorilor o acceptă la vot.** [...]*

*Din aceste motive **CDR** (votată cu doar 35%) **nu a reuşit** până în prezent, **datorită PD, să treacă prin Parlament nici una din legile promise în campania electorală.** [...]*

S'a creat situaţia paradoxală în care principalul partid de opoziţie, PDSR, se află de fapt la putere, votând sau respingând legi prin realizarea unei majorităţi împreună cu PD. [...]

*După un avertisment lipsit de orice ambiguitate, **CDR va trebui să se dezică de alianţa la guvernare cu PD şi să organizeze alegeri anticipate.**"*

COALIŢII ŞI "COALIŢII"
("Independentul"- 15.09.1998)

*"... De peste un an şi jumătate în România funcţionează o <coaliţie> demnă de a fi menţionată ca un fenomen politic senzaţional. **Un partid, PD**, fără relevanţă, (15% în Parlament, dar în coaliţia de guvernare), **îşi impune propriile scopuri, neutralizând încercările partenerilor din coaliţie.***

*Neavând posibilitatea de a contracara proiectele de lege la guvern, **PD le aşteaptă în Parlament unde le respinge în asociere cu parlamentarii opoziţiei.**"*

SCOPURI IRECONCILIABILE SUB PARAVANUL DISPUTEI PNŢcd-PD
("Independentul"- 27.01.1998)

*"Naivii cititori ai Cursului scurt de istorie a PC(b) al URSS referitor la construirea comunismului în Rusia ţaristă, ar fi stupefiaţi aflând (dintr'una din istoriile adevărate despre KGB), că **la comanda Gărzilor albe loiale ţarului**, decimate în războiul civil cu Gărzile roşii comuniste, **se aflau comandanţi care erau agenţi comunişti** <acoperiţi>. Dealtfel **sub controlul serviciilor secrete comuniste se aflau** dela început **şi organizaţiile anti-comuniste constituite din cei care se refugiaseră de comunism, în Occident**, precum şi organizaţiile anti-comuniste interne. [...]*

*Este şi explicaţia pentru care peste 5-6 decenii, după cel de-al Doilea Război Mondial, pe timpul <războiului rece>, **agentura KGB din Occident va fi formată din urmaşi ai refugiaţilor anti-comunişti de după 1917**, racolaţi la rândul lor de către serviciile secrete sovietice, tocmai pentrucă occidentalii îi socoteau loiali. Există dovezi că, (după acelaşi model), **grupările anti-comuniste din munţii României anilor '50-'60 fuseseră infiltrate puternic cu agenţi ai Securităţii**, cu ajutorul cărora fuseseră atrase în ambuscadă şi decimate, Piaţa Universităţii nefiind nici ea scutită în acest sens. [...]*

*Dacă prevăzând o deteriorare inevitabilă a imaginii şi credibilităţii FSN, nu s'ar fi prevăzut renunţarea ulterioară la această denumire, concomitent cu **dispersarea** sa şi rebotezarea facţiunilor rezultate astfel încât să ocupe toate culoarele politice, dela stânga la dreapta, ale pistei politice, am putea presupune că specialiştii în astfel de diversiuni şi-au pierdut profesionalismul. [...]*

Coloana compactă ruptă în 1991 din FSN**, ca parte din procesul de dizolvare a sa, **urma să fie plasată în rândul formaţiunilor democratice**, păstrându-şi pentru sine intitularea FSN şi sigla cu trandafirul **pentru a transfera în tabăra acestora** toate **consecinţele negative şi racilele guvernării anterioare**. Se dădea astfel posibilitatea grosului FSN în frunte cu Ion Iliescu să se prezinte la alegerile din 1992 ca un partid <nou>, PDSR care respingea orice acuzaţii în privinţa trecutului. [...] **Cantonată în interiorul opoziţiei democratice**, anti-PDSR şi renunţând ulterior (înaintea alegerilor din 1996), el însuşi la emblema PD-FSN, devine doar PD, **partidul lui Petre Roman se va debarasa şi el de trecutul mineriadelor pretinzând la rândul său că nu are nici o legătură cu trecutul**... Un fapt de presă este relevant pentru caracterul **ne-întâmplător şi cu certitudine provocat** al crizei dintre PNŢcd şi PD în contextul menţinerii de către acesta din urmă a unei situaţii permanent conflictuale, este relevant. La data de 16 Decembrie 1997, deci cu mult înainte de ultimatumul dat de către PD prin vârful său de lance Băsescu, pentru înlăturarea primului ministru ţărănist Ciorbea, <Financial Times> a publicat pe baza unor date furnizate de către analistul apropiat PD, Dorel Şandor, un articol în care era formulată explicit intenţia de a cere demiterea guvernului. [...] **Sacrificarea inevitabilă** (concomitent cu discreditarea partenerilor), **a propriei lor imagini nu are importanţă pentru liderii PD, aceştia urmând să-şi regăsească în contextul evoluţiei ulterioare, locul alături de cei de care s'au aflat în 1989."

OPINII
(revista "22", 3-5 Martie 199_)

*"... Este evident că PD nu ar avea nimic de câştigat dacă un alt prim-ministru numit tot de către CDR ar promova o politică identică cu cea a predecesorului său. Rezultă de aceea că **partidul lui Petre Roman se află în opoziţie cu scopurile guvernării CDR şi nu cu executantul acestora care este guvernul.***

*În acest caz de ce evită PD să se răfuiască cu CDR şi hărţuieşte guvernul? Metoda este inspirată din tactica şi strategia militară. Liderii PD ştiu ca orice mic comandant militar că un atac împotriva adversarului nu se dă <berbeceşte>. Este preferabil ca un dispozitiv să fie atacat pe direcţia cea mai vulnerabilă. [...] **Guvernul este elementul de dispozitiv cel mai vulnerabil şi insuccesele sale datorate unei continui obstrucţionări vor fi percepute ca o dovadă a incapacităţii CDR şi şefului statului lui cu care se confundă.**"*

* * *

După câştigarea alegerilor din 1992 de către *"proaspăta"* formaţiune politică (PDSR) a lui Ion Iliescu, analiştii politici nu vor sesiza că acesta va numi ca preşedinte al celei mai selecte comisii a Senatului (comisia de politică externă de care urma să se ocupe personal) pe (chipurile), recentul său adversar, Petre Roman. Era de fapt vorba de o recompensă şi de o măsură de reabilitare a imaginii celui care **acceptase să-şi însceneze propria *"fugă"* dela guvern spre binele ulterior al FSN devenit PDSR**. De altfel sacrificiul era relativ suportabil atâta timp cât în guvernarea pe care o parazitase împreună cu colegii săi, **urma să devină** (ca preşedinte al Senatului), **al doilea om în stat**. Trebuia doar să suporte oprobiul public din partea milionelor de susţinători fanatici ai lui Ion Iliescu. În relaţiile cu şeful statului (profesorul Constantinescu) şi liderii ţărănişti care făceau obiectul atacurilor şi denigrării, **Petre Roman a adoptat, cu remarcabilă viclenie, o atitudine conciliantă, lăsând la discreţia *"vârfului de lance"* Băsescu-Triţă Făniţă hărţuirea partenerilor de guvernare.**

Socotind PD-ul (care de fapt era) un instrument de conjunctură perisabil şi în final oricum abandonat, **Petre Roman nu va manifesta nici un interes sau împotrivire faţă de tentativa lui Tr. Băsescu de a-l acapara**. Personal urma să revină la *"bază"* după un *"rondou"* atât de îndelungat fără a mai fi incomodat de un partid relativ compromis, dintr'o guvernare defăimată cu rele intenţii.

În condiţiile, socotite incontestabile, ale transferării, prin alegeri, a lui Adrian Năstase la şefia statului, cel cu care pusese la cale incursiunea sa plină de succes în tabăra vrăjmaşă, **Ion Iliescu, urma a-i deschide larg porţile de stat şi de partid**. Pentru cei nefamiliarizaţi cu scenarii de asemenea dimensiuni vom preciza că, **în practica comunistă nimeni** (indiferent de poziţia oricât de importantă în partid), **nu ştie decât ceea ce îi este necesar pentru îndeplinirea propriului său rol fără a fi informat în ansamblu**. Din aceste motive, de ochii lumii şi în **scopul manipulării protipendadei de partid, aflată în necunoştinţă de cauză, în privinţa datoriilor lor faţă de Petre Roman, *revenirea sa trebuia justificată politic.***

În acest scop acesta îşi înfiinţase deja un partid (Forţa Democratică) proaspăt şi negrevat de trecut. Ar fi urmat o fuziune, prin absorbţie (PSD cu F.D.), sugerându-se că partidul lui Iliescu este în avantaj. Ca vicepreşedinte PSD, **Petre Roman ar fi devenit, la alegere** (prin voinţa lui Ion Iliescu rămas cel mai puternic om politic ca şef al partidului de guvernământ), **prim-ministru, ministru de Externe sau preşedinte al Senatului.**

Dar n'a fost să fie! ***Pierderea puterii*** (din cauza celui căruia i s'a lăsat cu dispreţ, socotit ne-refolosibil, PD-ul) ***a răsturnat toate socotelile***. Dintre dramele personale, cea a lui Petre Roman pare a fi cel mai greu de suportat. În timp ce el *"ţinea spatele"* în tabăra duşmană, colegii lui se îmbogăţeau prin jaf. Pentru el s'a ales praful!

DOSARUL ŞTIINŢIFIC AL REVOLUŢIEI ROMÂNE

Ana BADEA

În Decembrie anul trecut, la iniţiativa fostului Preşedinte, Ion Iliescu, a fost înfiinţat, prin lege, Institutul Revoluţiei Române. Regia Protocolului de Stat i-a pus la dispoziţie un sediu în centrul Bucureştiului, estimat la două-trei milioane de dolari. În fruntea Institutului a fost numit revoluţionarul timişorean Claudiu Iordache.

Fosta putere a găsit astfel modalitatea de a oferi un loc călduţ acelora care i-au fost fideli atât în jocurile politice la lumina zilei cât şi în cele oculte. Printre ei îi găsim pe Gelu Voican Voiculescu, Dan Iosif, Sergiu Nicolaescu, Răzvan Theodorescu. Desigur, revoluţionari atestaţi, cu certificat la mână şi beneficiind de privilegiile ce decurg de aici. Preşedintele Consiliului Ştiinţific al Institutului este academicianul Dan Berindei.

Poate că nu m'aş fi oprit asupra acestui subiect dacă nu aş fi citit într'un cotidian central că recent a fost numit în Consiliul Ştiinţific al Institutului un alt politruc al PSD, fostul secretar general al Senatului, Constantin Sava. Iată că s'a găsit şi pentru el o stipendie din partea partidului. Împreună cu Sava, îi mai găsim în Consiliul Ştiinţific pe Vasile Puşcaş, Vladimir Pasti şi, nu e nici o glumă, pe Ioan Talpeş, fostul director al Serviciului de Informaţii Externe şi omul de casa al lui Ion Iliescu. Numai însiruind aceste nume şi vom putea spune cu mâna pe inimă că rar am mai văzut atâta impostură pe metru pătrat de instituţie în România post decembristă.

Institutul Revoluţiei Române are un buget de 24,5 miliarde lei, iar până în urmă cu vreo două luni oamenii pe care i-am numit nu făceau altceva decât să zugrăvească sediul care le-a fost alocat. *"Treaba nu s'a mişcat deloc, iar până acum nu am avut decât şedinţe din astea, de organizare"*, recunoştea în faţa reporterilor Dan Iosif. Alţi cercetători ai revoluţiei au afirmat că ei nu pot participa la şedinţe, întrucât în zilele când acestea sunt programate ei se află în teritoriu. Practic, până în momentul de faţă nimeni nu ştie cu ce se ocupă, sau dacă se ocupă cu ceva aceşti meşteşugari ai adevărului despre Decembrie '89.

Din stenograma primei şedinţe a Institutului, din Ianuarie anul acesta, aflăm însă că temele stabilite pentru programul de cercetare pe 2005 sunt următoarele: *"Adevărurile Revoluţiei"*, *"Reflectarea Revoluţiei Române în presa internaţională"* şi *"Prezentarea Revoluţiei Române în manualele şcolare"*. De ce *"adevărurile"*, şi nu *"adevărul"* revoluţiei, mă întreb şi eu, aşa cum probabil se întreabă de aproape 16 ani urmaşii celor care au murit atunci?

Generalii Stănculescu şi Chiţac sunt în continuare liberi, Ion Iliescu se pare că are imunitate pe viaţă în raport cu adevărul despre Decembrie '89, la conducerea Armatei se află în continuare generalul Bădălan, implicat în evenimentele dela Arad în urma cărora au murit oameni, iar nouă ne arde de comitete şi comisii care să analizeze *"ştiinţific"* revoluţia română. Probabil că acesta a şi fost gândul ascuns al lui Ion Iliescu atunci când a iniţiat înfiinţarea Institutului respectiv: pentru ca revoluţia să fie validată de istorie, ea trebue rescrisă pe baze ştiinţifice. Şi cine altcineva putea să fie mai în măsură să întocmească un dosar ştiinţific al revoluţiei decât Dan Iosif, Gelu Voican Voiculescu, Ioan Talpeş?

Nu m'ar mira ca în curând să li se alăture Virgil Măgureanu şi chiar generalii Stănculescu şi Chiţac.

UN DOCUMENT INCEDIAR AL JAMESTOWN FOUNDATION

PLAN MILITAR RUSIA - OSCE PENTRU REPUBLICA MOLDOVA: BAZĂ MILITARĂ A MOSCOVEI

Rusia şi Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE) au elaborat un pachet de măsuri şi acorduri militare care, dacă va fi implementat, ar putea transforma Republica Moldova într'o bază militară a Rusiei pe unul dintre flancurile NATO. Pachetul, redactat în engleză şi rusă, a fost de curând înaintat sediului OSCE din Viena, sub eticheta *"documente confidenţiale"*, de către misiunea OSCE din Republica Moldova, condusă de SUA, afirmă publicaţia *Jamestown Foundation* într'un articol semnat de analistul Vladimir Socor.

Conţinutul documentului

Pachetul ar fi alcătuit din doua documente de bază - un Acord de Reducere a Forţelor şi Armamentelor şi un proiect privind Măsuri de Construire a Încrederii şi Securităţii (CSBM), fiecare având propriile protocoluri şi prevederi ataşate. Întreg teritoriul Republicii Moldova este definit ca *"zonă de aplicaţie"* a respectivului plan, în realitate un mult aşteptat *"acompaniament"* la propunerile de acord politic pe care Rusia şi OSCE (şi Ucraina, într'o mai mică măsură) le-au înaintat de comun acord din 2002 până în prezent, în efortul de a plasa mica republică sub monitorizarea principală a Rusiei, dar cu girul OSCE, scrie semnatarul articolului.

Potrivit sursei citate, planul militar va permite: trupele ruse să rămână pe termen nelimitat pe teritoriul moldovean; reducerea forţelor moldovene şi *"transnistrene"*; legalizarea celor din urmă pe o perioadă de tranziţie nedeterminată, la acelaşi nivel cu armata moldoveană; crearea unui mecanism de inspecţie militară dominat de partea rusă în dreapta Nistrului, în timp ce partea transnistreană va fi protejată de inspecţii şi verificări internaţionale; invitarea Rusiei şi a OSCE să pregătească trupele moldovene de menţinere a păcii (împiedicând astfel oferte similare înaintate Republicii Moldova de ţări membre NATO). Organizaţiei dela Viena ii lipsesc resursele militare necesare pentru a ţine sub observaţie buna implementare a părţilor planului în discuţie şi, în plus, este *"ostatica"* politică a dreptului de veto pe care Rusia îl poate exercita şi la Viena (*"regula consensului"*), dar şi în teren. În practică, armata rusă (inclusiv cea în uniformă transnistreană) va fi responsabilă, dacă acordul va fi semnat.

Legitimitatea falsă a Tiraspolului

Documentele tratează guvernul legitim dela Chişinău şi autorităţile transnistrene, instalate de Rusia la Tiraspol, şi armatele acestora ca fiind părţi egale. Potrivit autorului, acceptarea de către partea moldoveană a acestor documente va atrage recunoaşterea autorităţilor transnistrene şi acceptarea forţelor militare ale acestora (în marea lor parte ruse) sub umbrela CSBM.

Conform documentelor, forţele ruse nu vor face obiectul unor posibile restructurări sau al unor inspecţii: *"nici un stat care are forţe militare staţionate temporar în zona de aplicaţie nu va trebui să respecte acest acord"*. La fel, forţele ruse nu vor face obiectul procedurilor de verificare şi inspectare. Astfel de proceduri sunt menite să fie puse în aplicare la cerere şi *"în zone specifice"*; dar *"zonele în care sunt staţionate forţe străine sunt excluse din categoria aşa-numitelor <zone specifice>"*. *"Forţele străine"* la care se face referire sunt cele aparţinând Federaţiei Ruse. Deşi forţele transnistrene sunt în marea lor parte ruse, planul le consideră ca fiind locale (ceea ce respectă poziţia cunoscută a Rusiei şi a OSCE).

Astfel, deşi susţine în preambulul său că *"va fi ghidat de necesitatea demilitarizării Republicii Moldova"*, planul nu afectează în vreun fel poziţia forţelor ruse desfăşurate pe teritoriul acesteia. Este o abordare ce respectă propunerile paralele ale Rusiei, respectiv de *"federalizare şi demilitarizare a Moldovei"*, demilitarizarea aplicându-se doar forţelor locale aflate pe întregul teritoriu al Moldovei, în timp ce soldaţii ruşi ar rămâne ca *"trupe de menţinere a păcii"* în aşteptarea unui acord politic, iar apoi ca *"garanţi militari"* ai respectării lui.

Forţarea Chişinăului

Planul solicită *"îndeplinirea angajamentelor de către Republica Moldova în baza Tratatului privind Forţele Convenţionale din Europa - CFE"*. Această afirmaţie reflectă pretenţia Rusiei că Moldova are obligaţia de a ratifica respectivul Tratat în pofida prezenţei, în continuare, a trupelor ruse pe teritoriul ei. Planul nu face nici o referire la angajamentele făcute de Rusia la Istanbul, în 1999 - parte integrantă a CFE - de a-şi retrage trupele de pe teritoriul moldovean.

Aşadar, cu acest plan, OSCE mai face un pas către anularea acelui angajament al Rusiei. Pachetul militar nu are *"limită de timp"*. Perioada de reducere a numărului trupelor, atât în armata moldoveană, cât şi în cea transnistreană, este de până la zece ani (din momentul în care planul intră în vigoare), după care Rusia, Ucraina şi OSCE vor continua să implementeze mecanismul de inspecţie/verificare şi CSBM pentru o perioadă nelimitată, pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Armata rusă va domina în mod sigur întregul aranjament. O parte din terminologia documentelor pare concepută să sprijine acceptarea separării Transnistriei de restul teritoriului moldovean şi tratamentul egal al celor două *"părţi"*, remarcă Vladimir Socor. Astfel, formula *"teritoriul fiecărei părţi"* este folosită în toate documentele; mai mult, *"teritoriul unei părţi este înţeles drept acel teritoriu aflat sub controlul ei"*. Pentru prima dată, comentează semnatarul, este vizibilă încercarea ca, prin acest tip de formulări, să se acrediteze noţiunea de *"teritoriu transnistrean"* şi să i se confere un *"control"* de facto, într'un document care va fi obligatoriu de respectat, dacă va fi semnat.

În timp ce echivalează teritoriul Moldovei cu cel al fostei RSS Moldoveneasca din Ianuarie 1990, planul militar adaugă anexa *"Iuând în calcul modificări ulterioare făcute pe baza acordurilor internaţionale"*. Referirea la legea sovietică din anul 1990 (contrar poziţiei Moldovei după 1991 în legislaţia internaţională) este una dintre modalităţile Moscovei de a pune sub semnul întrebării integritatea teritorială a Republicii Moldova. Anexa cu pricina, privind posibilele modificări teritoriale, reflectă insistenţa Moscovei şi a Tiraspolului asupra *"dreptului"* de secesiune al Transnistriei, în eventualitatea în care Republica Moldova *"şi-ar pierde suveranitatea"* (altfel spus, ar încerca alipirea la România sau integrarea în Uniunea Europeană).

Planul pecetluieşte *"rolul special"* al Rusiei şi Ucrainei ca *"state garant"* în supervizarea implementării acordurilor militare. Iar OSCE îşi oferă umbrela pentru acest rol. Un asemenea acord în sfera militară ar reproduce practic formatul de negocieri politice dominate de Rusia, în care aceasta din urmă, împreună cu Ucraina şi OSCE pretind că funcţionează în calitate de *"mediatori"* şi *"garanţi"* în relaţia cu Republica Moldova şi Transnistria. Roluri care nu au o bază legală şi, în plus, Moldova a renunţat la acest format discreditat în 2004. Planul militar se alătură astfel presiunilor politice continue la care Moldova a fost supusă pentru a reveni la respectivul format. Proiectul are în vedere reducerea anuală a personalului militar cu 10 la sută pe o perioadă de 10 ani şi reducerea arsenalului de tancuri, vehicule blindate, artilerie, sisteme de rachete antiaeriene, elicoptere de luptă atât de partea moldoveană, cât şi de cea transnistreană. Arsenalul respectiv va fi distrus, dezmembrat sau reciclat.

Cu toate acestea, reducerile nu se aplică şi numărului de soldaţi, transportoarelor şi vehiculelor blindate de luptă prevăzute pentru *"funcţia de asigurare a securităţii interne"*. Mai mult, *"forţele implicate în rolul de asigurare a securităţii interne pe vreme de pace nu sunt limitate de acest acord"*. Forţele militare de acest gen există însă doar în Transnistria; sunt mult prea multe pentru teritoriul transnistrean şi un instrument de intimidare politică. Mai mult, existenţa lor ar permite conducerii secesioniste transnistrene şi armatei ruse să mute o parte din trupele militare în cadrul aşa-numitelor *"forţe de securitate internă"* pentru a se eschiva astfel de reducerile de personal prevăzute de plan. Nimic din toate acestea nu vor fi posibile în partea dreaptă a Nistrului, unde reforma în sectorul forţelor de securitate a fost iniţiată în condiţii de deplină transparenţă, concluzionează *Jamestown Foundation*.

VORONIN MERGE CU BĂSESCU

Preşedintele României Traian Băsescu şi cel al Republicii Moldova, Vladimir Voronin s'au întâlnit la Iaşi. O primă concluzie a fost aceea că după alegerea lui Traian Băsescu s'a constatat o deschidere politică în relaţiile dintre cele două ţări.

Sprijin pentru integritatea Republicii Moldova

Un loc important în discuţii l-a constituit situaţia din Transnistria.

Traian Băsescu a spus că "România nu concepe Transnistria în afara autorităţii şi suveranităţii Chişinăului". "În acelaşi timp, problema transnistreană este o problemă în care Moldova a primit şi va continua să primească cel mai mare sprijin posibil, atât cât România îl poate da, în toate instituţiile internaţionale".

Preşedintele Vladimir Voronin a remarcat că relaţiile Moldovei cu România continuă să se îmbunătăţească: *"România, Preşedintele României, Dl. Băsescu, a fost unicul la tribuna Organizaţiei Naţiunilor Unite, recent la New York, care a ridicat problema Transnistriei şi a integrării Republicii Moldova. Şi acesta este un suport politic foarte mare şi foarte important pentru ţara noastră"*.

Liderul dela Chişinău a avut şi un avertisment, legat de întrunirea multilaterală dela Odessa, din 26-27 Septembrie, privind statutul Transnistriei: *"Dacă nu se ia decizia ca Statele Unite şi Uniunea Europeană să fie acceptate în calitate de membri, noi la aceste tratative nu mai participăm şi cu aceasta se termină"*.

Vladimir Voronin a precizat că în urmă cu câteva zile a semnat împreună cu Preşedintele Victor Iuscenko, la Kiev, un document adresat OSCE şi Uniunii Europene, privind crearea unei comisii internaţionale, de monitorizare a procesului de democratizare în Transnistria. Doar când se va fi încheiat acest proces, a adăugat Preşedintele Voronin, vor putea fi organizate alegeri în Transnistria, idee reluată de altfel şi de Preşedintele României.

Recent, Preşedintele Traian Băsescu a spus că retragerea României în 1992 dela negocierile multipartite privind Transnistria a fost o greşeală şi că România trebue să ia parte la rezolvarea prin negocieri a acestui conflict. În aceeaşi intervenţie, Traian Băsescu a spus că Marea Neagră nu poate rămâne un *"lac rusesc"* într'o zonă ale cărei conflicte să fie folosite pe scena politică internaţională de către Federaţia Rusă.

Schimburi economice sporite

Preşedintele Traian Băsescu a spus că primul semn al deschiderii politice dintre cele două ţări este sporirea schimburilor comerciale între România şi Republica Moldova. El a afirmat că în primele nouă luni ale acestui an, exporturile României către Republica Moldova au crescut cu 74-76 la sută, în timp ce aceasta a exportat către România cu 20 la sută mai multe produse.

"Vom susţine Republica Moldova pentru a deveni membru cu drepturi depline în sistemul de distribuţie a energiei electrice în Sud-Estul Europei. Chiar astăzi am decis ca în cel mai scurt timp, să rezolvăm problemele tehnice de tranzitare a energiei din Moldova către România şi din România către piaţa Sud-Est europeană".

De partea sa, Preşedintele Vladimir Voronin a anunţat că, în scopul impulsionării schimburilor economice dintre cele două ţări, va fi organizat la Bucureşti, în luna Octombrie, un forum al agenţilor economici din Republica Moldova şi România.

Către finalizarea tratatului bilateral

Ca urmare a bunelor relaţii la nivel politic, a mai spus Preşedintele Băsescu, România şi Republica Moldova şi-au propus să finalizeze Tratatul de bază româno-moldovean, tratat care *"trebue să reflecte nu numai o realizare a unui tandem politic care vizează în primul rând sprijinirea Moldovei pentru integrare în Uniunea Europeană, dar el trebue să reflecte şi excelenta relaţie bilaterală"*.

OSCE cere retrocedarea liceului Evrica

Şeful Misiunii OSCE în Moldova, William Hill a chemat autorităţile transnistrene să înapoieze liceului moldovenesc *"Evrica"* din Rabniţa, clădirea pe care au ocupat-o cu forţa acum un an. Din Octombrie 2004, liceul activează în clădirea unei grădiniţe de copii pe care o închiriază dela o fabrică din localitate.

În regiunea transnistreană activează şase şcoli cu predare în limba română înregistrate de către autorităţile dela Tiraspol, dar care se conduc după programele de studii aprobate de Ministerul Educaţiei dela Chişinău.

OSCE respinge alegerile dinTransnistria

Planul Ucrainei primeşte prima lovitură dură *"Organizaţia pentru securitate europeană îi trăsneşte pe Iuscenko, Voronin şi Smirnov"*. Reprezentantul OSCE la Chişinău a respins solicitarea Preşedinţilor Voronin şi Iuşcenko de monitorizare a alegerilor din Transnistria care vor avea loc în Decembrie. *"Misiunea OSCE nu va monitoriza pretinsele alegeri legislative care se vor desfăşura la 11 Decembrie în Transnistria şi nu le va recunoaşte legale"*, a declarat ieri şeful Misiunii OSCE la Chişinău, William Hill, informează *AP FLUX*. El a subliniat că alegerile despre care se vorbeşte în planul ucrainean de reglementare a conflictului transnistrean nu au nimic comun cu alegerile din Decembrie. *"Acestea sunt două scrutine diferite. Pentru a pregăti, din punct de vedere tehnic, alegeri democratice în Transnistria, este necesară o perioadă de timp de, cel puţin, opt luni"*, a specificat Hill. Totodată, el a subliniat că nu se ştie de cât timp este nevoie pentru a fi luată decizia politică de a le desfăşura, încât este prematur de a presupune când ele ar putea avea loc. Hill a declarat că, după întâlnirea de Miercuri, 21 Septembrie, a lui Vladimir Voronin cu Victor Iuşcenko, cei doi şefi de stat i-au transmis Preşedintelui în exerciţiu al OSCE, Dmitrij Rupel, o scrisoare în care cer ajutorul OSCE în vederea creării comisiei electorale internaţionale, care să se ocupe de organizarea alegerilor la Tiraspol. În opinia lui Hill, organizarea unor alegeri libere sub egida unei comisii electorale internaţionale este următorul pas care trebue realizat în conformitate cu planul ucrainean.

Preşedinţii Ucrainei şi Republicii Moldova au semnat o scrisoare comună adresată preşedintelui OSCE, Dmitrij Rupel, prin care propun crearea unei misiuni internaţionale pentru pregătirea şi desfăşurarea unor *"alegeri libere şi democratice"* în Transnistria, informează *Mediafax*. În documentul semnat Miercuri, în timpul vizitei Preşedintelui Vladimir Voronin la Kiev, cei doi şefi de stat propun Organizaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa acţiuni comune sub control internaţional, pentru pregătirea şi desfăşurarea alegerilor legislative din Transnistria, guvernată dictatorial de separatistul filo-rus Igor Smirnov.

George DAMIAN

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

VIITORUL EUROPEAN AL REPUBLCII MOLDOVA VA DEPINDE DE ROMÂNIA

Semnarea Planului de acţiune oferit de Bruxelles pentru Republica Moldova nu oferă nici un fel de garanţii Chişinăului că va adera la Uniunea Europeană, în ciuda propagandei care vrea să acrediteze acest plan ca pe un mare succes - a constatat, recent, expertul Comitetului Helsinki pentru Drepturile Omului din Republica Moldova (CHDORM) Dorin Chirtoacă, în cadrul conferinţei *"Conectarea mass-media şi a mediului politic din Europa de Sud-Est la realităţile Uniunii Europene"*.

Manifestarea organizată de Institutul Goethe din Bucureşti, în cooperare cu revista *Contrafort*, Centrul Independent de Jurnalism şi Pen Club Moldova din Chişinău, a beneficiat în deschidere de prezenţa lui Wolfgand Lerke, ambasadorul Germaniei în Republica Moldova.

Dezbaterile au atins, în mod inevitabil, problema integrării europene a Republicii Moldova - scop politic declarat la Chişinău care a reuşit să unească toate partidele politice - în paralel fiind abordată şi problema conflictului transnistrean - care alături de prezenţa militară rusă în regiune blochează deplasarea Basarabiei spre Europa.

Să se modifice, dar să nu se schimbe nimic

Măsurile puse până acum în practică, în cadrul planului de acţiune Uniunea Europeană - Republica Moldova nu constituie o aplicare reală, a apreciat expertul CHDORM, Dorin Chirtoacă. În ceea ce priveşte independenţa Justiţiei, guvernul comunist dela Chişinău a acţionat în conformitate cu dictonul caragialesc *"să se modifice - primesc! - dar să nu se schimbe nimica"*. Practic, Justiţia dela Chişinău rămâne în continuare supusă ingerinţelor mediului politic. În ceea ce priveşte reformarea mediului politic, obligativitatea completării unor declaraţii de avere pentru demnitarii dela Chişinău rămâne o măsură pur formală - neexistând nici o prevedere care să ducă la verificarea adevărului din aceste declaraţii de avere.

În plus, rezultatele implementării primei faze a Planului de acţiune Uniunea Europeană - Republica Moldova, analizate la Bruxelles, au fost prezentate de televiziunea naţională dela Chişinău doar punctele de vedere ale administraţiei comuniste, neexistând nici o opinie din partea oficialilor europeni.

15 ani de rătăciri româneşti

Proiectul aderării la Uniunea Europeană apare în ochii multor analişti şi oameni politici dela Chişinău ca fiind un panaceu pentru toate problemele Republicii Moldova. Impasul din negocierile pentru rezolvarea conflictului transnistrean este separat în dezbaterea publică de problematica integrării europene, fără să se ţină seama de faptul că la Bruxelles orice urmă de tensiuni inter etnice constituie un semnal grav de alarmă - un conflict neîncheiat fiind, practic, un zid de netrecut către o integrare europeană. Separarea conflictului transnistrean de integrarea europeană în agenda publică pare a fi un camuflaj - Transnistria va împiedica, până la urmă, orice fel de traseu european al Chişinăului.

Unirea cu România nu este o soluţie luată în calcul la Chişinău, cel puţin nu în spaţiul public - iar perspectiva blocării graniţei pe Prut la presiunile Bruxellesului nu trezeşte decât neîncredere, în ciuda faptului că contractele de securizare a frontierei estice româneşti se desfăşoară la viteza maximă pentru îndeplinirea la timp a angajamentelor asumate de guvernanţii dela Bucureşti. 15 ani de rătăciri româneşti au lăsat în urmă o singură întrebare pe malul stâng al Prutului: *"noi de cine ne mai lichim amuş"*?

Răspusul l-a dat însă Asociaţia Civic Media, activă pe acest spaţiu şi al cărei reprezentant a propus ca soluţionare reunificarea celor două Românii după modelul Germaniei. Experţii Civic Media au calculat şi costurile acestui act epocal: 5,5 miliarde de euro. În concepţia asociaţiei, acest cost poate fi asigurat de Statele Unite ale Americii şi de Uniunea Europeană în beneficiul stabilităţii şi securităţii spaţiului euxinian şi al întregii Europe.

George DAMIAN,

DUPĂ 10 ANI DELA ADERARE LA CONSILIUL EUROPEI, MONITORIZAREA REPUBLICII MOLDOVA CONTINUĂ

Reprezentanţi ai Consiliului Europei afirmă că, în pofida inregistrării unor progrese importante, autorităţile dela Chişinău mai au de lichidat un şir intreg de restanţe la capitolul reforme democratice, fapt recunoscut şi de către oficialităţile din Republica Moldova. Problema reformelor democratice din Republica Moldova a fost discutată şi în cadrul Comisiei de monitorizare a Consiliului Europei, care s'a întrunit, recent, în oraşul Antalya din Turcia. La şedinţa Comisiei au participat şi Maria Postoico, vicepreşedinte al Parlamentului dela Chişinău, din partea Partidului Comunităţilor şi deputatul Partidului Popular Creştin Democrat, Vlad Cubreacov.

Ei au declarat la o conferinţă de presă că reprezentanţii Comisiei au salutat stabilitatea politică la care s'a ajuns în Republica Moldova în urma alegerilor parlamentare din 6 Martie anul curent, însă au subliniat că autorităţile dela Chişinău mai au încă multe de făcut în materie de reforme democratice.

Deputata comunistă Maria Postoico spune că este vorba, în primul rând, despre asigurarea unei justiţii independente, autonomia locală şi pluralismul şi independenţa posturilor publice de radio şi televiziune. Maria Postoico a asigurat, însă, că aceste deficienţe vor fi lichidate în cel mai scurt timp, întrucât partidul de guvernământ, al comuniştilor, trebue să-şi onoreze nu doar obligaţiunile asumate faţă de Consiliul Europei, ci şi faţă de PPCD care a susţinut candidatura lui Vladimir Voronin, liderul Partidului Comuniştilor, la alegerile prezidenţiale din 4 Aprilie. Este în interesul nostru, fiindcă, după cum cunoaşteţi, noi avem restanţele acestea chiar faţă de parteneriii noştri politici de aici din Parlament. Un set de legi care necesită modificări radicale şi care trebue adus în concordanţă cu standardele europene. Vreau să remarc faptul că, în primul rând noi trebue să fim conştienţi de responsabilitatea pe care ne-am asumat-o nu doar faţă de Uniunea Europeană, ci chiar faţă de poporul nostru.

La rândul său, deputatul PPCD, Vlad Cubreacov, a afirmat că Republica Moldova va depăşi faza de stat monitorizat de către Consiliul Europei numai dacă Parlamentul va adopta aceste legi reformatoare. În cazul în care Republica Moldova va avansa serios pe calea transformărilor democratice şi-şi va asigura cadrul legislativ la normele Consiliului Europei, acest fapt va permite într'un timp relativ scurt suspendarea monitorizării pentru ţara noastră şi trecerea în faza de post-monitorizare. S'a spus că pentru moment este prematur să punem această problemă oficial, dar, probabil, este de aşteptat ca în luna Octombrie, cu ocazia sesiunii ordinare a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei mai mulţi membri ai Adunării, inclusiv membri ai Comisiei de monitorizare şi membri ai delegaţiei Republicii Moldova să abordeze această chestiune.

Potrivit lui Vlad Cubreacov, una dintre cele mai importante reforme democratice ar urma să se producă la posturile naţionale de radio şi televiziune, reformă care ar asigura transformarea acestor posturi într'un serviciu mass-media cu adevărat independent şi profesionist, spune deputatul PPCD.

În replică, preşedintele Companiei *"Teleradio Moldova"*, Ilie Teleşcu, susţine că starea de lucruri la posturile naţionale de radio şi televiziune, devenite publice prin lege acum un an, nu este chiar atât de proastă, în pofida mai multor probleme cu care se confruntă. Nu poţi peste noapte prin decret a crea o instituţie publică. După 15 ani, când în acest colectiv au avut loc diferite procese, procese care au fost legate şi de cei care au fost la putere, indiferent de faptul că erau în opoziţie, că nu erau în opoziţie. Adică, când existau nişte rigori şi nişte principii cu totul diferite de cele care trebue să fie în instituţia publică. Deci, este un proces greu, anevoios, dar, din punctul meu de vedere, eu cred că sunt progrese şi sunt momente pozitive.

Discuţiile despre necesitatea unei reforme radicale la posturile naţionale de radio şi televiziune se poartă între putere şi opoziţie de mai mulţi ani, iar acum ele par să fi ajuns să reprezinte un test al autenticităţii virajului european al Partidului Comuniştilor din ultimii doi ani.

URA ŞI MINCIUNA PROPAGATE LA CHIŞINĂU DE UN MANUAL DE ISTORIE

Într'un recent manual de *"Istorie integrată a Moldovei"*, destinat elevilor de clasa a XII-a de liceu, se propagă ura şi minciuna. Şi se poate spune acest lucru fără să exagerăm, atâta vreme cât în acest manual Românii din ţară sunt consideraţi *"antisemiţi, fascişti şi extremişti"* şi atâta vreme cât se susţine că ostaşii români, care în cadrul celui de al II-lea Război Mondial au intrat în 1941, în Chişinău, sunt acuzaţi de faptul că *"oamenii au fost ucişi pe străzi, femeile violate, copiii injunghiaţi cu baionetele şi că sute de cadavre erau aruncate câinilor, spre sfâşiere"*.

Sub actuala guvernare comunistă, din Republica Moldova, un pseudo-lingvist, Vasile Stati, a elaborat nu de mult, *"Dicţionarul Moldo-Român"*, dicţionar considerat ca *"o absurditate şi o falsificare grosolană a realităţilor lingvistice"* şi în care Preşedintele Academiei Române, Dl. Eugen Simion, vede *"o aberaţie provocatoare şi o prostie propagandistică"*, iar în autor, un *"activist mărunt"*.

Suntem convinşi că de o asemenea *"frumoasă"* primire se va bucura şi manualul de istorie la care ne referim, chiar dacă Preşedintele Republicii Moldova, Dl. Vladimir Voronin, vorbeşte de curând de *"ciuma neagră a fascismului"* românesc.

Cu o atitudine total nejustificată ca aceasta, suntem obligaţi să constatăm că Preşedintele comunist moldovean se încadrează printre *"acei oameni răi şi amăgitori"*, care merg *"spre tot mai rău, rătăcind pe alţii şi rătăciţi fiind ei înşişi"*, despre care Sf. Apostol Pavel scrie în epistola a doua către Timotei, în versetul 13, din capitolul 3. De altfel, în acelaşi capitol, înţeleptul Apostol Pavel, referindu-se la *"zilele din urmă"*, în care *"vor veni vremuri grele"*, scrie despre asemenea *"oameni iubitori de sine", "trufaşi", "huli - tori", "trădători", "lipsiţi de dragoste şi neiubitori de bine"* şi adevăr, printre care preşedintele moldovean îşi poate găsi însuşiri care să i se potrivească.

Or, de aceea, este de aşteptat ca Românii şi oficialii noştri să protesteze impotriva unor atitudini nedrepte şi duşmănoase de acest fel, ştiindu-se bine că acei numeroşi ostaşi români au luptat şi au murit pentru eliberarea teritoriului românesc dintre Prut şi Nistru. Este, pe de altă parte, bine să se facă diferenţa între *"eliberare"* şi între ceea ce a fost o nouă *"cotropire şi înrobire"*. Istoricii, chiar şi noi care am trăit şi am fost contemporani acestor evenimente, merită să fim ascultaţi.

Ion GHERMAN,
preşedintele Societăţii Culturale *"Ţinutul Herţa"*

OPRIREA EXPORTURILOR DE VINURI CĂTRE FEDERAŢIA RUSĂ

Republica Moldova pare să fi primit o grea lovitură din partea Federaţiei Ruse: oprirea exporturilor de vinuri. Presa dela Moscova scrie că Serviciul Vamal al Federaţiei Ruse a oprit eliberarea de timbre de acciză pentru importatorii de produse alcoolice din Republica Moldova, timbre fără de care nici o sticlă de băutură nu poate fi adusă în Rusia.

Vameşii ruşi susţin că nu este vorba despre oprirea importurilor, ci doar de prelungimea, până la aproape două luni, a termenelor de eliberare a aceloraşi timbre fiscale care până acum puteau fi procurate în cel mult câteva zile.

Este de remarcat faptul că aceste termene au fost prelungite doar pentru importatorii de vinuri din Republica Moldova, nu şi pentru cei din Georgia sau Ucraina care intră în continuare fără probleme pe piaţa rusească.

Presa rusă consideră că, în realitate, este vorba de noi presiuni ale Kremlinului asupra autorităţilor dela Chişinău pentru a le determina să fie mai ingăduitoare în problema transnsitreană. Oficialităţile Republicii Moldova evită, deocamdată, să comenteze situaţia respectivă.

Exportatorii de vinuri, însă, sunt alarmaţi. Gheorghe Cozub, preşedintele Uniunii Exportatorilor de Vinuri din Republica Moldova, spune că o problemă serioasă o reprezintă nu doar decizia de a opri eliberarea timbrelor de accize, care s'ar putea dovedi provizorie, ci şi noua lege a Federaţiei Ruse cu privire la modul de importare a produselor alcoolice, care va intra în vigoare în Iulie 2006.

Potrivit lui Gheorghe Cozub, această lege are un caracter extrem de restrictiv şi ar putea afecta atât companiile străine, cât şi pe cele ruseşti. *"Dacă noua lege va intra în vigoare aşa cum e acum, vor fi şi mai mari probleme. Dacă se vor prelungi termenele, se va complica procesul, s'ar putea întâmpla ca, spre deosebire de anii trecuţi când comercializam aproximativ 250 milioane de sticle de băutură în Rusia, cu noua lege să nu mai putem vinde un asemenea volum"*, spune domnul Cozub.

30 la sută din exporturile Republicii Moldova le reprezintă vinurile. 80 la sută din ele sunt exportate în Rusia, în valoare totală de aproximativ 250 de milioane de dolari americani anual.

SUA ŞI UE, DOAR OBSERVATORI LA NISTRU

Statele Unite şi Uniunea Europeană nu au fost acceptate de către Rusia ca negociatori direcţi în vederea rezolvării conflictului dela Nistru. Momentan însă, cele două entităţi politico-militare au obţinut statutul de *"observatori"*.

Reprezentanţii Chişinăului şi ai Tiraspolului au convenit, la Odesa - unde pe data de 26 Septembrie au debutat consultări pe problema transnistreană - asupra reluării negocierilor privind reglementarea problemei transnistrene cu participarea observatorilor din partea SUA şi a Uniunii Europene, informează agenţia de presă *Flux*.

Potrivit documentului semnat la Odesa de către şefii delegaţiilor Chişinăului, Tiraspolului, Ucrainei, Federaţiei Ruse şi OSCE, o nouă rundă de negocieri, în noul format, va avea loc în zilele de 27 şi 28 Octombrie, la Chişinău. *"Principalul rezultat al acestei întâlniri dela Odesa este faptul că s'a convenit asupra reluării negocierilor, care nu se mai desfăşoară de peste un an"*, a declarat presei reprezentantul special al Ucrainei la negocieri, Dmitri Tkaci.

CITIŢI LUNAR "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

ECONOMICE

ÎNTRECERE INTERNAŢIONALĂ PENTRU CUMPĂRAREA DE BĂNCI CHINEZEŞTI

Goldman Sachs, grupul american global de investiţii, asigurări şi administraţia investiţiilor, a fost ultimul care a făcut mutarea pe o piaţă de 1,3 miliarde de persoane. Principalele grupuri financiare mondiale se confruntă în China cu un paradox uriaş: dacă decid să investească în băncile chineze se expun unui risc evident; dar dacă nu o fac, riscul de a nu fi prezente pe piaţa chineză în continuă expansiune, va fi şi mai mare. Poate tocmai de aceea, în ultimele săptămâni jucătorii globali din sectorul bancar s'au lansat într'o cursă de achiziţionare a celor mai importante bănci ale gigantului asiatic. Guvernul chinez a dat undă verde capitalului străin, deşi limitează capacitatea de achiziţionare la 20 sau 25 la sută, potrivit clienţilor.

Goldman Sachs şi firma de asigurări germană Allianz au încheiat un acord pentru a achiziţiona 10 la sută din Industrial and Commercial Bank, pentru o valoare de 3,7 miliarde de dolari. Partea germană intenţionează să-şi însuşească 5 la sută din. Huaşia Bank, în cadrul unei operaţiuni la care participă alte şase instituţii străine, pentru a putea *"pune mâna"* pe un total de 20 la sută din acţiuni. Citigroup nu s'a lăsat mai prejos, anunţându-şi intenţia de a spori dela 4,6 la sută la 20 la sută pachetul său de acţiuni la Shanghai Pudong Development Bank.

Pentru a nu mai vorbi de cumpărarea, pentru suma de 3 miliarde de dolari, a 9 la sută din China Construction Bank de către Banca de America, sau de cele 3,1 miliarde pentru achiziţionarea a 10 la sută din Banca Chinei de Royal Bank of Scotland şi Merryl Lynch, precum şi de cele 5 miliarde de investite de britanica HSBC ca participări semnificative la Bank of Communications sau la Banca Shanghai. Dacă expectativele de creştere se verifică, sectorul financiar chinez va atinge în 30 de ani dimensiunea celui din SUA. *"Nici o bancă nu va fi lider global dacă nu este şi în China"*, a asigurat Xavier Serrado, director la Group Sabadell, în această ţară asiatică.

În afară de poziţionarea strategică, băncile străine vor să se plaseze în prima linie pentru clienţii lor, mai ales acum când China a devenit o piesă importantă pe tabla comercială mondială. *"Aspectul privind profitul este o chestiune secundară"*, este de părere Serrado. Ceea ce, deocamdată, nu demonstrează o gândire realistă. China are o structură birocratică şi un personal uriaş - pentru a nu mai vorbi de corupţia şi de proasta gestionare - entităţile bancare chineze sunt ineficiente, cum o dovedesc împrumuturile deficitare (13,2 la sută) din 2004, procent pe care Standard & Poors îl situează la 35 la sută.

Totuşi, aşa cum prevede Xavier Serrago, se prognozează *"un proces de insănătoşire a băncilor, în condiţiile unei reforme a asigurărilor sociale"* - vinovate de acest impas - iar la orizont de prevăd expectative mari. Mai ales în perspectiva unei piete de 1,3 miliarde de persoane care, în viitor, vor avea anual un venit de 5.000 de dolari per capita, o sumă uriaşă care va circula prin sistemul financiar.

Pedeapsa cu moartea pentru fraude bancare

Liu Jinbao, unul din bancherii exemplari dela Hong Kong, a fost condamnat recent la moarte de un tribunal chinez. El este acuzat de delapidare şi luare de mită în timp ce a gestionat o filială a Băncii Chinei. Potrivit agenţiei chineze Xinhua, Liu a delapidat 2,7 milioane de dolari - din care a rămas cu jumătate - şi a acceptat mită în valoare de 173.000 de dolari. Toate activele sale au fost puse sub sechestru.

Sentinţa a fost suspendată timp de doi ani, motiv pentru care este posibil să fie atenuată şi schimbată în pedeapsă pe viaţă, o practică obişnuită în China, atunci când sentinţele cu pedeapsa cu moartea sunt comutate. Cazul readuce în atenţie magnitudinea corupţiei în sectorul bancar chinez.

Proliferarea scandalurilor a determinat Beijingul să facă faţă fenomenului cu o mână de fier: cu sentinţe exemplare care includ pedeapsa cu moartea. Prin aceasta, PC Chinez a lansat un semnal clar funcţionarilor din sferele înalte, transmiţând totodată populaţiei mesajul că nimeni nu este mai presus de lege. Potrivit datelor Comisiei de anchetă, până în Iunie, în total 1.697 de funcţionari de bănci au fost condamnaţi pentru fraudă şi alte delicte.

PREŢUL PETROLULUI AFECTEAZĂ CREŞTEREA PIEŢEI MUNCII LA NIVEL MONDIAL

Preţurile record ale petrolului vor afecta creşterea numărului de locuri de muncă la nivel global, care vor scădea cu 4 milioane de posturi faţă de anul trecut, potrivit unui studiu al Organizaţiei Internaţionale pentru Muncă, citat de *Reuters*. Rata de creştere a forţei de muncă se va diminua dela 1,8% în 2004, la 1,6% în acest an, astfel încât în 2005 vor fi create 44,8 milioane de noi locuri de muncă, cu circa 4 milioane mai puţin faţă de anul anterior. Studiul a fost pregătit înaintea summitului Naţiunilor Unite care a avut loc la New York, a cărui temă principală este reevaluarea strategiei ONU pentru combaterea sărăciei, stabilită în anul 2000. Pe termen scurt, şocul preţurilor mari ale petrolului va fi resimţit cel mai acut în Africa sub-sahariană, unde va avea loc o creştere accentuată a costurilor alimentelor, transporturilor şi producţiei, se arată în studiul organizaţiei. Statele din Europa Centrală şi de Est precum şi cele asiatice vor fi mai puţin afectate, pe termen scurt, în timp ce Orientul Mijlociu şi Nordul Africii nu vor suferi din punct de vedere economic având în vedere că producătorii de petrol vor beneficia de pe urma preţurilor ridicate.

LOCUINŢELE DIN SOFIA, CU 50 LA SUTĂ MAI IEFTINE DECÂT CELE DIN BUCUREŞTI

În pofida unui standard de viaţă şi al salariilor asemănătoare, preţurile imobilelor din Bucureşti le depăşesc considerabil pe cele din Sofia, astfel încât la unele apartamente diferenţele ajung să fie şi de până 50 la sută, afirmă ziariştii dela *Monitor*, care au făcut o analiză comparată a pieţei imobiliare bulgare şi a celei româneşti prin intermediul site-urilor www.imot.bg şi www.imobilul.net.

În condiţii asemănătoare de standard de viaţa şi salarii în cele două ţări, precum şi în perspectiva apropiatei aderări la UE, diferenţa dintre preţurile medii ale apartamentelor ajunge la 300 de euro pe metru pătrat. Preţurile cele mai mari raportat la suprafaţa imobiliară s'au înregistrat pentru garsoniere; astfel, în Sofia, preţul mediu este în jur de 593 de euro pe metru pătrat, iar în Bucureşti ajunge la 890 de euro pe metru pătrat.

În opinia agenţilor imobiliari, marile diferenţe de preţuri se explică, în principal, prin diferenţele legate de suprafaţa celor două ţări, prin prezenţa investitorilor străini şi prin posibilităţile de plată. Trebue să se aibă în vedere faptul că Bucureştiul este de două ori mai mare decât Sofia şi este mult mai aşezat, cu străzi largi, parcuri întreţinute, adică oferă un mediu mai bun pentru locuit, a declarat preşedintele Federaţiei Internaţionale Imobiliare (FIABCI) din Bulgaria, Valentin Seikov. Suprafeţele mari atrag firmele vestice, cele mai multe dintre ele stabilindu-şi sediile, reprezentanţele pentru Balcani, în capitala română şi automat caută locuinţe pentru angajaţii lor. În afară de asta, în România nu există staţiuni prea dezvoltate, la fel ca cele din Bulgaria, dela Mare şi Munte, şi cei care au posibilităţi financiare îşi îndreaptă atenţia spre capitală, în domeniul imobiliar. Acesta este un model a la Moscova şi Sankt Petersburg, care sunt cele mai scumpe oraşe din lume, dar asta nu înseamnă că restul Rusiei este dezvoltat din punct de vedere economic, consideră Seikov.

Datele oferite de www. imobilul. net arată că, în prezent, în Bucureşti se scot la vânzare cel mai mult apartamente cu două camere, la un preţ mediu de 849 euro pe metru pătrat. Pentru o locuinţă de 66 de metri pătraţi la etajul cinci, care are şi balcon, se cere un preţ de 50.000 de euro.

La Sofia, preţul unor asemenea imobile este de 615 de euro pe metru pătrat (circa 40.500 de euro). Cele mai scumpe şi cele mai căutate în cele două capitale sunt garsonierele, iar în Bucureşti - şi apartamentele mari. Comparaţia situaţiei imobiliare între cele două capitale oraşe indică faptul că locuinţele din Bucureşti sunt în medie cu 10 metri pătraţi mai mici decât cele din Sofia. Astfel, de exemplu, apartamentele cu două camere au în medie cam 50 de metri pătraţi, în timp ce în Sofia există şi garsoniere cu o asemenea suprafaţă.

Apartamentele cu trei camere din Bucureşti au o mărime medie de 70 de metri pătraţi. În opinia preşedintelui consiliului de directori al firmei *"Adres Imobile"*, Teodora Ivanova, acest fapt explică pe de o parte şi preţurile mai mari pe metru pătrat din capitala română. În România suprafaţa locuinţei este considerată a fi numai suprafaţa internă a locuinţei, în timp ce la Sofia, în cadrul noilor construcţii intră şi părţile comune ale imobilului. Astfel, o locuinţă de 100 de metri pătraţi în Bucureşti ar fi cotată în Sofia ca având 120 de metri pătraţi şi automat preţul se va împărţi pe o suprafaţă mai mare. Având-se în vedere acest fapt, diferenţa reală a preţurilor dintre cele două oraşe este de 20 la sută, a arătat Ivanova.

Un alt motiv pentru preţurile ridicate din Bucureşti este şi tendinţa crescândă de scumpire a locuinţelor din capitala română. O mare parte dintre clădirile de aici sunt construite din cărămizi, construcţia de BCA fiind mai puţin practicată. De asemenea, spre deosebire de Sofia, la Bucureşti cererea de locuinţe a depăşit oferta, a explicat Teodora Ivanova. Potrivit acesteia, firma pe care o reprezintă aşteaptă ca finalizarea unuia dintre cele mai ample proiecte imobiliare - *"Băneasa"* - din Bucureşti să schimbe această tendinţă. Proiectul, a cărui valoare este de un miliard de euro, se derulează pe o suprafaţă de 224 de hectare în apropiere de aeroport, grădina zoologică şi pădurea Băneasa. Firma Adres care, potrivit *Monitor*, este interesată să facă afaceri imobiliare în România, se aşteaptă ca cele câteva mii de apartamente ce vor fi scoase pe piaţă prin realizarea acestui proiect să mulţumească cererea şi să mai calmeze preţurile.

CREDITUL IMOBILIAR DIN ROMÂNIA, DE OPT ORI MAI REDUS DECÂT ÎN U.E.

În România, creditele imobiliare şi ipotecare au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare semnificativă.

Comparativ cu ţările membre ale Uniunii Europene, suntem însă cu mult în urmă, ponderea acestora în totalul creditului neguvernamental fiind la noi de opt ori mai mică. Specialiştii nu sunt foarte optimişti nici în ceea ce priveşte perspectivele, întrucât limitarea recentă a creditului în valută va duce la o scădere drastică a apetitului Românilor de a contracta un astfel de împrumut.

Valoarea împrumuturilor imobiliare şi ipotecare acordate era, la sfârşitul primului semestru al acestui an de 1,2 miliarde de euro, reprezentând doar 9% din totalul creditului neguvernamental, pondere de opt ori mai mică decât în ţările din UE, a declarat, Sergiu Oprescu, vicepreşedinte al unei bănci comerciale prezente pe piaţa românească. *"În ultimii ani, piaţa rezidenţială s'a dezvoltat exploziv, iar la sfârşitul anului 2004, valoarea pe piaţă a construcţiilor noi a ajuns la 5,4 miliarde de euro. Din această valoare, doar 1,2 miliarde de euro reprezintă construcţii reali-zate prin credit ipotecar sau imobil - iar, restul fiind realizate prin surse proprii"*, a precizat sursa mai sus citată.

Bancherul a arătat în acest context că valoarea creditelor pentru locuinţe reprezintă 2% din Produsul Intern Brut şi doar 4% din activele sistemului bancar din România.

CREŞTEREA ECONOMICĂ A ROMÂNIEI, SUSŢINUTĂ DE AVANSUL CREDITĂRII

Creşterea economică a României va continua să fie semnificativă, mai ales pe fondul avansului rapid al creditării, ceea ce va determina însă menţinerea unui deficit de cont curent ridicat, reiese din raportul semianual al Fondului Monetar Internaţional (FMI). Potrivit estimărilor FMI, ritmul de creştere economică a României se va menţine în jurul valorii de 5% anual.

Astfel, în 2005 aceasta va fi de 5,5%, iar în 2006 de 5%. Comisia Naţională de Prognoză (CNP) a previzionat, pentru 2005, o creştere economică de 6%, după ceea de 8,3% din anul trecut, urmând ca în 2006 Produsul Intern Brut să avanseze cu un ritm previzionat la 6,1%. Pentru 2007 şi 2008, comisia se aşteaptă la un impuls al economiei de 6,3%, respectiv 6,5%. Ritmul mediu ar fi, în consecinţă, de 6,2% anual. În ceea ce priveşte evoluţia deficitului de cont curent, previziunile Fondului indică o reducere până la 6,9% din PIB în 2005 şi 6,3% din PIB în 2006.

Instituţia naţională de prognoză a anticipat, la rândul său, creşteri importante ale deficitului de cont curent în următorii ani, însă pe fondul majorării PIB, ponderea acestuia ar urma să se reducă până la 6,2% din PIB în 2006 şi la 5% din PIB în 2007. Pentru 2005, CNP estimează un deficit de cont curent de 6,6% din PIB. FMI avertizează însă că pentru diminuarea deficitului de cont curent este nevoie de menţinerea unei politici fiscale strânse şi de controlul majorării salariilor şi a creditului. În aceste condiţii, FMI prognozează o rată medie a inflaţiei de 8,2% în 2005 şi de 5,7% în 2006.

Previziunile CNP indică o inflaţie medie de 8,1% în acest an şi 6% anul viitor. Fondul a mai anticipat că reformele structurale vor îmbunătăţi climatul de afaceri şi vor ajuta la atragerea de investiţii străine directe mai ridicate.

Banca Naţională a României a redus semnificativ dobânda de referinţă pentru a putea să atingă ţinta de inflaţie, dar trebue accelerate reformele şi lupta împotriva corupţiei pentru a favoriza integrarea fără probleme în Uniunea Europeană în 2007, se mai arată în raportul instituţiei financiare internaţionale.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

CALEIDOSCOP

TEROARE ÎN ÎNALTUL CERULUI: ADEVĂRUL DESPRE SIGURANŢA CĂLĂTORIEI CU AVIONUL

Trei dezastre aviatice într'o singură lună, sute de morţi şi o întrebare care îi frământă pe cei care trebue să călătorească atât ca obligaţie de muncă cât şi pentru a pleca în vacanţă: a zbura, în epoca *"low cost"*-urilor şi a charterelor a devenit oare un lucru mai periculos? Defecţiuni, întreţinere, antrenarea piloţilor, aeroporturi blocate... Numere şi adevăruri pe care puţini le cunosc, notează revista italiană *Panorama*.

Această vară este una pe care trebue să o uiţi în ceea ce priveşte transportul aerian. La 6 August, un avion ATR 72 s'a prăbuşit în largul mării, la Palermo: 16 morţi. La 14 August, un Boeing s'a prăbuşit în Grecia: 121 de victime. La 16 August, un avion MD 82 a căzut în Columbia: 160 de morţi. Tema securităţii zborurilor, mai ales în ceea ce priveşte companiile mai mici, a devenit o adevărată obsesie pentru toţi cei care trebue să călătorească cu acest mijloc de transport.

Factorii mondiali de răspundere sunt conştienţi că, deşi statisticile nu indică o înrăutăţire considerabilă a numerelor (accidente la numărul de pasageri transportaţi), secvenţa Iulie-August extinde teama şi cere un răspuns. *"Am iniţiat un program de revizuire (IATA, IOSA Operational Safety Audit) ca preocupare centrală în cadrul eforturilor noastre pentru a menţine cele mai înalte standarde de securitate. Anul acesta peste 100 de companii (membre şi nemembre IATA) au fost supuse programului"*, a explicat revistei *Panorama* Giovanni Bisignani, directorul general şi administratorul delegat al IATA, asociaţia care reuneşte 265 de companii aeriene din 136 de ţări. *Panorama* a rezumat numere şi adevăruri pe care puţini le cunosc, pentru a răspunde la întrebarea: a zbura cu avionul a devenit oare mai riscant?

Zborurile charter - mai riscante

Există un lucru care apropie accidentele survenite luna aceasta: toate cele trei erau zboruri charter. Poate că este vorba numai de o coincidenţă, dar unele date elaborate de compania Boeing confirmă faptul că în ultimii zece ani (până în 2004) incidenţa victimelor la fiecare milion de pasageri este mai mult decât dublă în cazul zborurilor închiriate: 2,41 la sută (dintr'un total de 24,9 milioane de pasageri) comparativ cu 1,12 la sută din 24,0 milioane din zborurile de linie.

Companiile cele mai sigure şi cele mai expuse riscului

Din 1970 şi până astăzi, există 6 companii aeriene care nu au avut nici un incident: Aer Lingus, Austrian Airlines, Finnair, Icelandair, Sabena şi Virgin Atlantic.

În schimb, au avut loc nu mai puţin de 22 de accidente pe zboruri ale unor companii din fosta Uniune Sovietică. Urmează Turkish Airlines (9 accidente), Air France (7), Swissair (5), Iberia (4). La cota 3 alături de Alitalia, se află Lufthansa şi KLM. British Airways a înregistrat numai 2 incidente în ultimii 35 de ani.

Numărul de victime

După cel de-al Doilea Război Mondial şi până astăzi în Italia au avut loc 72 de accidente aviatice mortale. Numărul total al victimelor este de 1.387. În lume, în aceeaşi perioadă de timp dezastrele au fost în număr de 3.155 iar numărul morţilor de 69.930.

Locurile cele mai puţin riscante din avion

Pe baza examinării locurilor ocupate la bordul avioanelor de către supravieţuitorii accidentelor aviatice a reieşit că locurile cele mai sigure sunt în coada avionului, urmate de locurile din partea anterioară. Locurile cele mai riscante sunt cele din zona centrală.

Primii răspunzători, piloţii

În accidentele mortale survenite cu începere din 1950 încoace eroarea pilotului este cauza cea mai frecventă: 53 la sută. Incapacitate sau ghinion? În 47 la sută din cazuri este vorba de comportamente neprofesioniste (printre care şi consumul de alcool sau droguri). Urmează erorile tehnice (21 la sută) şi de percepţie vizuală (19). În afară de erorile comise de piloţi există şi alte erori umane, precum cele ale controlorilor de trafic, care au avut loc în proporţie de 7 la sută. Alte cauze: probleme mecanice (20 la sută), condiţiile atmosferice (11) şi sabotaj (8).

Sunt piloţii bine pregătiţi?

În Italia, cei care vor să devină piloţi trebue să urmeze cursurile unei şcoli autorizate. Până în urmă cu câţiva ani parcursul era eşalonat în trepte progresive: un prim brevet privat pentru zbor sportiv, apoi obţinerea dreptului de zbor instrumental, brevetul de pilot comercial şi în sfârşit cel de pilot de linie, după ce s'a efectuat un minim de 1.500 de ore de zbor. Astăzi, cei care sunt admişi într'o şcoală de pilotaj pot urma un curs teoretic mai îndelungat pentru a deveni direct piloţi de linie, dar numai după efectuarea numărului de 1.500 de ore cerute. Reglementarea italiană s'a conformat la cea europenă.

Avioanele cele mai expuse

În fruntea listei se află Boeing 737, cu 54 de accidente înregistrate. Trebue însă subliniat că este şi modelul cel mai folosit de companii. Urmează trei avioane de acum scoase din producţie dar încă în activitate: Boeing 727 (48 de accidente pe circa 75 de milioane de trasee) şi Dc9 (42 din 63 de milioane). Având cifrele la dispoziţie, modelele de avion care s'au prăbuşit cel mai des sunt Embraer Bandeirante (28 de accidente pe circa 8 milioane de trasee) şi Fokker F28 (21 pe 9,5 milioane).

Principalele nenorociri

Accidentul cel mai tragic pe care istoria îl păstrează în memorie este cel care a survenit în insula spaniolă Tenerife, în 1977, când în urma ciocnirii între două avioane pe pista de aterizare au murit 578 de persoane. În 1985, un Boeing 747 al Japan Airlines s'a zdrobit de un munte, în apropiere de Tokio: 520 de morţi şi 4 supravieţuitori. O altă ciocnire între două avioane (de data aceasta în zbor) a avut loc în 1996, la Charkhi Dadri, în India: 349 de victime. O uşă a avionului deschisă pe neaşteptate a provocat prăbuşirea unui avion Dc10 al Turkish Airlines, la Ermenonville, lângă Paris, în 1974: 345 de morţi

Aeroporturi

Spaţiul aerian italian în care au avut loc de cele mai multe ori incidente aviatice în cursul anului 2004 este cel dela Milano: de 12 ori. O afirmă Asociaţia Naţională pentru Securitatea Zborurilor din Italia, pe baza *"airprox"* (indicele de măsurare a riscului de coliziune între avioane). Urmează spaţiul aerian al Romei, cu 11 cazuri semnalate, Padova (8), Trieste (3), Brindisi şi Rimini (2).

STUPEFIANTA SPANIE

Spaniolii sunt cei mai mari consumatori de cocaină din lume. Acesta este un record trist, legat de poziţia geografică a ţării lor, şi care îi impresionează pe editorialiştii presei iberice, rezumă Philippe Randrianarimanana, într'o revistă a presei inserată în ultimul număr on-line al săptămânalului francez *Courrier International*. Articolul este însoţit de o fotografie a *Agenţiei France Presse*, cu următoarea legendă: *"Captură de 3 tone de cocaină în Spania, la 15 Iunie 2005"*.

"Potrivit autorităţilor judiciare spaniole de luptă antidrog, statisticile evidenţiază faptul că ţările occidentale şi cele prin care trec marile rute ale traficului afişează cele mai ridicate rate ale consumului de cocaină. Or, Spania cumulează cele două caracteristici", subliniază *El Pais*.

Cotidianul naţional spaniol detaliază rezultatele unui raport realizat de serviciile de luptă antidrog pe baza cifrelor furnizate de Organizaţia Naţiunilor Unite, ce va fi remis guvernului dela Madrid în curând. În acesta, se arată că 13,3 milioane de persoane din lume ar consuma cocaină, iar Spania ar avea cea mai mare rată de consum, cu 2,6 la sută din populaţia sa, faţă de 2,5 la sută în Statele Unite ale Americii, 2,4 la sută în Irlanda şi 2,1 la sută în Marea Britanie. Este *"un fapt foarte îngrijorător, nu numai din cauza ameninţării pe care el o face să planeze asupra sănătăţii publice pe termen mediu sau lung, ci şi pentru că denotă o lipsă de educaţie socială şi de prevenţie"*, explică (ziarul) *El Diario Vasco*. Deşi este vorba de *"un record trist pentru societatea spaniolă, nu reprezintă, totuşi, o mare surpriză"*, constată cotidianul basc. Într'adevăr, mai multe studii internaţionale şi locale au evidenţiat deja creşterea consumului de cocaină în rândul tinerilor adulţi spanioli. În paralel, se constată o creştere a consumului de canabis în rândul adolescenţilor şi o stagnare - ori chiar o scădere - a consumului de heroină.

APARAT CARE CITEŞTE ÎN CREIER

Prin utilizarea tehnicii înalte de *"citire în creier"*, IMRI, oamenii de ştiinţă au reuşit să dea răspuns la o întrebare socio-psihologică apăsătoare, ridicată, dar nerezolvată de cincizeci de ani: oare oamenii se adaptează în mod conştient la ceea ce societatea aşteaptă din partea lor, sau starea lor de conştiinţă, respectiv modul lor de sesizare sunt influenţate, modificate, de presiunea venită din partea altora?

Cu jumătate de secol în urmă, psihologul Solomon Asch a început un experiment foarte interesant. În cadrul acestei experienţe, el a dat voluntarilor participanţi la studiu sarcini, teme pe care şi copiii de cinci ani pot să le rezolve: primeau două cartele: pe una se afla o singură linie orizontală, iar pe cealaltă erau trei linii orizontale, din care una avea lungimea egală cu linia de pe prima cartelă. Subiecţii supuşi experimentului trebuiau să aleagă dintre cele trei linii orizontale de pe a doua cartelă pe cea care era identică cu linia de pe prima cartelă. Sarcina era încurcată puţin doar prin faptul că în grup existau oameni *"sub acoperire"*, care, din când în când, dădeau intenţionat un răspuns eronat în faţa subiecţilor voluntari. Rezultatul i-a uluit pe toţi cercetătorii: trei oameni din patru, cel puţin o dată, au fost de acord cu răspunsul greşit, respectiv, patru oameni din cinci, în jumătate din răspunsurile lor, au urmat răspunsul greşit, sugerat de alţii. Pe dr. Asch, până la moartea sa, l-a preocupat extrem de mult întrebarea dacă oamenii care au participat la experiment ştiau, erau conştienţi că dau un răspuns greşit sau, sub influenţa grupului, li s'a modificat capacitatea de a sesiza lucrurile. Dr. Asch, care a murit în 1996, nu a mai apucat să afle răspunsul ştiinţific.

Testul actual care, în esenţă, îl repetă identic pe cel de acum cincizeci de ani, a fost condus de psihiatrul şi neurologul Gregory Berns, dela Universitatea Emory din Atlanta, SUA. Rezultatul poate fi citit, începând din luna Iunie, pe varianta on line a revistei *Biological Psychiatry*. Echipa condusă de dr. Berns s'a folosit de aparatura IMRI, care a fost descoperită, construită şi folosită tot mai extins în ultimii ani. Noul test a putut găsi răspunsul la întrebarea pusă în urmă cu mai multe decenii, tocmai pentrucă noua tehnică creatoare de imagini, IMRI, bazată pe rezonanţă magnetică funcţională, permite studierea creierului în timpul funcţionării lui: în zonele aflate în funcţie ale creierului se consumă mult mai mult oxigen decât în altă parte, în aceste zone ajunge mult mai mult sânge, iar IMRI este capabilă să sesizeze cantitatea sângelui care curge în şuvoaie (urmărind rezonanţa magnetică a moleculelor de hemoglobină sau a nucleelor atomilor de hidrogen). În acest fel se pot descoperi şi cunoaşte zonele din creier care lucrează, care sunt active în soluţionarea temei primite.

În ultimii doi ani, a crescut enorm utilizarea IMRI la studiile ştiinţifice neurologice. Potrivit părerii unor oameni de ştiinţă, această tehnică reprezintă un salt enorm, făcând posibilă descoperirea funcţionării creierului. În sfârşit, ne apare în faţa ochilor creierul, *"cutia neagră"*, în timpul funcţionării. IMRI reuşeşte să arate, să vizualizeze şi detalii foarte mici, de mărimea unui bob de orez; creierul omului este compus în total din 150 de mii de asemenea spaţii de mărimea orezului. Aparatura a fost inventată de chimistul Paul C. Lauterbur, care a primit Premiul Nobel, în anul 2003, pentru această invenţie.

Din cei 32 de subiecţi participanţi la experimentul condus de dr. Gregory Berns, 41 la sută au dat răspunsuri greşite, sub influenţa colegilor de grupă, timp în care zona dinspre ceafă a creierului, răspunzătoare pentru văz, era activă. Zonele responsabile pentru raţiune, conştiinţă, creativitate, judecăţi superioare, din partea frontală, au rămas pasive. Voluntarii curajoşi dintre subiecţii supuşi experimentului, care şi-au păstrat capacitatea de a lua decizii în mod independent şi au rămas fideli crezului lor, şi-au folosit zona creierului lor mijlociu, care este răspunzătoare pentru sentimente - a reieşit din măsurătoarea realizată cu IMRI. *"Am dori să fim siguri că putem avea încredere în văzul nostru, dar a reieşit din experienţă că văzul nostru înseamnă că ajungem să credem ceea ce crede grupul"*, a comentat şeful experienţei.

"Există situaţii sociale, cum ar fi, de exemplu, alegerile, când se impune dreptatea majorităţii, ba mai mult, majoritatea poate reprezenta înţelepciunea colectivă. Dar, dacă modul de a vedea lucrurile al celorlalţi oameni influenţează modul de a sesiza lumea exterioară, atunci adevărul se poate afla în mare pericol. Dacă suntem conştienţi de labilitatea capacităţii noastre de a lua decizii, avem şanse mari de a evita greşelile conformităţii."

Experienţele lui Gregory Berns se potrivesc foarte bine în acel trend care există de un deceniu, de când oamenii de ştiinţă pun la îndoială faptul că, în procesele de luare a deciziilor, rolul principal este jucat de minţi lucide, de raţiune. Acest concept a fost formulat de profesorul neurolog Antonio Damasio, într'un mod uşor de înţeles de marele public: Descartes a greşit, comportamentul nostru este doar parţial influenţat de gândire, deoarece, în luarea deciziilor, joacă un rol la fel de mare sentimentele, dar şi contextul social.

În numărul din 17 Februarie al revistei *Science* s'a anunţat chiar descoperirea celui de-al şaselea simţ al creierului. Cercetătorul ştiinţific Joshua Brown, dela Universitatea Washington din St. Louis, a descoperit, cu ajutorul IMRI, zona din creier a cărei activitate nu este conştientă, dar il determină pe om să recunoască şi să evite situaţiile de mare risc. Cei care şi-au ascultat presimţirile rele pe care le-au avut înainte de tsunami şi s'au refugiat în regiuni mai înalte, s'au folosit tocmai de acest sistem de avertizare al creierului. Oamenii de ştiinţă sunt de părere că această zonă a creierului, cea numită ACC (anterior cingulate cortex), este răspunzătoare pentru punerea de acord a gândirii raţionale cu funcţionarea senzaţiilor. În cazul schizofreniei, zona respectivă nu funcţionează la nivelul necesar, nu semnalizează persoana bolnavă că ar putea avea un comportament propriu periculos. În cazul maniacilor şi dependenţilor, această zonă este însă mult prea activă, deci bolnavul supralicitează cu presimţiri rele îşi aprinde din nou ţigara, se întoarce de douăzeci de ori să verifice dacă a încuiat uşa la casă, sau alte manifestări de genul acesta.

Datorită folosirii tot mai extinse a aparaturii IMRI, printre altele, s'a putut dovedi că cei care se ocupă de meditări reuşesc să activeze centrul fericirii, aflat în lobul stâng al frunţii. S'a dovedit efectul benefic, de reducere a durerii prin hipnoză şi acupunctură, precum şi faptul că sexul şi dragostea folosesc alte sisteme ale creierului sau că umorul nu oferă satisfacţie raţiunii, judecăţii, un râs bun excitând, mai degrabă, zona socială a creierului, întărind senzaţia, sentimentul de apartenenţă de grup.

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

VIZITA PREŞEDINTELUI TRAIAN BĂSESCU ÎN SUA

Preşedintele României Traian Băsescu a efectuat în perioada 13 - 16 Septembrie a.c. o vizită în Statele Unite ale Americii, prilejuită de participarea la lucrările Summitului ONU.

La lucrările Organizaţiei Naţiunilor Unite din această perioadă au fost prezenţi aproximativ 170 de şefi de stat.

Prima întâlnire avută pe teritoriul american a fost cu Liza Ghil, şefa Catedrei de limbi străine dela Universitatea din New Orleans, care este cetăţean de origine română, refugiat în urma catastrofei naturale produse de uraganul Katrina. În cadrul întâlnirii, Preşedintele şi-a exprimat întreaga compasiune faţă de tragedia care a marcat recent poporul american şi a reiterat disponibilitatea României de a sprijini eforturile de reabilitare a zonei.

În aceeaşi zi, preşedintele ţării s'a întâlnit cu jurnalişti de expresie română din New York, cărora le-a mulţumit pentru modul în care sprijină România prin publicaţiile pe care le reprezintă. Şeful statului a făcut o trecere în revistă a priorităţilor ţării noastre, arătând în acest context că noua putere dela Bucureşti va reuşi să realizeze toate obligaţiile pe care România şi le-a asumat prin semnarea Tratatului de aderare în Aprilie a.c., astfel încât să devină membră a Uniunii Europene la 1 Ianuarie 2007. Preşedintele Băsescu a afirmat că este convins că Raportul Comisiei Europene va consemna progresele făcute de România, adăugând în acelaşi timp că se înregistrează şi unele întârzieri, cum ar fi în domeniul agriculturii. Pe de altă parte, şeful statului a spus că are şi motive de insatisfacţie, referindu-se în mod punctual la situaţia din Sănătate, la întârzierea elaborării legii de funcţionare a radioului şi televiziunii publice care să asigure depolitizarea acestor instituţii, la procesul lent de descentralizare a administraţiei. Preşedintele Băsescu a menţionat că noul Guvern are toate şansele să îşi atingă obiectivele şi să respecte graficul aderării în UE.

Prima zi a vizitei Preşedintelui s'a încheiat cu o cină informală de lucru pe teme regionale ale Mării Negre, respectiv situaţia din această zonă şi soluţii pentru democratizarea şi securizarea Mării Negre. Au participat Preşedintele Georgiei, Mihail Saakashvili, însoţit de ministrul de Externe georgian, ministrul de Externe al Ucrainei, preşedintele *"US-German Marshall Fund"*, Craig Kennedy, preşedintele *"Proiectului pentru Democraţii în Tranziţie"*, Bruce Jackson şi asistentul secretarului de stat al SUA pentru Europa şi Eurasia, Daniel Fried.

TRUPELE ROMÂNE VOR STA ÎN AFGANISTAN

România nu îşi va retrage trupele din Irak sau din Afganistan - a declarat ministrul de Externe Ungureanu, într'un interviu publicat în ediţia electronică a cotidianului *Jordan Times*. Ungureanu a adăugat că vede rolul României în Orientul Mijlociu drept unul de *"intermediar onest"*.

DEŢINUŢII POLITICI ATACĂ CNSAS

Foştii deţinuţi politici din Constanţa l-au acuzat, pe preşedintele CNSAS, Gheorghe Onişoru, de obstrucţionarea accesului la arhivele Securităţii şi de faptul că a ajutat la *"imaculare unor informatori notorii"*, informează *Mediafax*. Recent, la Constanţa, a avut loc o masă rotundă cu tema *"Rezistenţa anticomunistă în Dobrogea"*, organizată de CNSAS, Arhivele Statului Constanţa şi de filiala locală a Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici.

Paul Andreescu, liderul Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România (AFDPR), filiala Constanţa, a contestat declaraţiile reprezentanţilor CNSAS, conform cărora deţinuţii politici ar vrea răzbunare.

El i-a cerut lui Onişoru, să grăbească posibilitatea ca adevărurile din acele dosare să poată fi cunoscute. Andreescu l-a acuzat pe Onişoru de obstrucţionarea accesului la arhive şi de faptul că a *"ajutat la imaculare unor informatori notorii, precum este Corneliu Vadim Tudor"*.

Preşedintele CNSAS a negat acuzaţiile şi a spus că nu poate da numele informatorilor pentrucă aceştia ar fi acţionat cu un nume de cod.

Liderul constănţean al AFDPR l-a acuzat şi pe Radu Ciuceanu, prezent la prezidiu, de incercare de dezbinare a deţinuţilor politici din România.

PSD CREDE CĂ GUVERNUL A RENUNŢAT LA LUPTA ÎMPOTRIVA CORUPŢIEI

Decizia Guvernului de a transforma Parchetul Naţional Anticorupţie într'un simplu Departament în cadrul Parchetului Naţional se înscrie în logica previzibilă şi transparentă pe care şi-a stabilit-o la preluarea mandatului, de subordonare politică totală şi necondiţionată a sistemului judiciar românesc, consideră conducerea PSD.

"PNA a fost înfiinţat de PSD pentru a da substanţă luptei împotriva corupţiei care urma să fie întărită de un organism independent, de sine stătător, care să confere legitimitate acestui demers. PNA a fost înfiinţat după un model european, sub presiunea Uniunii Europene pentru a da un semnal că, în România, lupta împotriva corupţiei are o componentă instituţională puternică. În acest context, s'a avut în vedere crearea unui sistem eficient de prevenire a corupţiei prin îndeplinirea reformelor structurale, instituţionale şi legislative. Desfiinţarea PNA şi transformarea sa într'un Departament în cadrul Parchetului General nu numai că pune sub semnul întrebării continuitatea proceselor democratice de luptă împotriva corupţiei, dar contravine şi Strategiei Naţionale Anticorupţie 2005-2007 adoptată de actuala putere şi care prevede - întărirea capacităţii instituţionale şi asigurarea independenţei PNA. Aşadar, problema prevenirii şi combaterii corupţiei nu mai este o prioritate politică pentru actuala coaliţie de guvernământ, iar această măsură, de transformare a PNA în DNA, se înscrie în logica strategiei declanşate de coaliţia de guvernământ de a implementa toate acele măsuri care conduc la politizarea totală a sistemului judiciar".

O NOUĂ COALIŢIE A SOCIETĂŢII CIVILE

Asociaţia Academică de Administraţie Publică *"Europa"*, Camera Federativă a Medicilor din România (CFMR), Iniţiativa R, împreună cu alte organizaţii neguvernamentale şi sindicale, anunţă constituirea unei noi coaliţii a societăţii civile pentru o guvernare curată sub denumirea Alianţa pentru Guvernare Onestă, Responsabilă şi Austeră (AGORA).

AGORA va monitoriza permanent activitatea Guvernului, exprimând puncte de vedere, formulând propuneri de optimizare a cadrului normativ şi protestând prompt atunci când exercitarea puterii va avea tente abuzive sau ilegale. AGORA va analiza însă şi demersurile opoziţiei, iniţiativele legislative ale acesteia fiind monitorizate cu precădere.

EXERCIŢIU - ATAC LA MAREA NEAGRĂ

Pe data de 13 Septembrie a.c., a început la Constanţa exerciţiul de protecţie civilă simulat pe calculator *"TOMIS INTERNAŢIONAL 2005."* Acţiunea s'a desfăşurat în perioada 13-16 Septembrie 2005, în cadrul Iniţiativei la Marea Neagră pe Probleme de Pregătire pentru Urgenţe Civile şi Militare (BSI CMEP) şi cu sprijinul Corpului Genie-ştilor din Armata SUA - District Europa. La activitatea *"iniţiată de Ministerul Administraţiei şi Internelor, prin Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă"* au participat reprezentanţi ai structurilor de conducere a situaţiilor de urgenţă/protecţie civilă, precum şi experţi din Statele Unite ale Americii, statele riverane Mării Negre (România, Bulgaria, Georgia, Republica Moldova, Federaţia Rusă, Ucraina şi Turcia), observatori din Croaţia şi Adzerbaidjan, organisme/instituţii internaţionale şi naţionale cu responsabilităţi în răspunsul la urgenţe: Organizaţia Mondială a Sănătăţii (WHO), Comandamentul BLACKSEAFOR (Grupul de Cooperare Navală al Mării Negre).

Scenariul exerciţiului *"TOMIS INTERNAŢIONAL 2005"* bazat pe situaţii ipotetice (epidemie deliberată), dar şi reale (porturile comerciale din zona Mării Negre) a fost proiectat în vederea standardizării planurilor de răspuns şi a pregătirii autorităţilor naţionale responsabile în faţa ameninţărilor şi riscurilor cărora populaţia trebue să le facă faţă.

ŞAPTE LA SUTĂ DIN DIPLOMAŢII MAE SUNT DE DINAINTE DE 1989

Mihai Răzvan Ungureanu, ministrul român de Externe, a estimat că în prezent 7% dintre funcţionarii ministerului pe care-l conduce sunt de dinainte de 1989.

FEDERAŢIA EDUCAŢIEI NAŢIONALE PREZINTĂ GUVERNULUI O LISTĂ CU REVENDICĂRI

După protestul organizat la Bucureşti de Federaţia Educaţiei Naţionale, de Ziua Mondială a Educaţiei, liderii sindicali au lăsat la guvern o listă de revendicări, precizând că autorităţile au un termen de o lună pentru a le rezolva, în caz contrar urmând să declare grevă.

EVAZIUNILE FISCALE

Guvernul a organizat la Snagov o reuniune consultativă cu partenerii sociali, cu reprezentanţi ai unor organizaţii ale societăţii civile cu activităţi legate de mediul de afaceri şi cu reprezentanţi ai organismelor internaţionale reprezentate la Bucureşti.

Premierul Călin Popescu-Tăriceanu a propus la această reuniune partenerilor sociali un pact fiscal pentru susţinerea unei legislaţii stabile şi stimulative, care să conducă la crearea mai multor locuri de muncă bine plătite şi la reducerea evaziunii fiscale.

"Avem nevoie de locuri de muncă bine plătite. Pentru aceasta, dorim o legislaţie fiscală care să permită întreprinderilor să funcţioneze, să crească după ani lungi de inflaţie, în care s'a produs o acută decapitalizare. Acesta este unul din obiectivele pe care le-am urmărit în momentul introducerii cotei unice de impozitare. Pe măsură ce întreprinderile vor deveni mai puternice, vor avea nevoie să angajeze forţă de muncă mai numeroasă şi o vor putea plăti mai bine. Este în interesul tuturor", a afirmat prim-ministrul.

Prin promovarea unor măsuri legislative stimulative, vor fi colectaţi mai mulţi bani la buget, care vor fi direcţionaţi spre domenii vitale cum sunt sănătatea, învăţământul şi cercetarea.

În România există aproximativ un milion de locuri de muncă nefiscalizate.

REPUBLICA MOLDOVA ŞI TRANSNISTRIA REPREZINTĂ, PENTRU ROMÂNIA, PROVOCĂRI MAJORE

România nu are suficiente resurse pe care să le poată investi în controlul graniţelor - a declarat preşedintele Comisiei pentru politică externă a Senatului, Mircea Geoană. El a adăugat că Republica Moldova şi Transnistria reprezintă, pentru România, *"provocări majore"*, iar Marea Neagră este o parte a acestui *"puzzle"*.

În plus, şi Ucraina este o problemă din punct de vedere al cooperării, iar regiunea secesionistă transnistreană este sursă a traficului de arme mici, a subliniat, la rândul său, senatorul Cristian Diaconescu, care a adăugat că au fost acordate fonduri substanţiale pentru securizarea graniţei de Est.

RĂZBOIUL OPINIILOR ÎN PSD

Ideea transformării Parlamentului într'o instituţie unicameralã a redeschis conflictul în PSD. Susţinătorii lui Mircea Geoană au încercat să dea răspunsuri evazive pe această temă, în timp ce partizanii lui Ion Iliescu au criticat intenţia liderului lor de partid, similară cu cea anunţată de Traian Băsescu.

Senatorul PSD, Sorin Oprescu, cunoscut ca unul dintre oponenţii liderului PSD, Mircea Geoană, a declarat că pentru România este prea devreme să se discute pe tema formulei unicameralismului. *"Cred că este mult prea devreme şi cred că acest lucru nu face parte din agenda cetăţenilor. Pe cetăţeni îi interesează să trăiască civilizat"*, a spus Oprescu. El a negat existenţa unor discuţii în cadrul conducerii PSD pe tema unicameralismului parlamentar, spunând că *"probabil acele discuţii au fost niste discuţii de alcov"*. Şi senatorul PSD, Antonie Iorgovan, a protestat faţă de transformările pe care le-ar suferi Parlamentul în viitor, arătând că *"pentru România, soluţia Parlamentului unicameral este greşită din punct de vedere al ştiinţei. E o greşeală din punct de vedere politic, pentrucă România se află în perioada de fortificare a statului de drept"*. De altfel, Iorgovan a mai avut o reacţie pe această temă chiar în plenul Senatului, acuzând de *"imbecilitate"* ideea dezvoltată de chiar liderul partidului său, Mircea Geoană, referitoare la instaurarea Parlamentului unicameral.

Vinovaţii pentru *"decizia imbecilă"* luată de Geoană ar fi, după părerea lui Iorgovan, consultanţii politici ai liderului PSD, care fie nu au calculat riscurile acestei idei, fie au vrut să-şi înduca în eroare preşedintele.

S'A TERMINAT EXPOZIŢIA MONDIALĂ 2005, DELA AICHI

Pavilionul României a fost vizitat de două milioane de persoane - Expoziţia Mondială Aichi 2005 din Japonia s'a încheiat pe 25 Septembrie printr'o ceremonie oficială la care au participat primul moştenitor al Japoniei, înălţimea Sa Imperială Naruhito şi Premierul nipon Junichiro Koizumi.

România a participat la această manifestare, desfăşurată în perioada 25 Martie - 25 Septembrie, cu un Pavilion naţional coordonat de Ministerul Afacerilor Externe. Pe perioada celor şase luni, Pavilionul României s'a bucurat de un succes deosebit în presa japoneză. Timp de 185 de zile au avut loc zilnic spectacole timp de 12 ore pe zi, regizate de Dragoş Galgotiu, cu un repertoriu divers: dans contemporan, balet, concerte clasice, dansuri şi muzică populară. Evenimentele culturale şi restaurantul cu specific tradiţional au reprezentat principalele atracţii ale Pavilionului nostru, care a fost vizitat de numeroase personalităţi. Printre acestea se numără prinţul Hitachi, fratele împăratului Japoniei Akihito, prinţesa Sayako, fiică a împăratului, Hakuo Yanagisawa, preşedintele Ligii Parlamentare de Prietenie România-Japonia. Unul din cele mai importante momente ale participării ţării noastre la Expoziţia dela Aichi a fost Ziua Naţională, marcată pe 1 Iunie.

Cu această ocazie, au avut loc spectacole desfăşurate pe durata întregii zile, spectacole susţinute de Orchestra Naţională Radio, Corul Naţional Madrigal, Corul de copii Allegretto, fiind organizat, de asemenea, forumul de afaceri *"România - viitoare destinaţie a afacerii tale"*, sub înaltul patronaj al Preşedintelui Traian Băsescu. Alte două seminarii de afaceri au fost organizate, pe perioada EXPO, la Osaka şi Tokyo, în scopul prezentării mediului economic românesc în rândul investitorilor niponi. Periodic, au fost organizate evenimente culturale în diverse oraşe din Japonia, cea mai recentă manifestare fiind *"Săptămâna culturală a României"*, desfăşurată în perioada 8-12 Septembrie. Cu această ocazie au avut loc la Tokyo, Nagoya şi în cadrul EXPO numeroase concerte susţinute de cunoscuta soprană de renume mondial Mariana Nicolesco, împreună cu laureaţi ai concursului internaţional *"Hariclea Darclee"*, naistul Nicolae Voiculeţ, coregrafa Liliana Iorgulescu, compozitoarea Mihaela Vosganian, artistul Grigore Lese, ansamblul clujean Camerata Transilvania.

Pavilionul ţării noastre la Aichi a beneficiat de o pagină de Internet, actualizată cu informaţii la zi despre activităţile desfăşurate.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

D.A. PIERDE 7%, PSD CÂŞTIGĂ 4%

Alianţa PNL-PD a pierdut, în ultima lună, aproape şapte procente în clasamentul intenţiei de vot, în timp ce principalul *"urmăritor"* (PSD) a crescut cu 4%.

Potrivit Barometrului Opiniei Publice, realizat de IMAS în perioada 9-16 Septembrie 2005, DA cumulează 43,3%, formaţiunea de guvernământ fiind urmată de PSD (34,1%), PRM (11,7%), UDMR (7%) şi alte partide (3,9%). Cei care nu votează şi indecişii totalizează 20%.

La *"încredere în principalele personalităţi politice"* conduce, în continuare, Traian Băsescu (47,5%), preşedintele fiind urmat de liderul PSD, Mircea Geoană (35,9%) şi de premierul Călin Popescu Tăriceanu (30,2%).

Comparând rezultatele sondajelor realizate de IMAS în ultimele şase luni, observăm că, în Septembrie, atât Alianţa PNL-PD, cât şi liderii acesteia, înregistrează cele mai scăzute performanţe. În acest moment, distanţa care separă DA de PSD la intenţia de vot este mai mică de zece procente. Iar la *"încredere"*, şeful pesediştilor, Mircea Geoană, îi priveşte deja de sus pe cei doi co-preşedinţi ai Alianţei, Popescu Tăriceanu şi Emil Boc.

Barometrul IMAS pe luna Septembrie a fost efectuat pe un eşantion de 1252 de persoane cu drept de vot, reprezentativ la nivel naţional, marja statistică de eroare fiind de +/-2,9%.

BUCUREŞTIUL - LOCUL 83 ÎN CE PRIVEŞTE CONDIŢIILE DE VIAŢĂ

Bucureştiul ocupă locul 83 într'un raport al primelor 127 de oraşe care oferă cele mai bune condiţii de viaţă, realizat de Economist Intelligence Unit, divizia de informaţii a grupului The Economist, care publică revista economică cu acelaşi nume. Conform aceluiaşi raport, la egalitate cu municipiul Bucureşti se plasează şi oraşul chinez Guangzhou.

PETROM ŞI OMV, FĂRĂ CREDIBILITATE PE PIAŢA EXTERNĂ

Purtătorul de cuvânt al PSD, senatorul Cristian Diaconescu, a criticat recentele declaraţii făcute de şeful statului referitoare la contractele derulate de Petrom şi OMV.

Diaconescu a catalogat drept *"extrem de hazardante"* afirmaţiile lui Traian Băsescu pe această temă, subliniind că pe lângă faptul că aprecierile pe care le-a făcut ies de sub competenţa sa, acestea au început deja să afecteze credibilitatea celor două companii pe piaţa externă. *"O primă reacţie este că Petrom şi OMV nu mai pot să se împrumute pe piaţa externă"*, a indicat Diaconescu, cele două companii pierzându-şi garanţia de stabilitate politică.

EXERCIŢIU NAVAL BILATERAL ROMÂNO-BULGAR

În perioada 25-29 Septembrie a avut loc exerciţiul bilateral LIVEX-05, organizat de Bulgaria în apele teritoriale dela Marea Neagră şi în portul Varna.

Dragoarele maritime *"Lt. Dimitrie NICOLESCU"* şi *"Lt. Lupu DINESCU"* au reprezentat Forţele Navale Române efectuând manevre tactice, trageri reale cu armamentul antiaerian dela bord şi au participat la exerciţii de dragaj, de comunicaţii, de căutare şi salvare pe mare, de reaprovizionare pe mare şi transfer de materiale şi de transmisii de date.

Cele două dragoare maritime au la bord câte 69 militari şi sunt comandate de locotenentul comandor Mihai Panait, respectiv locotenentul comandor Emanuel Paraschiv.

INUNDAŢIILE VOR AFECTA CREŞTEREA ECONOMICĂ

Pagubele produse de inundaţii au o valoare destul de mare pentru a afecta parametrii macroeconomici şi, implicit, creşterea produsului intern brut, a declarat ministrul Finanţelor Publice, Sebastian Vlădescu, *"Este dela sine înţeles că evenimentele meteorologice care au avut loc în România vor influenţa parametrii macroeconomici, creşterea economică va fi afectată. Este un lucru care este vizibil în toată lumea. Uitaţi-vă ce se întâmplă în USA legat de cele două uragane, Katrina şi Rita"*, a spus ministrul Finanţelor. Pentru acest an, autorităţile au anunţat o creştere economică de 5-6%. La sfârşitul primului semestru, avansul PIB a fost de 4,9% în raport cu perioada similară a anului trecut.

ADMINISTRAŢIA PUBLICĂ E LA PĂMÂNT

Ambasadorul Marii Britanii în România, Quinton Quayle, a declarat, la o conferinţă privind dezvoltarea resurselor umane în cadrul administraţiei publice, că România nu are în prezent o administraţie calificată, competentă şi imparţială, transmite *Mediafax*. *"România trebue să fie activă în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene şi în acest scop are nevoie de o administraţie publică calificată, competentă şi imparţială. Dar se întâmplă oare acest lucru? Sincer să fiu, răspunsul este <nu>. Dar vreau să răspund într'un mod pozitiv şi să spun <încă nu>"*, a declarat ambasadorul Marii Britanii, ţara care deţine actualmente preşedinţia Uniunii Europene.

Quinton Quayle, a adăugat că în călătoriile sale prin România, a *"avut sentimentul"* că la nivel local mai există încă *"mentalitatea de gaşcă"*. *"Îi poţi vedea pe preşedintele Consiliului Judeţean, pe primar şi pe prefect luând cina împreună, deseori cu oameni de afaceri importanţi, cu proprietari ai instituţiilor massmedia locale. Se creează astfel un cerc vicios, unde fiecare protejează interesele celuilalt"*, a declarat Quinton Quayle.

BĂSESCU RENUNŢĂ LA ANTICIPATE

Preşedintele Traian Băsescu a declarat că actuala putere nu mai poate aduce în discuţie subiectul alegerilor anticipate înainte de 1 Ianuarie 2007.

"Momentul potrivit a fost pierdut. Am fost un suporter al acestei idei, dar acum trebue să merg mai departe şi să depăşesc acest moment", a afirmat preşedintele. *"Nu sunt pregătit să spun că nu am încredere în premier şi vă garantez că nu voi face presiuni pentru schimbarea Guvernului. Însă, voi face presiuni pentru ca Guvernul să-şi îndeplinească obligaţiile asumate"*, a mai spus Băsescu, referindu-se la domeniul vamal, sănătate, descentralizare şi alte obiective ale actualei puteri.

ÎNTRERUPERI DE CURSURI

Ploile au oprit cursurile în 34 de unităţi de învăţământ. Ploile căzute au afectat o serie de localităţi din judeţele Argeş, Buzău, Călăraşi, Covasna, Dâmboviţa, Dolj, Giurgiu, Gorj, Ialomiţa, Ilfov, Olt, Prahova, Teleorman şi Municipiul Bucureşti.

CIRC LA SENAT

Plenul Senatului a respins, recent cu 62 de voturi *"pentru"* şi 68 *"împotrivă"* moţiunea simplă iniţiată de PRM şi PSD, intitulată *"Alianţa D.A. şi dezastrul Agriculturii"*. Alianţa şi-a anunţat dezaprobarea faţă de conţinutul moţiunii invocând dezastrul pe care l-au găsit în acest domeniu la preluarea puterii. În plus, senatorul liberal Alexandru Peneş a criticat şi faptul că PRM a apelat la PSD pentru introducerea acestei moţiuni în Senat, catalogând această metodă drept deplorabilă.

Senatorul UDMR, Ştefan Pete, a blamat şi el iniţiativa celor două partide de opoziţie, subliniind că moţiunea *"e doar o simplă încercare de speculaţie politică"*, o reluare *"a unor idei dintr'o altă moţiune, tot pe agricultură, a PSD"*. *"Noi UDMR nu avem nici un temei să sprijinim un astfel de demers"*, a spus Pete.

BĂSESCU O VREA PE MONA MUSCĂ LA CAMERĂ

Preşedintele Traian Băsescu şi-a exprimat public, pe aeroportul Henri Coandă, înainte de plecarea la summit-ul ONU dela New York, dorinţa ca *"pe unul dintre cele două posturi"* de preşedinte al Camerelor parlamentare *"să se afle Mona Muscă"*. Încă o dată, preşedintele intră în conflict cu premierul Călin Popescu-Tăriceanu care are alte propuneri pentru aceste posturi, în nici un caz pe Mona Muscă, demnitarul care a demisionat din Guvern în această vară aducând numeroase critici şefului ei de partid şi Executivului.

Traian Băsescu a mai atras atenţia guvernanţilor că şi-au diminuat interesul pentru stingerea efectelor inundaţiilor. *"Îi sfătuiesc pe miniştri să se urce din nou în elicopter şi să vadă ce se întâmplă în zonele inundate"*, a spus şeful statului înainte de a urca în avion.

POLIŢIA: CEA MAI PUŢIN CORUPTĂ INSTITUŢIE DIN ROMÂNIA?

Poliţia este cea mai puţin coruptă instituţie din România - a declarat şeful Corpului Naţional al Poliţiştilor, Alexandru Vieriu. Întrebat la o conferinţă de presă care sunt sectoarele din poliţie cele mai expuse corupţiei, Vieriu a refuzat să facă un clasament, dar a menţionat că oricare dintre poliţişti pot fi supuşi tentaţiei.

MITĂ ÎN SPITALE DE 360 MILIOANE DE DOLARI

În sistemul sanitar, pacienţii au dat, anul trecut, 360 milioane de dolari ca mită pentru a beneficia de tratamente mai bune, arată un studiu finanţat de Banca Mondială şi coordonat de Ministerul Sănătăţii. Jumătate din cei care au mers în spitale pentru consultaţii, tratamente medicale sau intervenţii chirurgicale au dat bani sau cadouri din proprie iniţiativă.

PREMIERUL CĂLIN POPESCU TĂRICEANU FAŢĂ ÎN FAŢĂ CU COMISARUL PENTRU EXTINDERE, OLLI REHN

Cei doi oficiali au luat împreună un dejun de lucru de mai mult de două ore, ei participând în aceste zile la Congresul ELDR din Capitala Sloveniei. Comisarul european pentru extindere, Olli Rehn, a încurajat Guvernul României să continue într'un ritm susţinut reformele. România a realizat progrese vizibile în ceea ce priveşte îndeplinirea angajamentelor luate pentru integrarea la 1 Ianuarie 2007 în Uniunea Europeană, a declarat comisarul pentru extindere Olli Rehn în timpul discuţiilor dela Bratislava cu preşedintele PNL, Călin Popescu Tăriceanu. Olli Rehn a cerut ţării noastre să-şi intensifice eforturile în domeniile semnalate în scrisoarea de avertizare transmisă de Comisia Europeană.

PSD BUCUREŞTI L-A DAT PE POTERAŞ PE MÂNA PARCHETULUI

PSD Bucureşti a depus pe data de 13 Septembrie, o sesizare adresată procurorului general al României, Ilie Botoş, solicitând începerea unei anchete care să stabilească dacă acuzaţiile ce i se aduc primarului Sectorului 6, Cristian Poteraş, sunt sau nu reale.

"Considerăm că aspectele relatate de către presa ultimelor zile conţin sufi. ciente date, nume şi situaţii a căror veridicitate poate fi cu uşurinţă verificată de către organele abilitate. Asupra nimănui nu trebue să planeze astfel de acuzaţii grave şi suntem ferm convinşi că Dl. primar Cristian Poteraş va fi primul interesat să demonteze cu probe aceste acuzaţii. Cerem audierea tuturor celor menţionaţi în articolele respective şi lămurirea de urgenţă a unei situaţii mai mult decât jenante, atât pentru edilul Sectorului 6, cât şi pentru noi toţi aleşii locali ai Capitalei".

ROMÂNIA NU E PREGĂTITĂ SĂ ABSOARBĂ BANII DELA U.E.

România nu este pregătită, deocamdată, să absoarbă fondurile europene postaderare, a declarat Leonard Orban, secretar de stat în Ministerul Integrării Europene, într'un interviu acordat agenţiei *Mediafax*.

Dacă, în acest an, România a primit dela UE peste 800 de milioane euro, dela momentul aderării, în primul an, vom primi în jur de două milioane şi jumătate de euro, a subliniat Orban, adăugând că, în perioada 2007-2009, vor fi 11 miliarde de euro. El a atras atenţia că *"nu este suficient ce fac autorităţile"* şi că, fără proiecte dinspre investitori şi dinspre companii, România nu va putea cheltui banii dela UE.

UN NOU MADAT DAT LUI PÂRVULESCU

În perioada 23-25 Septembrie, la Sinaia, a avut loc şedinţa anuală a Adunării Generale a Asociaţiei Pro Democraţia. Cei 50 de reprezentanţi ai cluburilor (filialelor) au votat strategia APD pentru perioada 2005-2007, au ales un nou Consiliu de Conducere şi l-au investit pe Cristian Pârvulescu cu un nou mandat în funcţia de preşedinte al asociaţiei.

Principalele direcţii strategice ale APD în următoarea perioadă se axează pe câteva coordonate concrete: dezvoltarea democraţiei participative ca formă de completare a democraţiei reprezentative, înfăptuirea reformei electorale, asigurarea cadrului de dezbatere privind diferitele tipuri de parlamentarism, declanşarea activă a reformei administrativ-teritoriale, informarea populaţiei cu privire la problematica integrării europene precum şi intensificarea activităţii Centrului de Analiză al Asociaţiei. De asemenea, în cadrul reuniunii a fost votată o moţiune în care se exprimă îngrijorarea existentă la nivelul asociaţiei cu privire la derapajele democratice, din ce în ce mai frecvente, de pe scena politică românească.

NUMĂRUL TURIŞTILOR ROMÂNI PE LITORAL A SCĂZUT CU 10% ÎN ACEST SEZON

Numărul de turişti români care şi-au petrecut concediul pe litoralul dela Marea Neagră a scăzut în acest sezon cu circa 10% faţă de 2004, în timp ce fluxul de clienţi străini a rămas la un nivel similar cu cel din vara trecută, au declarat reprezentanţii Asociaţiei Naţionale a Agenţiilor de Turism. *"Anul 2005 a fost foarte slab pe litoral. Aproximativ 1,2 milioane de Români au venit aici prin agenţiile de turism. Rata profitului în activitatea hotelieră a înregistrat o scădere semnificativă, ceea ce va afecta investiţiile"*, a declarat preşedintele ANAT, Lucia Morariu.

Potrivit statisticilor agenţiilor de turism, circa 95% dintre turiştii de pe litoral sunt Români, iar 85% dintre ei sosesc prin agenţii. În ceea ce priveşte sectorul de incoming, hotelurile dela Marea Neagră au înregistrat în perioada Mai-Septembrie circa 100.000 de clienţi străini, 95% dintre ei fiind aduşi de agenţii. *"Cred că numărul de turişti străini a atins apogeul raportat la numărul de hoteluri renovate şi la funcţionalitatea litoralului. Turiştii străini nu acceptă decât unităţi moderne, iar acestea reprezintă doar 20% din totalul hotelurilor de pe litoral"*, a spus Ciprian Popescu, directorul agenţiei Danubius, reprezentantul TUI în România. El a adăugat că numărul de turişti străini nu va creşte semnificativ nici anul viitor, litoralul românesc suferind grav din cauza unor probleme care nu au fost niciodată rezolvate. Printre acestea se numără calitatea slabă a servirii, preţurile mari, câinii vagabonzi, ambientul foarte slab şi lipsa agrementului. *"În 2003 şi 2004 cosmetizarea litoralului luase avânt, dar în acest an a fost un recul. Pe 19 Septembrie a plecat şi ultimul turist dela mare, iar în Albena nu am reuşit să găsesc nici un loc liber"*, a explicat Popescu. Lipsa agrementului contribuie semnificativ la reducerea numărului de turişti de pe litoral. În plus, foarte multe hoteluri sunt deschise târziu, în Iunie, şi închise devreme. O altă problemă consemnată de agenţiile de turism este concurenţa destinaţiilor externe, atât la nivelul preţurilor, cât şi la cel al ofertei. *"Preţurile vacanţelor pe litoral au crescut în această vară cu circa 10% în lei. În schimb, preţul celor externe a rămas la fel în euro, dar a scăzut cu circa 10% în lei"*, a explicat Morariu. În paralel, capacitatea curselor charter spre diferite destinaţii externe s'a dublat faţă de anul trecut. Potrivit reprezentanţilor agenţiilor de turism, viitorul litoralului românesc este *"sumbru"* în lipsa unor măsuri drastice care să vizeze creşterea perioadei de sezon, reducerea taxelor şi impozitelor şi stimularea investiţiilor. *"Activitatea pe litoral devine atât de neprofitabilă încât s'ar putea să dispară cu totul"*, a afirmat un agent de turism.

Referindu-se la piaţa externă, reprezentantul Danubius a apreciat că România este slab promovată de marii tour-operatori. *"Turismul este o marfă care se vinde exact ca o haină. Există un client TUI, un client ITS. Tour-operatorii străini nu au interes să cheltuiască pentru promovarea destinaţiilor româneşti din cauza numărului mic de clienţi pe această destinaţie"*, a spus Popescu.

din cele 3 colțuri ale lumii

POLONIA DEZILUZIONATĂ MERGE SPRE DREAPTA SPECTRULUI POLITIC

Polonia a făcut o mutare decisivă înspre dreapta spectrului politic în cadrul alegerilor generale desfășurate în această țară, recent, după cum au indicat inițial exit-poll-urile, potrivit cărora alianța a două partide de centru-dreapta a câștigat puterea, înlocuind guvernul foștilor comuniști condus de Președintele Aleksander Kwasniewski. În primul scrutin legislativ de când a aderat la structurile Uniunii Europene (UE), în Mai anul trecut, Polonia a ales cele două partide de centru-dreapta, ambele trăgându-se din celebra mișcare anticomunistă poloneză Solidaritatea, electoratul polonez pedepsind astfel Alianța Stângii Democrate (SLD, post-comunistă) aflată la guvernare și a cărei prestație politică a fost umbrită de scandaluri de corupție. Totodată, alianța de stânga s'a lovit și de continua nemulțumire a electoratului în privința eșecului fostei puteri de a rezolva problema șomajului, care a atins o împovărătoare rată de 18 la sută.

Potrivit exit-poll-urilor după închiderea urnelor, în seara zilei de 25 Septembrie, partidul Lege și Justiție (conservator) se află în frunte, cu 28 la sută din voturile exprimate, iar foarte posibilul său partener de coaliție, Platforma Civică (liberal), care a întrunit 24 la sută din sufragii. Alianța Stângii Democrate a obținut cu greu un 11 la sută, menționează *IHT*.

Electoratul polonez și-a ales reprezentanții în Parlament, în ambele Camere ale acestuia (460, în Camera inferioară și 100 în Senat), cu doar două săptămâni înainte de alegerile prezidențiale, programate pentru data de 9 Octombrie.

Jaroslaw Kaczynski, liderul Partidului Lege și Justiție, a declarat că rezultatul îi conferă dreptul de a deveni premier. *"Am câștigat, totul arată că am câștigat"*, a mai spus acesta. *"Am câștigat ca partid și ceea ce este mai important este că am câștigat și ca program, ca o anumită idee și asta s'ar putea să se dovedească a fi un atu decisiv"*, citează *IHT*.

Împreună cu Platforma Civică, Partidul Lege și Justiție a promis să formeze imediat o alianță de guvernare, cele două putând să-și asigure o majoritate confortabilă în Parlament, de circa 60 la sută din cele 460 de locuri din Seim (Camera inferioară a Adunării Naționale poloneze).

La sfârșitul votului nu se știa clar care dintre cele două partide va deține controlul în echilibrul de putere și implicit va avea dreptul de a numi premierul, deși analiștii indică Partidul Lege și Justiție ca având prima șansă. Va fi important pentru viitoarea direcție a reformei economice din Polonia, din moment ce Platforma Civică este angajată pentru schimbări radicale menite să stimuleze economia, inclusiv pentru adoptarea rapidă a monedei europene unice euro și pentru introducerea cotei unice de impozitare de 15 la sută.

În schimb, Partidul Lege și Justiție, condus de Jaroslaw și Lech Kaczynski, gemeni identici care urmăresc să devină premier și respectiv președinte, sunt pentru un stat mai intervenționist în plan economic. Cei doi sunt mai naționaliști și conservatori în materie de politică socială și și-au condus campania electorală cu accent pe eforturile de combatere a corupției și criminalității, dar și pentru susținerea valorilor crestine.

Până săptămâna trecută, Platforma Civică a condus detașat în sondajele de opinie, însă Lege și Justiție a câștigat mult teren când a ridicat obiecții dure la adresa planurilor economice radicale ale posibililor lor parteneri de coaliție. De altfel, diferențele dintre politicile economice și sociale ale celor două mari partide învingătoare ale scrutinului din 25 Septembrie ar putea indica o posibilă instabilitate politică la Varșovia, sunt de părere analiștii. *"Ambele sunt de centru-dreapta, dar au priorități foarte diferite și abordări foarte diferite față de economie"*, comentează Aleks Szczerbiak, expert pe problemele Europei de Est în cadrul Universității Sussex, din Marea Britanie. Peste două săptămâni sunt programate alegeri prezidențiale, când din nou reprezentanții partidelor de centru-dreapta sunt așteptați să-i învingă pe cei ai fostei puteri, în măsura în care actualul președinte, Aleksander Kwasniewski, nu mai candidează, după îndeplinirea a două mandate de câte cinci ani. *"Indiferent de cine va câștiga în final cursa prezidențială dintre Lege și Justiție și Platforma Civică, drumul către schimbare va fi deschis"*, a declarat în fața jurnaliștilor Jaroslaw Kaczynski. *"Este un scrutin foarte important, deoarece marchează sfârșitul erei post-comuniste"*, le-a declarat jurnaliștilor Jan Rokita, candidatul Platformei Civice pentru funcția de premier, după votul din 25 Septembrie, insistând că nu va renunța la planurile de reformă radicale, chiar dacă partidul său va ocupa locul doi în noua coaliție de guvernământ. Pe străzile Capitalei Varșovia, oamenii și-au exprimat furia și dezamăgirea față de ceea ce au descris ca fiind un guvern corupt, însă s'au arătat optimiști că lucrurile se vor putea schimba. *"Problema este corupția actualului guvern"*, a mărturisit Katarzyna Wozniak, student la facultatea de economie, în vârstă de 21 de ani. *"În plus, noile partide vor cheltuieli publice mai mici și taxe mai mici, drept urmare și șomajul va fi mai scăzut"*, a continuat acesta.

Nu este exclus ca noul guvern de dreapta dela Varșovia să-și dorească redefinirea relațiilor cu SUA. Polonia a fost până acum cel mai puternic aliat al SUA în cadrul UE, însă Lukasz Pawlowski, purtătorul de cuvânt al Platformei Civice a precizat că Polonia va începe să ceară mai mult în schimbul acestei alianțe, inclusiv o politică mai puțin restrictivă de acordare a vizelor în SUA pentru cetățenii polonezi. Nu a fost uitat nici angajamentul militar în Irak, unde Polonia are desfășurați 1.500 de soldați. *"Vom dori să ne retragem trupele cât mai curând posibil, dar doar în urma unei discuții cu Americanii și Britanicii"*, a mai spus acesta.

Cele două partide indicate drept câștigătoare au poziții similare și față de Rusia și s'au angajat să facă lobby și pentru alte țări membre ale UE să adopte o linie mai dură față de autoritarismul tot mai vizibil al Kremlinului, comentează și cotidianul britanic *The Times*. Suferința minorității poloneze din Belarus, unde Aleksandr Lukașenko conduce un regim autoritar sprijinit de Moscova, și tentativele Rusiei de a domina sursele de petrol ale Europei Occidentale au fost, de asemenea, chestiuni majore prezente pe agenda electorală. Totodată, coaliția a mai anunțat că dorește rescrierea Constituției poloneze post-comuniste, continuă *IHT*.

"Ambele partide vor să introducă referiri la trecutul istoric al Poloniei, la rolul Bisericii Catolice și la lupta anticomunistă", a declarat Marek Matraszek, analist politic și directorul unei firme de consultanță, CEC Government Relations.

Tot Lukasz Pawlowski a sugerat că noua coaliție ar putea încerca să anuleze imunitatea de care se bucură politicienii în fața legii, să reducă numărul locurilor parlamentare și poate chiar să schimbe echilibrul de putere între Președinție și Parlament. La 16 ani dela căderea comunismului, Polonia este azi un stat democratic, independent, capitalist, membru al NATO și UE, dar situația politică rămâne volatilă. Scrutinul din 25 Septembrie repetă modelul celorlalte patru anterioare post-comuniste, când nici un partid aflat la putere nu a reușit să recâștige puterea, conchide *IHT*.

ROMÂNIA TREBUE SĂ ALCĂTUIASCĂ UN RAPORT PENTRU TRANSNISTRIA

Institutul de Studii Social-Democrate, *"Ovidiu Șincai"*, a prezentat, recent raportul acestei instituții referitor la problema transnistreană, concluzia autorilor documentului fiind aceea că România trebue să renunțe la atitudinea de spectator și să prezinte un plan propriu privind soluționarea conflictului din Transnistria.

"Problema Transnistriei este de interes real pentru România, iar acest conflict înghețat, situat pe teritoriul Republicii Moldova, afectează indirect și România. Ca țară de frontieră a NATO și, în viitor, a UE, România are datoria de a adopta atitudini responsabile, de a lansa soluții eficiente", a afirmat Adrian Severin, directorul coordonator al Institutului *"Ovidiu Șincai"*, amintind că, deși în discursurile politice ale autorităților dela București, tema Transnistriei *"revine în permanență, nu există și un plan românesc"* de soluționare a chestiunii transnistrene.

Severin a criticat în acest context poziția Uniunii Europene, care, *"din păcate, a negat orice rol pe care l-ar putea avea România în problema transnistreană"*, oficialii dela Bruxelles sugerând că țara noastră ar trebui să își amâne acțiunile până va deveni membru al UE. *"Din punctul meu de vedere, aceste sfaturi sunt mai degrabă ale unor birocrați, decât ale unor oameni politici din UE"*, a afirmat directorul institutului comentând solicitarea UE ca țara noastră să nu se implice în soluționarea conflictului transnistrean. Asta în condițiile în care - a subliniat Severin - Uniunii Europene îi lipsesc, deocamdată, formulele proprii de rezolvare a problemei transnistrene.

"România are însă obligația de a pune pe masă proiecte politice", a apreciat Severin, adăugând că, dacă București va aștepta să ia o decizie până în 2007, când va fi membru cu drepturi depline al Uniunii Europene, *"s'ar putea ca atunci să fie mult prea târziu"*.

SADDAM HUSSEIN AR PUTEA FI EXECUTAT

Actualul Președinte al Irakului, Jalal Talabani, a declarat într'un interviu acordat postului de televiziune irakian al-Raqiya, că fostul Președinte, Saddam Hussein, ar trebui spânzurat *"de douăzeci de ori"*, informează *Rompres*. Talabani a adăugat însă că el nu ar semna condamnarea la moarte a lui Saddam. *"Saddam ar merita să fie condamnat la moarte de 20 de ori pe zi, deoarece și el a încercat să mă asasineze de 20 de ori"*, a spus Talabani. *"Există o sută de motive pentru a-l condamna la moarte pe Saddam"* - a continuat Președintele irakian, la două zile după ce guvernul condus de Șiiți și de Kurzi a confirmat că data procesului intentat ex-conducătorului dela Bagdad este 19 Octombrie. În acest proces, unde va compărea alături de alte persoane din anturajul său, Saddam va fi acuzat de uciderea a 143 de țărani șiiți, în urma unei încercări nereușite de atentat care a avut loc la Dujail, în anul 1982. Talabani a mai spus că a vorbit cu unul dintre judecători, și că acesta i-ar fi spus că a reușit să obțină *"numeroase confesiuni din partea fostului Președinte, declarații înregistrate în format audio și video"*, informează *CNN*. Saddam se află după gratii din Decembrie 2003, când a fost capturat de forțele americane. El a apărut anul trecut în fața unui tribunal, unde i s'au citit capetele de acuzare printre care invazia Kuweitului în 1990, campania militară împotriva Kurzilor din Irak, dusă timp de doi ani, între 1986-1988, atacul cu arme chimice asupra satului kurd Halabja și reprimarea sângeroasă a revoltelor Șiiților și Kurzilor, din 1991. Dacă va fi găsit vinovat de genocid, Saddam riscă pedeapsa cu moartea. Procesul din 19 Octombrie, care probabil va fi televizat, se va ține într'o clădire special amenajată pentru acest eveniment, aflată în complexul fortificat supranumit Zona Verde, de pe malul Tigrului, căndva reședința prezidențială a lui Saddam Hussein.

IULIA TIMOSENKO DOREȘTE SĂ REVINĂ ÎN FUNCȚIA DE PREMIER

Fostul premier ucrainean Iulia Timosenko a declarat că intenționează să revină în funcție după alegerile legislative din Martie 2006 și apoi să candideze la președinție în 2009, relatează *AFP*. *"Principalul nostru obiectiv este câștigarea alegerilor legislative și formarea unui Guvern care să simbolizeze ceea ce au așteptat oamenii după revoluție"*, a spus Timosenko, care a fost demisă împreună cu întregul Guvern de către Președintele Viktor Iuscenko. Ea s'a declarat încrezătoare că va câștiga alegerile legislative și va obține majoritatea parlamentară necesară pentru formarea unui guvern. *"Vom participa și la prezidențiale"*, a adăugat Timosenko. *"Nu eu am făcut această alegere, ci Președintele Iuscenko, în urma presiunilor exercitate de anturajul său"*, a precizat ea. Timosenko și-a acuzat din nou fostul aliat că, atunci când a demis-o, *"a făcut o alegere între Guvern și anturajul său corupt"*. Ea l-a criticat în mod special pe fostul președinte al Consiliului pentru Securitate Națională Petro Porosenko, demis din funcție. *"Oamenii ca Porosenko trebue să se debaraseze de mine pentru a-și face micile lor afaceri murdare"*, a spus Timosenko.

UE FACE CONCESII TURCIEI

Lansarea negocierilor de aderare Turcia - UE în Octombrie, potrivit calendarului, pare o chestiune bătută în cuie, după ce reprezentanții permanenți ai statelor membre ale UE au cerut Ankarei, după două săptămâni de consultări, să recunoască Republica Cipru *"cel târziu în momentul aderării"*. Mișcarea reprezintă mai degrabă o *"capitulare"* a UE, după ce mai mulți înalți oficiali europeni avertizaseră Ankara că demararea negocierilor este imposibilă atâta timp cât Turcia nu recunoaște o țară membră a UE. Chiar și guvernul dela Nicosia a dat înapoi, renunțând la pretenția ca UE să impună Turciei un termen precis de recunoaștere a Ciprului, înainte ca negocierile să înceapă. Tensiunile între UE și Ankara s'au amplificat la sfârșitul lunii Iulie, după ce Turcia a semnat acordul de uniune vamală cu cele zece noi state membre ale Uniunii, dar a refuzat să recunoască oficial guvernul cipriot. Prin ultimul acord, Președinția britanică a Uniunii se declară *"încrezătoare că negocierilor vor începe la timp"*, potrivit unuia din purtătorii săi de cuvânt. În textul adoptat de reprezentanții UE, statele membre avertizează Turcia că trebue să transpună deplin în practică acordul de uniune vamală, în primul rând să permită accesul navelor și avioanelor cipriote în porturile și aeroporturile sale. *"Un eșec în aplicarea deplină a obligațiilor sale va afecta progresele generale ale negocierilor"*, subliniază cei 25 în declarația lor. Totodată, UE insistă asupra *"importanței de a susține eforturile Secretarului General al ONU, pentru ajungerea la un acord global privind problema cipriotă"*, a menționat o sursă diplomatică.

POLITICĂ INTERNAŢIONALĂ

UN COŞMAR NUMIT TERORISM ATOMIC

IPOTEZA UNUI RAPORT AL SERVICIILOR SECRETE ITALIENE ÎN COLABORARE CU SERVICIILE ALIATE

Este verosimilă ipoteza unui atac nuclear împotriva Italiei, aşa cum a fost prezentată de serviciile secrete italiene, într'un raport realizat în colaborare cu servicii secrete aliate şi publicat de ziarul italian *La Stampa*.

Generalul Mario Arpino, fostul şef al Statului Major al Apărării susţine raportul serviciilor secrete: *"A lua în considerare şi ipotezele mai puţin probabile face parte tocmai din munca serviciilor secrete. Chiar şi ipoteza unui dispozitiv nuclear <curat> rodul contrabandei din fosta URSS, sau construit după furtul unor mici doze de material fisibil, de uraniu îmbogăţit, este o ipoteză ce nu trebue neglijată"*.

Fostul magistrat Ferdinando Imposimato a fost şi mai explicit: *"Nu exclud faptul ca un echipament <murdar> să fi intrat deja în Italia, şi ca în planurile organizaţiei teroriste Al Qaida să se afle exact o acţiune de acest tip"*.

Publicarea de către ziarul *La Stampa* a raportului elaborat de serviciile secrete italiene, rod al colaborării şi cu servicii secrete ale aliaţilor, care a conturat profilurile operative în caz de atac terorist al Al-Qaida, neexcluzând nici ipoteza dramatică a unui atac nuclear, a provocat diverse reacţii. Potrivit unor *"surse calificate"* din serviciile secrete, acest raport nu ar exista, cu atât mai puţin culegerea de către serviciile italiene a unor dovezi care confirmă prezenţa unui dispozitiv nuclear pe teritoriul Italiei. Generalul Arpino are următoarea variantă: *"Ar putea fi un raport <deschis>, trimis periodic tuturor Statelor Majore ale forţelor armate, care îmbină şi confruntă surse <clare> şi surse <ocultе>, ce provin direct din serviciile secrete. Din acest motiv i se atribuie o clasificare scăzută"*.

Potrivit altor *"surse"* din serviciile secrete, un raport privind consecinţele unui atac nuclear, cu gaz Sarin, sau explozibili convenţionali, există, dar aparţine unor servicii secrete Nord-americane. Un politician din cadrul partidului Refondarea Comunistă bănuieşte că informaţia potrivit căreia Al Qaida ar dispune de o armă nucleară serveşte în realitate pentru *"a legitimiza folosirea unui dispozitiv nuclear autentic împotriva terorismului, de către SUA"*.

Care sunt scenariile conturate în raportul italian rezervat? Documentul a prezentat profiluri operative în caz de atac al Al Qaida sau al unor organizaţii teroriste jihadiste pe teritoriul Italiei. *"Se poate avansa ipoteza* - scriu serviciile secrete italiene - *că dispozitivul nuclear este deja prezent în Italia, neexcluzând faptul că au fost deja amplasate bombe de 10 kilotone - de tipul celor furate din arsenalele nucleare ale URSS sau al unor <valijoare> - de către o reţea sub acoperire, care a operat până în 1990 în toate ţările membre în NATO"*.

Serviciile secrete italiene, având experienţa subevaluărilor americane privind informaţiile culese în ajunul datei de 11 Septembrie 2001, pun accentul asupra ipotezei celei mai catastrofale. *"Până acum* - explică raportul - *Al Qaida nu a operat niciodată un atac nuclear pe teritoriul <crucial>, dar importanţa politică a Italiei în relaţiile bilaterale cu SUA, rolul ei geopolitic de putere mediteraneană, îndelungata tradiţie de relaţii bune economice şi politice cu numeroase ţări arabe <moderate>, ar putea determina luarea deciziei, la vârful jihadului global, de a trece la o acţiune teroristă nucleară pe teritoriul italian, care ar marca o etapă nouă a strategiei globale a terorii, de anvergura celei dela 11 Septembrie dela New York şi atentatelor dela Madrid"*.

Potrivit scenariului, un dispozitiv nuclear explodează *"într'un loc dens populat, atât de interes economic cât şi într'o zonă cu trafic urban intens"*. Raportul mai prezintă şi ipoteza următoare: *"Sistemul de armă nucleară portabil este activat în apropierea unui mare oraş italian, dus într'un loc central, staţie de metrou sau centru financiar, bursier sau de afaceri, şi detonat dela o distanţă mică. Majoritatea clădirilor de pe o rază de 1.000 de metri dela dispozitivul activat suferă distrugeri majore. Pagubele provocate de materialul nuclear lansat de explozie sunt considerabile şi adesea letale pe o rază de 6 kilometri. Pagubele provocate de impulsul electromagnetic colateral afectează reţeaua şi toate echipamentele electronice şi telefonice pe o rază de 5 kilometri. Un norciupercă se înalţă dela locul exploziei şi începe să se deplaseze în atmosfera joasă în direcţia prevăzută, spre un mare oraş italian, din Est sau Nord-Est"*.

Raportul nu face un bilanţ al numărului de morţi sau răniţi *"care poate varia în mare măsură"*. Prezintă însă ipoteza *"unor pagube generate infrastructurilor"* pe o rază de 2 km şi jumătate dela epicentrul exploziei, şi evacuări în masă de ordinul a jumătate de milion de persoane, dacă bomba explodează *"într'un centru urban sau de afaceri"*. *"The day after"* se prezintă cu o zonă contaminată de *"circa 7 km pătraţi"* şi un impact economic de ordinul a *"circa 250 de milioane de euro"*.

Perioada necesară de reintegrare a structurilor şi funcţiilor este evaluată la patru ani. *"Dacă detonarea ar surveni într'un oraş ca Milano sau Trieste va avea loc închiderea graniţelor şi se va impune colaborarea între guvernul italian şi cele elveţian, sloven şi probabil croat, din cauza particulelor radioactive care se îndreaptă în direcţia mării deschise"*. Într'un oraş maritim, oricum, o parte din particulele radioactive ar cădea în apă, reducând astfel numărul persoanelor moarte în urma iradierii sau grav contaminate. Podurile, tunelurile pasajele subterane, reţelele vechi şi restrânse (aşa cum este cazul centrului Capitalei Roma şi al oraşului Milano) pot încetini viteza de evacuare, crescând doza de iradiere a victimelor. Numărul victimelor contaminării s'ar putea ridica la *"mai multe zeci de mii"*.

Reţelele jihadiste ar putea folosi şi gazul Sarin, agentul chimic care atacă sistemul nervos. *"Este agentul cel mai toxic ca procent şi cel care acţionează cel mai rapid. Este incolor şi inodor şi este disponibil sub formă lichidă, dar poate fi uşor transformat în vapori"*. În cadrul acestui scenariu, gruparea teroristă construieşte şi amplasează şase sprayuri care emit vapori de Sarin în două-trei centre de afaceri sau într'o zonă a metroului intens frecventată. Gazul ucide 95 la sută din persoanele prezente în clădiri sau în centre de aglomeraţie urbană şi ucide sau afectează grav sănătatea multor membri ai personalului care acordă primul ajutor şi urgenţele. În plus, o parte din Sarin este răspândit în atmosferă de ventilatoarele de ieşire. Dacă se presupune că fiecare construcţie sau nucleu al metroului are circa 1.500 de persoane iar densitatea populaţiei din zonele vecine este de 1.500 de persoane pe kilometrul pătrat (în orele de muncă) aşa cum se dovedeşte a fi media în zonele metroului din centrele urbane cele mai aglomerate din Italia, atunci ar putea exista următoarea secvenţă de fenomene: *"5.000 de victime, 95 la sută din frecventatorii clădirilor sau centrelor metropolitane, 300 de supravieţuitori cu afecţiuni grave"*.

Contaminare răspândită, un impact economic de circa 350 de milioane de euro, trei-patru luni pentru a reveni la *"status quo ante"*. Potrivit serviciilor secrete italiene, un atac cu gaz Sarin *"necesită circa şase luni pentru a fi planificat"*. *"Atacul propriu-zis durează 10 minute. In scopul de a face optime efectele atacului, teroriştii trebue să fie informaţi asupra unor variabile meteorologice fundamentale: viteza vântului la sol, temperatura medie a anotimpului, umiditate, cantitate de precipitaţii, toate acestea fiind informaţii esenţiale pentru reuşita atentatului şi uşor de obţinut pe Internet"*.

O altă ipoteză: agenţii teroriştі folosesc materiale explozibile improvizate pentru a declanşa atacuri în interiorul unei zone urbane deschise, fie recurgând la teroriştі sinucigaşi fie lăsând dispozitive explozibile în mijloace de transport urbane sau în zone cu densitate maximă a populaţiei, în locuri deschise şi închise. *"Poate fi prin urmare atât un atac <in casă> cât şi o singură operaţiune care implică un anumit număr de teroriştі, sinucigaşi sau nu"*.

În atacuri de acest tip, numărul victimelor este nedefinit: *"Pot varia dela un minim de şapte la un maxim de o sută, dacă atacul este declanşat într'un loc cu maximă densitate urbană, autobuze sau puncte de intersecţie metropolitane la ore de vârf"*.

Scenariul dela Londra este cel de care au ţinut seama serviciile secrete italiene. *"Acţiunea se desfăşoară la circa o oră după ce teroriştii şi-au plasat încărcătura, fie ea mobilă (rucsacuri purtate de ei) sau fixă (materiale explozibile greu de recunoscut, abandonate în zone intens frecventate). Detonarea explozibilului, aşa cum se întâmplă întotdeauna cu acest tip de dispozitiv, are loc la circa 10 minute după aprinderea încărcăturii"*. Perfecta sincronizare a evenimentelor atacului terorist, în acest caz, în ciuda aparenţelor, nu este esenţială pentru reuşita atacului.

Prin urmare, raportul menţionează dispozitive nucleare dispărute din arsenalul fostei URSS. Şi Osama Ben Laden ar fi încercat să intre în posesia unor astfel de arme. Imediat după prăbuşirea imperiului sovietic s'a vorbit de dispariţia a 134 de valijoare nucleare. În anii următori, în repetate rânduri, surse din serviciile secrete au relansat alarma privind posibilitatea ca Osama să fi reuşit să achiziţioneze dispozitive nucleare. Într'un trecut recent, unele anchete jurnalistice au lansat suspiciunea prezenţei în Italia a *"şapte bare de uraniu îmbogăţit de fabricaţie americană, dispărute în neant pe piaţa neagră italiană"*.

Ministrul italian de Interne, Giuseppe Pisanu, s'a declarat însă optimist, la 12 *Septembrie: "Este adevărat că există îngrijorare şi chiar teamă în Europa, dar terorismul este pe cale să piardă partida şi o va pierde"*.

Optimismul nu exclude însă faptul că trebue să fii pregătit de orice. Astfel, tot ministrul Pisanu a dat undă verde unui plan de exerciţii antiteroriste, care urmează să fie aplicat în următoarele săptămâni, la Milano, Roma, Torino şi Napoli.

SHARON SE TEME SĂ NU FIE ARESTAT ÎN ANGLIA

Premierul israelian, Ariel Sharon, i-a spus omologului său britanic Tony Blair, cu ocazia prezenţei lor la actuala Sesiune a Adunării Generale a ONU, că ar dori să viziteze Londra, dar îi este frică să nu fie arestat. *"Mi-ar plăcea, într'adevăr, să vizitez Marea Britanie, dar problema este că şi eu, asemenea generalului Almog, am servit numeroşi ani în armată şi sunt general. Am mai auzit că închisorile britanice sunt foarte dure şi nu aş vrea deloc să mă aflu acolo"*, a declarat Ariel Sharon.

Afirmaţiile premierului Sharon intervin în contextul în care tribunalul londonez din Covent Garden a emis, de curând, un mandat de arestare împotriva generalului israelian în rezervă Doron Almog, învinuit de crime de război înfăptuite în perioada 2000-2003, când îndeplinea funcţia de comandant al armatei israeliene în Sudul Israelului şi în Gaza. Mandatul era ţinut în secret, aşteptându-se ca învinuitul să sosească în vizită sau în scop de afaceri în Anglia, pentru a fi imediat arestat. Cineva a divulgat secretul Ambasadei israeliene dela Londra, care l-a informat pe fostul general. Acesta se afla pe aeroport, la Tel Aviv. Bineînţeles că în ultima clipă a renunţat la proiectata vizită londoneză.

Un avocat israelian se află în spatele *"afacerii"*

Ierusalimul şi-a manifestat iritarea faţă de declanşarea acestui scandal, cu atât mai mult cu cât în spatele ei se află un avocat israelian care lucrează la Londra şi o organizaţie pacifistă de stânga din Israel. Purtătorul de cuvânt al Ministerului de Externe al Israelului a declarat: *"Păcat că tocmai acum, după retragerea din Gaza, apare un individ care agită apele"*. *"Individul"* e avocatul israelian Daniel Makover, care lucrează la firma de avocatură *"Heickman şi Rose"*, reprezentând *"Centrul Palestinian pentru drepturile omului"*. În 1989, Makover a înfiinţat *"Uniunea avocaţilor care activează pentru drepturile cetăţenilor palestinieni"*. El a deschis acţiunea împotriva fostului general Doron Almog la cererea organizaţiei pacifiste de stânga israeliene *"Iesh Gvul"* (Există o limită). Shlomi Stein, corespondenta cotidianului ebraic *"Maariv"* a cerut autorităţilor britanice să deschidă imediat o anchetă pentru a se stabili cine a divulgat Ambasadei Israelului la Londra secretul emiterii mandatului de arestare, împiedicând, astfel, arestarea şi judecarea generalului israelian.

Avocatul Makover a mai cerut expulzarea imediată din Anglia a lui Zvi Hefetz, ambasadorul Israelului şi a ataşatului militar, consideraţi vinovaţi că ar fi împiedicat Justiţia britanică să-şi îndeplinească sarcinile.

Makover a declarat că fostul general Almog nu este *"un caz unic"* şi *"singular"*, şi că *"sfătuieşte ofiţerii Tzahal (armata israeliană) vinovaţi de crime de război, să nu pună piciorul în Anglia"*. Ambasadorul israelian a respins cu dezgust acuzaţiile, subliniind că există, din nefericire, un grup de Israelieni şi Palestinieni care, tocmai acum când au apărut oportunităţi favorabile pentru rezolvarea conflictului israeliano-palestinian, încearcă să înteţească focul discordiei. *"Am deplină încredere în sistemul judiciar britanic, că nu va ţine seama de interesele acestui grup"*.

"Ziua Holocaustului" nu numai pentru Evrei

Scandalul *"mandatului de arestare"* vine doar câteva zile după un alt scandal pe care oficialităţile britanice şi israeliene nu ştiu cum să-l aplaneze.

Premierul englez Tony Blair a constituit, cu vreme în urmă, o comisie pentru a căuta cele mai bune căi de a lupta împotriva fanatismului islamic. *"Sunday Times"* a publicat, recent, concluziile Comisiei, între care e propusă anularea *"Zilei Holocaustului"* care se comemorează în fiecare an în Anglia. Comisia argumentează că ceremonia pentru comemorarea Holocaustului agresează sensibilitatea altor minorităţi, propunând ca în locul *"Zilei Holocaustului"* să fie comemorată *"Ziua asasinării masive a musulmanilor în ţinuturile palestiniene, în Cecenia, Bosnia şi genocide din alte părţi din lume"*.

Comemorarea doar a asasinării Evreilor în anii celui de-al Doilea Război Mondial întreţine extremismul islamic, scriu autorii Raportului care a fost înaintat, oficial, premierului englez, la 22 Septembrie.

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

CRONICA VREMII

CÂMPUL ROMÂNESC, HAMILTON, CANDA

———Ion BOIERU———

A fost o adunare pe măsura celor din trecut, cu participarea Românilor din întreaga lume, pentru a-şi împărtăşi bucuriile, necazurile şi dorurile lor româneşti, departe de ţara lor cea dragă şi scumpă, pe care au fost siliţi să o părăsească din cauza urgiei satanice a comunismului.

Anul acesta, această ocazie de întâlniri a adus o surpriză mai mare, printr'o afluenţă bogată de Români care s'au aciuiat mai recent, prin împrejurimile locurilor ocupate de cei din jurul oraşului Hamilton, Canada. Aceşti noi veniţi sunt intelectuali, care s'au regăsit lângă cei din cetatea Câmpului Românesc, pentru a întări rezistenţa naţională a Românilor din această zonă a exilului românesc.

Cei noi veniţi au fost atraşi către această cetate a românismului, care dăinuieşte de multă vreme şi care a purtat drapelul şi stema voievozilor români, într'o atmosferă de puritate şi credinţă românească şi creştină, în spiritul tradiţiilor culturii şi al istoriei naţionale.

Venirea lor a fost o adevărată binecuvântare a lui Dumnezeu, ca să se adune gândurile lor creatoare şi puterile lor luptătoare, pentru refacerea ţării şi împlinirea idealurilor străvechi ale neamului românesc, atât de vitregit de iogăbia comunistă şi de dictatura proletcultiştilor.

Noii veniţi la Câmpul Românesc sau în jurul Câmpului Românesc reprezintă o regenerare de forţe, de idei, de energii creatoare, care vor stimula activităţile grupului de luptă naţională şi de realizări în toate planurile de existenţă ale exilului românesc din America şi Canada. Din primele contacte avute cu noii veniţi în lumea liberă, am remarcat poziţia ideologică de pură esenţă românească, ce este garanţia cea mai bună a şanselor de apropiere de orientarea care a fost stabilită anterior la Câmpul Românesc şi care ii dă o solidă credibilitate pentru o perfectă mergere împreună în viitor, fără eroziuni interne sau dispute banale, care nu-şi au loc în structurile unor închegări ideologice de un astfel de caracter naţional.

Un asemenea eveniment istoric a venit într'un moment de urgentă şi presantă necesitate, care s'a ivit odată cu prăbuşirea PSD în ţară, care era piedica refacerii comunităţii naţionale, pentrucă înmagazinase tot răul şi toate virusurile decadenţei pe care o include şi o dospeşte aluatul comunismului, străin de valorile şi esenţa ontologiei naţionale.

Veteranii, care au ridicat steagul luptei pentru salvarea României, primesc cu braţele deschise pe toţi cei ce au venit alături de noi la lupta cea mare pentru restaurarea României voievodale, creştine şi veşnice. Împreună nu vom precupeţi nimic pentru a realiza idealurile neamului românesc, care a fost trimis în lume cu ele, pentru a-şi îndeplini destinul, după voia lui Dumnezeu. Sub puterea jurămintelor voievodale ne legăm să ducem fără încetare testamentele generaţiilor trecute de morţi, care şi-au dat viaţa pentru apărarea pământului moştenit dela strămoşii neamului românesc, nobiliar şi creştinesc. Bine aţi venit alături de noi, vă primim cu braţele deschise şi cu bucurie mare.

Acei ce aţi venit mai târziu în lumea noastră liberă aţi cunoscut ciuma comunistă care s'a întins peste tot în ţara noastră scumpă şi a desfigurat-o după legile bolşevismului adus în România de *"iluminaţii"* partidului comunist: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Chişinevski, Ceauşescu, Ion Ilici Iliescu, Cozmâncă, Năstase şi alţi prostănaci ca Geoană, hoinarul Muşatescu, precum şi alţii care se mândresc cu o cravată roşie şi cu idealurile lui Chevara, de pe meleaguri străine, un revoluţionar al cărui singur merit a fost că a omorât ţărani în ţări din America Latină, pentrucă s'au opus încercărilor lui de a introduce revoluţia comunistă în ţara lor.

Pe noi ne-au primit Americanii şi Canadienii, pentrucă au înţeles caracterul moral al exilului românesc. Ei ne-au îngăduit să ducem lupta noastră mai departe. Ne-au ajutat când am avut nevoie şi, deseori, ne-au apărat de riscuri şi ameninţări. Le suntem recunoscători pentru tot ajutorul pe care ni l-au dat.

Toate chestiunile care se leagă de relaţiile de acum încolo depind de bunăvoinţa noastră şi de temeiul pe care se vor construi bătăliile pe care le avem de purtat, cu duşmanii de moarte ai neamului românesc. Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru sănătatea noastră şi să-i cerem să ne ajute şi să ne întărească mereu, ca să putem fi biruitori în lupta noastră curată şi de apărare numai a adevărurilor pe care ni le-am însuşit, prin legea românească de care vorbea Nicolae Iorga.

Trăim cu speranţa că iubirea noastră ne va fortifica deciziile luate împreună şi legăturile noastre vor fi din ce în ce mai trainice. Aşa să ne ajute Dumnezeu, tuturor celor care avem încredere în viitorul românesc, pentru care suntem gata de cea mai mare jertfă.

Amintire dela Câmpul Românesc din Hamilton, Canada

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Din presa străină

VATICAN-CASA ALBĂ, O ALIANŢĂ STRANIE

Timp de două secole s'au privit de departe, printre valuri de interese şi refluxuri de neîncredere, dar la începutul mileniului al III-lea s'a născut o nouă *"sfântă alianţă"*, aceea dintre două imperii, cel terestru şi cel ceresc, notează Luigi La Spina în *La Stampa*, pe marginea unei cărţi publicate de jurnalistul dela cotidianul catolic *Avvenire*, Massimo Franco.

Istoria relaţiilor dintre SUA şi Vatican, ca toate poveştile adevărate, este alcătuită din strategii majore, diplomaţie înaltă, calcule subtile şi interese profunde, dar şi oameni puternici şi intrigi misterioase, într'o impletire stranie de religioşi şi spioni, de politicieni şi intriganţi, de generali şi călugări cu glugă.

O povesteşte, cu ajutorul unor documente din arhivele secrete ale Sfântului Scaun, ziaristul Massimo Franco care, prin vivacitatea expunerii jurnalistului şi cu fineţea intelectuală a istoricului aruncă o lumină revelatoare asupra uneia dintre cele mai importante şi mai actuale probleme.

Lupta pentru guvernarea lumii şi a sufletelor trece cu siguranţă prin relaţiile dintre cele două imperii, care se confruntă în realitatea contemporană. SUA, după dispariţia URSS, sunt expuse tentaţiei a ceea ce Grecii numeau hubris, ameţeala omnipotenţei, dar şi fragilităţii psihologice a învingătorului, constrâns să suporte suspiciunea aliaţilor şi ranchiuna învinşilor.

Vaticanul observă, mulţumit, omagiul universal adus de potentaţii lumii rămăşiţelor pământeşti ale unuia dintre cei mai carismatici Suverani Pontifi din istorie, dar se teme, prin alarma pesimistă a succesorului său, Benedict al XVI-lea, pe de o parte, de ofensiva relativismului moral din Occident, iar pe de altă parte, de agresivitatea fundamentalismului islamic.

Iată de ce alianţa care, după 200 de ani de neînţelegeri culturale, religioase, politice, pare să se profileze între cele două puteri mondiale, cea terestră şi cea spirituală, este definită în mod corect încă din titlul cărţii lui Franco drept convergenţa a două Imperii paralele. Oximoronul aminteşte în mod oportun de celebra definiţie a lui Aldo Moro privind conştientizarea unei concordanţe tactice de interese mai degrabă decât a unei coincidenţe de obiective strategice.

Poate că acesta este filonul interpretativ cel mai fecund pe care autorul îl oferă discuţiei asupra unei confruntări până acum prea mult subevaluate în publicistica politică şi jurnalistică, dintre cel mai puternic şi cel mai dezarmat stat din lume.

Iniţiată odată cu stabilirea de relaţii diplomatice între SUA şi Vatican, survenită numai în 1984, în urma deciziei Preşedintelui Ronald Reagan, această alianţă, care ar putea fi definită atât *"sfântă"* cât şi *"stranie"*, se celebrează şi cu alt Preşedinte republican, George Bush, pe altarul a ceea ce Franco numea *"omisiune paralelă"*. SUA uită de prejudecăţile privind un rol *"politic"* pe scena internaţională al Sfântului Scaun. Un protagonism care a făcut din ostilitatea Papei Ioan Paul al II-lea faţă de războaiele din Irak un obstacol incomod în calea implicării morale şi practice a întregului Occident în voinţa de a exporta, chiar prin forţă, democraţia în lume. Vaticanul estompează *"haloul"* neîncrederii faţă de patria capitalismului cel mai neînfrânat şi a individualismului cel mai celebrat.

Dacă politica, cultura, religia şi chiar şi cutuma diplomatică continuă să divizeze aceste două imperii, înţelegerea pentru o acţiune paralelă pe scena mileniului al III-lea pare să se bazeze pe apelul la *"valorile comune"*, centrate pe apărarea vieţii şi familiei, prin urmare contrari avortului, eutanasiei, manipulărilor genetice, căsătoriilor între homosexuali.

Massimo Franco a sesizat cu promptitudine simptomele schimbării ideologice şi culturale care marchează tranziţia dintre ultimii doi Pontifi. Benedict al XVI-lea pare să fie, într'adevăr, mai puţin condiţionat de neîncrederea predecesorului său faţă de consumism, capitalismul egoist, politica externă *"demiurgică"* a Administraţiilor americane, mai ales republicane. În schimb, concepţia sa tinde să ia în considerare salvgardarea valorilor occidentale într'un cadru geografic mai amplu, care merge de pe malurile americane ale Atlanticului la graniţa euro-asiatică a Uralilor.

Drept urmare, autorul cărţii pune un pariu convingător privind obiectivul fundamental al noului Papă, de altfel pe linie cu aşteptările aliatului american: aplanarea tensiunii dintre catolici şi protestanţi, în contextul urgenţei unei apărări curajoase a identităţii creştine comune. Sugestia privind multiplele consecinţe internaţionale asupra politicii, culturii, religiei, ale singularei noi *"sfinte alianţe"* dintre tronul terestru şi cel ceresc, nu trebue să te facă să uiţi însă valoarea celui de-al doilea nivel de lectură al cărţii lui Franco, cel legat în mai mare măsură de vocaţia sa jurnalistică. Povestirea unor fapte şi prezentarea unor personalităţi se deapănă între o galerie de portrete savuroase şi de mărturii inedite. Dela primirea furtunoasă pe care i-au rezervat-o Americanii, în 1953, primului nunţiu apostolic, monseniorul Bedini, urmărit cu înverşunare de faima de *"ţupuitor de eretici"*, până la agenta FBI, Kathleen McChesney, care, în 2002, a angajat o întreagă echipă de 54 de anchetatori-confesori pentru a face lumină în scandalul preoţilor pedofili, şi până la naivitatea generalului Peter Pace care, însoţindu-l pe cardinalul Laghi după o vizită la Casa Albă, a dezvăluit anticipat decizia invadării Irakului, fără a aştepta concluziile anchetei ONU asupra armelor interzise ale lui Saddam Hussein.

Potrivit lecţiei jurnalismului de cea mai bună calitate, analiza şi interpretarea evenimentelor se face prin scrupuloasa certificare a faptelor, dar cu conştientizarea că toate tezele, chiar cele mai strălucite, sunt întotdeauna provizorii şi în aşteptarea verificării lor. Chiar şi cele care merită o carte despre ele.